

Prairieab Malika.

and
Erna Blasig gave to her mother

Anno 1835.

Last owner
Rev Hermann Schmidt
Giddings Texas.

This book is in the possession of Weldon Mersiovsky of Walburg, Texas. He received it from his mother, Erna Schmidt Mersiovsky. It was given to her by her first cousin, once removed, Carolyn Walther, who was the daughter of Anna Blasig. Anna was the daughter of Rev Herman Schmidt and the author of The Wends of Texas. No one know how Herman Schmidt came to possess the book other than he was the third pastor at St Paul's Lutheran Church in Serbin, Texas and he either inherited it from the previous pastor or it was given to him by a church member.

Do je.

Hunijnowy Lebeslaut.

A, tisich jenoho Mierjazgho Scheschijana, Zivenie,
Pranie morilane, schtuz ze telei jeho Kisimo Žalowacj,
ton Moze sieho Kisimot, Koszny Brolynicz, we ſatizj,
Mubotich Myttoranjach von bot je.

t.

Ja Hlada Boja, potraj so myslhestre na tyclo naj
horlejich Djelchmilom iot klesa Jana Breniana we Jendzieskei
Kecji mrovsana.

Predn Kecji visdana iot Jana Breniana tym, potrychj Bojo
dostojnich djerzal je, so sru tu Mjera dostali, vleches jeho Esmerza, na
iswoli.

Dzierzattia, ta Hlada Boja byz swami Amen. Ja bym malsce
ma Zowarstwa molcjeney, a tak Impasany, so moznj neslym, dopelnij
ta Rischewskich molo, potraj iot Boja namne powozenu je, kwascheniu
Bejzenju a kdalischenia Haltwarenia we Mjeri a Esmerzenju: Sola
Diamonfie Staroszia a Lijerenju potrej moja Duscha ma, kwascheniu
Duchomnemu a mjeznenmu Blozju, Adam ja hieschieje junu na was,
zmar niz kaj predn iot Bejra a Hermona, ale tych Volbodenijow
tich Lawol, a sdrovom tich Leopardon. Sod. dyr. Gal: 4, 8.

Ja dzialaju so Bojou, tak husto hacj ja na was spominja, a welseljiz
so, tejch dyz illia bes Gabami tich Lawol we Ruszini, natej Radzi, Swijs
nošci a Polnaciju Christusowym nescheloo Bojmila, Potrymiz mon mas
mohnadil je, we Mjeri a Lubobi, kajz tez na malskim Duzi a Zarzinksi,
pol bliskim Komarstwi, Item Voldom we jeho Esmerzu. Svalcha Aljacholob
tej Dubrovin, malsche Lijerenje Lijeretanje vleches Kierdom, a malsche
czesne a snyate Radzerzenje vleches Dodaom a Gromekami, je mi jene jam
matte Wolschermenje, vlecheloz my sic moja Lijeb a Wiedemolb. 1. Ihes. 2, 20.

Ja vodila mam jenu krepti Micedu, kotori ja steklo Samene
ho Perba. Scid. 14, 5, 8. Ja bym tam tez fid, a bym nihes nien
wol schemenu mordoval. (Pishetoz te synomanja, dzis won nas
nadrani, sdu mone ton tam, kotorijs Simona ruso setka: pishemi
neny my je val, da namelamy my potom Eomu Xoje nich.) Ej
Philistin me nerusenia. Mono je jene ponudanje mol teho Rista
Bozeho na mojei hegen Duschi, mol prijeneho sporjatta horecsem,
so byschetje wj spolnacj moli, tak jura ja delje Hertzen, a saldo hude
ibjeneny bych, pishetoz won dobn, a jeho Fizy Idzergeselstaj me. Ejj.
38, 19. Stej: Son Nan budje tym Djerjom twojim Shernob hauini
cini. Maj tehoda, lejzach ja dolho na tej chobi Vinai, dzejz ja ton
Mosen, tia Mrocjal a Ejenawsk midzich, 2 dn. Mois. 19. so bych so teho
kinesi bojaw, kihle moje zine Dom na Remi, a rezal mol jeho Zimov a
Mallor lmojim Dzecjom. Psal. 78, 3, 4, 5.

Mojas mowski we 4 dn. Mois. 33. ta Kijer tnech Djerzi Str
elsich, Egyptonstje do kraja clanaan, a zysche, so bychur so dovomili
sonjeho. To pishetoz mokalo zahania we Rusini. Dovomil so ly schillat,
tnech Dzecjom, po potrychz cje ton dines twoj Solo modzil je, te 40 ejet we
Rusini, so by won cje ponizil, a synano, so by tebi hau we bylo, schetoz we
twoji Matrobi je, hacj ty jeho ekstnie djerjerz brudzels abz triz, 5 dn. Mois.
8, 2, 3. Dehorunja bym tez ja cini, niz val jeno tossamo, ale teisich jo
hauje cini, dn by so Solo spodobawo, so bychur druzi ludzo dovmne
ni byli teho, schetoz Solo na jich Duschach cini, je dzis jeho Mall namuni lasvia.

Mono jethm klichcianam gor wzjne, so so woni husto dovomiluj
mojar, teho sporjatta tje Sladu na jich Duschach. So je ta Sloz, katra temu
clinej nay dwierischho swerzenia byd; dyrbi, dokez won jich ledom Egyptonstje
mia

wieried je. Da Boz dyrbitemu dñiesej ſwiegrena byz, so monte Ijjeczi Jſraelſte njell
Rgyptomſte maled je, s. dn Mojs. 12, 42. David praji: Ps. 42, 7. Moj Bozo,
Hſtina je moja Duscha nemni, thodla ſpominam ja na lebe we ſiraju rſchi Jor-
dani, a na ſdermoni, na tej malej ſkotori. Edes ſpomni won na lebo ſara a
Luria, jaſo won Holiathom mojowacj dñiesche. 1. dn Sam. 17, 36, 37.

Pavel jaſo won ſwojeho živjenja dla praschany bu, ſjewi won to ſtadchaje
ſwojeho Dobrocjenjor, pſleħed tem ſvadimom. Jaso. Skut. 22, a 24. Won ſpomni
ton Izen a Geklindia, dñz jeho la ſlada ſella, dokež jeho to možnje požyli. Jaſo
Bozo te Ijjeczi Jſraelſte mol černeneho Morja do Kribim požihned je, dyrbiačhu
rone ſasso hropecijsia knjem a ſo biehi ſo lebo ſepenja kwojich Merkherzelom
dopomnili 4 dn Mojs. 14, 25. A chełoz haſz woni hizom runje jemu vredn ſanabia
ſpiewali biehi, da ſapomničha moni tola borsy jaſdo jeho Huli. Psalm 10b, n, 12, 13.

De tych eknižlach brudzezie my wele namylaz, mol teje Nady ſojeje namni.
Ja džalijuz ſoo Bozo, ſo lat wele, na teho prajuz njem; požetoz mona požebrechi
moje ſiechi a teho ſirka Spyllowanja. Ja možu moja Bojoř, ſunfel a ſradne
Mjeldazy ſeſdemokoruz požitryc: won ſou teho Holiathha ſiona we mojci ſuzi.
Parilej neće nicio ſubſche haſz teho Holiathha Merz; tif do jeho životu ſakwoły
byz dyrbieſche: požetoz won vredowalche jem mol Boza a Bojeho ſimovjenja. O!
to Dopomucje mojich ſiechow, mojich wiſlih Spyllowanjic, a teje wiſlikje ſojoſſje
wiecznie ſubenn byz. Zo požinieſſe mi do mojce ſutrob, jene nowe Dopomucje
cie teje wiſlikje Pomozu a Požylnenia Pieber; a teje wiſlikje Nady, tif Boz na jeneho
ſweho ſlowecta, jaſo ja biehi, mazil je.

Nayliubſche Ijjeczatka, dopomucje na wiſlike ſialau we Bozy, dopomucje ſo
tych ſajndzenegh Pijow, a tych Maryeh ſjetow: a reczeje njell ſwaleſhei hegen
Šutrob. Psal. 37, 5. Šaj ſežbuſcie derje, a nemaljacie my zameho križita njell
me

neprlechennaneho : pleshetoj to je jedyn Shownam Gehalo, jdyn Gehalo wascheho plesheho
neho a druhelao Ghonenja vol teje malecie Radn Vojcie ne was. Spomice prajic ja
na to Esvelo, lotrej so mam najvredn pleshetrašni, na malecha Myslnoš leho
Esnjedomnia, a na tia Vojob teje Esmercije a Šelje. Spomice tejlich, na maleche
Sgally a Modlitov Žolca, haj tak my loyehorašcheje vol kajdym Vapščijeciom
teje Radn. Innouje my žama maha Idohrka, na lotrej blyšeje kromicž moli ?
Dje my ſavomili ſa Čomori i, ton Lajčik, ſu Žodj, ſu Vrojenja, a tehoranja,
dzej Žolo malecha Duschu ſavſchijal je. Spomice na to Esvelo, pleshet lotrej
so mam ton ſine pleshetrašni je. Dje my plesherimo temur Esnjedomna blyšeili
ſe ? Dje my ſpillovaní blyšeje Želstromanja, haj dzej ſo my we Štraski teho
Gazmflowanja ſtejelišče ; dzej ſo mam Idusche, ſo Žolo plesherimo mam mo-
juje ; Abi dzej to zyke Nebjo ſo pleshet malechinaj Švorzomaj volaijlo bje, da
spomice, ſo ſo mi malechenus Žanuť ſejich tak ſchlo je : a ſola je meton ſines-
teho ſchaho mramol.

In mol vele mijen prajic, mol mojet ſpillovanjol a Švidčenja plesheriju
djelej, ſaj ſej mol teje Radn a Esnjedomnie a Žjela Žvicho na mojet hegen
Dusch. Ja mol tej na jene mol maleche malechne rejerz, a ſchitko bole marn-
ſchicž, hajc ja jo činil ſom ; Ale ju jo neldanjejach činicž. Žolo nerajesche,
jalo me ſpillomaleche, dzej ja ſo ſapadicž, jalo do jeneje Šlobiny bes Žrunti,
dzej me heſta Myslnoš nadpadje, ſehodla nemožiu ja ſtemi ſorvedanjom teho
racž, ale ja dyrdni ſhau mne rejerz, a te Švizej tak vrojiti ſpillovanj, ſajc mone
blyſchii. Čomuz ſo ſpodoča, ton ſimi jo holarije ; a čomuz ſo nefpodoča, ton
moſtaj jo ſejo, abn cim jo ſepe. Mheje ſo derje !

Najkubische Žiergalla, po hilej Žukini je Molo a Mjed Žnumyšlania.
Žolo blyž mam nadony, a daj, ſo nebyſeje ſheni byli, holarije čianycž, a ton
druj mrobšnjuč.

Jan Burnian.

Tene krolle povedanje teic kraljnicje Smjetnobje vozeje ne krystaldu,
na livojim kudym drotorgsu. Tam puniam.

mono neličilomani nebiadje, na tem povedanju teho nadneho Djeka
vozeho na mojei Duschi, so ja najpredn krolim moj narod a hodojegenerije
šromnji, so bi všehe to ta Dobročinost a Vlčherzelost voza všehežilo mi, tak
veličha a kraljnicha byla, bes člomilimi Djergimi.

Ta bym narodjeni henei niske, Gschlachtn, mojeho Xana ležja bje derje
ta najhubenischha we zglym kraju; tehodla ido ja mojeho moldoleho Gschlan
ta kralic minam, tajj druh, tola kralia ja tu nosloku Nebeskia Majesteta,
taj me všehe tajte Durje do Svetela všehežoma je, Djel mjer, na tem
živnenju a Vladzi, taj me krystusdu je, Djel nam všehe to Evangelion.

Nekedžbomatschi teho milsteho Gschlanda mojich Marschich svodobasche
ido Štolu jím da Svatrobi dač, me Šalomarj a všdaž uanvazic' dač;
Idacj ja runje to mojci Štanbi polnacj dyrbu, so ja we krollim lehillo Šabu
šapomnich, predn hacj ton dnes livoj nadnem Štalt teje Štoluž memni Šapocja.

Gschlož moje natarske živnenje nastupa, tak dohho hacj ja bes Doha na
ždijecji živn biech, to Šame bje pramje potem Švalčniz teho Šemjata, a
teho Ducha, taj me tuc, Djecjoch teje Šemjery Šnej, Epk. 2. 2, 3. Mono
bje pramje moj Šoscht mot Šerla jatn byz po jeho Švohli. 2. Šim. 2, 26. . It
biech na velnem Šerliček Šepranadošia, taj ſo tak možnje memni Šopotasowa
ſche, možje we Švatrobi a živnenju, Šmolom mot mojeho Djecjashma, so ja jich
malo Švojeho runja mjejach, we Škerja, Šimarenja, Šhanja, a Šetrova
nja Šokha, a jeho Šmena.

Ta biech we tym tak Šakorenem, so mono tajj moja druhia Šatura biech,
tak ſo Šemja dnes ſo tak ne Špodobasche, so mon me hjezom we mojim Djecjash
mi

Zječjaſtwi domapytlaſte, a ſtrojſeſte, ſroſnemi ſionami a ſtraſhnyi, ſnamenemi; vlechetoz hulito dži ja tak, jedyn Džen ſa druhim we ſiechach do konjal biech, biech ja we ſpania tverdzie nowpadomann mot ſiertow a ſyech Duchow, kofiz ſtajnie ſa ihm ſtejachua, kaj ſeo mi ſoalche, me praž neſ, a nemojach jich koſi mordowac̄.

We hym ſiasdiz biech ja jara cjerdomann a lyſcheny llykſlenujom naſu ſtraſhnu hellfir ſymyeh, a ſtainej Bojoſhui, ſo bradje moj Džiel juſni bes hymi ſiertami a hellſkimi ſtopalensami, kij ſrecjalami teje ſiemnoſeje ſvijasani byli ſdu, hacj na ton walli Džen teho ſiuda.

So cjerchyeſte moja Dukhi tak jara, (dži ja hjeſhceje njeſe
9 aby 10 ſet harn biech) ſo ju hulito we mojej najjeſtehei Dži, a ſredſia we mojim ſonarſtwi možnje ſtem nadpaneny biech; A tola moſtach ja we mojich ſiechach. Daſi ja žadach, ſobn žana ſkela nebyla.

Tedym ſiald volho wopisheſcih u me te ſiony, ſotrej ja tejj vorſi ſasso ſapomach, dokež ja mojim ſoſchlam a žadobšjam Dukhi dach a we hym ſiechta wopowanju ſozich kaſnjow ſo weſelich. Tak ſo ja hacj do moje ho Mlandzelleho ſchanta, ton ſiađiczel biech ja ſem ſmodemu ſdu, kij ſomu a mołodjyechua, wenſhiech ſiechach.

Daſi te žadobje a ſinodn teho ſjeda biechua we mojej Dukhi tak možn, ſo, dy by ta droha džilna ſdu ſoja we nelivarnowala, da bydžich ja ſo ſdam, niz jeno do mječneje, ale tejj do cjaline a cjelnej ſiechtaſy ſapanyl, a ſhanib ſchitím ſudzom.

Tedym bie mi ſcha ſoja Dukhi, jena mulla ſlobodjeniſ, tejj nemojach neſ, ſo ju druhly cjniachua. Dy bydžich ja ſedom nječohu we ſibljiſ ſalonajo midjul, bydžileſte mi to kaj ſene Juſtmo bylo, ſedom biech ja ton, kij ſdu re ne

rečne: Objen sđo notemne, ja norhzi uotkrojich Žurzov nježo medžic. Štoib.
25, 14, 15. Ča nemjejach žane dobre Illyške, Nebojo a Štela bje smojich Švorža
štajena, na Složnoljani nu Batamanistro ju nespominach. Kneže tu njeleš
moje žijmenje, a moje Žurzje nešdu tebi postajne.

Sadač ja ranje snajmelišim Šošištom rjeschach, a jo težju nu mojih
Sonvaršchach midžic možach, da žrečehe tola moj Duch kožđu mol, džiž ja
njeho rjeschic midžic, potrijž sđo sa Šrominča kvalašehe, džiž sđo drudn
sta, so jeneho ſlio Švajšchach, lig ſia Šrominča džeržam bje, nujesche to juna
mojne moju Švabotbu, hač ranje ja ſam ton hač najhorſki bes Švojšje
rjeschach.

Toča nemoyalčići me Šoš zylie, ale kōdželše išjednie ſammu, no
ldebnje ſe Švadami, tijž val' tola Šladija a ſe Švajmelnoljaz hjenoržen bječha;
Micheloz juna radjech ja do Ilorja, dježju ja ſjedom ſe živjenjom mohn
pſchindjech; Žedyn druhu mol radjech ja we Švethoreži hjeneho Ščolma,
ale jeho Švajmelnolj ſdjerja mi to živjenje. Šejk Što ſta; džiž ja ſmojim
Sonvaršhom na Šoħlu bječ, a jedyn Šeſčcjer pſches Žurž bječehe,
džriječ ja jeho Ščijom ſo ſđo nadri, a miržinich jemu Ščijom ſauđu, a
wulorječ jemu Ščiršam to zahadnu; a bydžiše ſđebi ſđam ločžu ſire
nje pſchitroljic mol, on bydžiše mi Što nadny nedj.

Šdješehe jene Šđym ja Ščakom poſinač. Šako ja Švojš bječ, dyrbjač
ja Šdruhimi jedyn wiesty Šlak mobjlenječ, jačo ja njett' čanyc dyrbjač, žu
dakše jedyn druhu na moje Ilješto Štaric; kôtrmuž ja težju wotvraſehejach;
Šako mon val' potom tam na Ščill Švalchi Šteješehe, bni jemu Šđola nje
zylenu.

Šta bješehe kajž ſđym prajik Ščil a Šlada romadžu; Ale jene, ani
druge Šladiji moju Dukhu Ščokuzi, ale ja bječ džin djeje, čin bole ux Šje

we Kjehach salverdzeny.

Dorſi potem ſtravich ja do Mandjelſkého Gekanta, a kmojemu Bojiu va-
dzelskay mojei Božji na jenu žonku, totrejz Nán ſa jeneho fromneho Mužia
dzerzany bje, Ač horž moj runje tač ſladaj bjechmoj, hač jeno bjez moželche,
všehož moj nemjejach moi žadnū chauſdrov, hač jenu Schylla u žigu ſa
mobej.) da mjeleše mona tola ton nebeſti Přuc, a to hručzomane leje Bo-
horbojashnoſe po ſdwom Náni. Velych knihach laſovach ja drudn ſie,
hubelice ſdo mi tež rjedlo menich, tola nemjejach ja teďom Jane Brolemeryc.
Monu pomedasche mi huklo, tač fromny je jený Nán byl, tač jenom ſchutto ſte-
ſchtrai ſtowal, tač derje we ſdwom Domi, jač tež bez ſdwimi ſvabodami, a
kyle ſonjate žinacie mon wedje, tač derje we Rüttach, jač tež we Ríšovach.

Zedame ſtuki dolonjachu pola me tač mele, ſo ja bylē Možu na ſrohnuſom
nur Božji ſekužbu nadjech, dokež ja niſiho ſepliho nemedzich, menižu, koyž
Djen dvaj moje do ſyrluje bjez, prieni tam bjez, maternu bjez, ſpienac a teho
runja, a tola moſtach ja vlihezo we mojim besvoznym žinjenju. Zejch bjech,
ja ſtuket ſiſchinjeru nuzlaty, ſo ja ſwalle Matyruſia cjeſhjach, ſchutto ſchtož
ſyrlu ſmwilhelihe, kajž tež teho Předvarja a fu ehljetta. Moſdebnje dzerzach
ja tych ſyrlivnych ſomazomniſak ſa tych najſdverzicich a najſboznicich
žudzi, dokež moni, kujž ja teďom nyeníach, Božji Motroczy, a we jeho ſempli jeho
ſomazomniž bjech.

Zon Šhad robiſelhe pola me tač jara, ſo ſyz ja jenelso Předaria midjich,
hač mon runje jene besvozne žinjenje wedzilche, bydžich ju vſichod nim na ſotena
panyl: chaj ja bydžich ſubobžia ſrim (dokež moni Božji ſomazomniž bjechu)
po delje ſenyl, a po ſebe ſodžiž dal, tač bjeſehe me jich Meno a Draſta moblaſtrom
ka.

Tako ja došli časť tak všechny biech, padze mi to do ruky, hajz my Israelite ryo lomu abu niz? Všechnož jaslo ju jedyn mol všechny atmy člomni řasomach, so moni jedyn mol Boži žid biechta, myslach ja řeči, jeli so ja mol byje Čechlachty lom, da lom ju jara řečomam. A mjejach malič zádanie to bionic, a nemedzich ťať; Kavos řetka prosluchach ja mojeho Danna moto, ktorý mi Diec molmolvi, a ja ťať vostavujch.

Ale ťola nelačich ja biechže žaneho Šbracha ani ťa Kolivoš teho Žiechta. Ja novopomich so me moj Žiech řatamaž budže, nach lom ja Štern řečej zuz, jeli so ja ne Črystusdiu namečany nebudu; Kaj ja jedyn mol na njeho novopomich, haj tež novedzich hací Črystus je abu niz. Ťak budzi ton Žiechta říkovek, haj mon da řeči říšame biež, dôkel mon nemje ſoo do teho Miesta namečaj. Pr. Šala. 10, 15.

Ka jenym druhim Druja handlomulche našich říjedar mol teho, ťak rjelhne to je, na ředeli džicinac, ruz abu hemat molbenečuz. Ja nať mjejach malič řosicht, na všechnich řepcežindach, moldebnje na ředeli. Ve tem říjedovania biech ja jara možnje nati ne mojim Říšedomuji, a mjejach ſa to, ſo ton říjedar jo moje řla čini, ſo by moje Žiechi mi vraké řeked Boži řujič mol; Kett čiujach ja řečto Dina je, ſotrez ja predy nidi čiui nebierch, njetl všechnuže ťak mi čin čeſcho. Ťak džiech ja po tem říjedovaniu i ſicium czechskim říjedovanijom dom.

Zo čiuičhe mi ředom moje Švobedje horke: ale ſo doňho netrajetich, predy hací ja řobedci džiech, poru ſota Švobedk řehací, a ja mobročich ſo ſašo řmojemu řaremui Švobechu. A, Š! ťak všechny biech ja, ſota Švobedk nimo bie, a ja bes řemiera rjelhuz mojach. Zo řobedci džiech ja po mojim řaremui Švobechu ſašo řmellej řečenovžia na Žacieje.

Ale jaslo ja ťon prijeni Řečlag mojeje ahy čiuiach, a řumje ťon druhí čiuiuz zych, biechže jaslo by řiebes dehje jedyn Švob do mojeje Řeče řanovat: Žeſich
fj

ty ton Xjehi nvolnjuj i do Diebes vseh hindj, aby ne nim volnjuj i do Sjedje
cijenici i zo narstroja me tak moze je, so ja moji i Xhi na venici cijelnic, a
Diebelom hohije kavach, a mi bjesche jalo lich ledovcjomaj mojho Kosoma teho kine
Kesalda widzil, so mon jara putrovje namne delje kada, mi robi i me schtratiuje.

Ale borsy molsomljach, ja plechil debi, so ja jedynu malki a hubern Xjelom
soum, a so je somu i njek volosje, plecheloz ekristus milota moje Xjehi molocej neba
dje, tehoda sach jal debi vrjot ne mojich Xjehach dale kocj. Plecheloz ja sebi my
sblach, diz temu tak je, da soum ja hujom ne jengim hubernim Riklanci; chudem
soum ja dyz te Xjehi mopekhejiz, a hubern soum tez, dyz je dale cijenica: Ja
soum jedynnol hubeny, haqz soumu mojaz abu menje Xjehow dla
satamom.

Sajti Htajach ja plechi mojei Xhi, bewschittni, fiz plechinni hjerher, tola ja
jim nucjo neprajach, ale cijenach jako jedyn gromlaty i zebovel saldo mojia
Xhi. Cijti ton zvijet bjesche metak nuz lat, so ja hewat zameho Groschta
dolnju nemjach kiba vliches Xjelchenje. Tehoda mijach ja malle zada
nje so hem Xjehom nolsnejic, a myslach Htajne nato, kafe Xjehi jeno
lich wobejhom, a kvalach tis tak jaror haqz jeno mojach je dolonec, vredom
haqz lich wumrel, plecheloz wumrej so ja jara bojach. Ja to mihed Bohom
molsomjetbju, so we tym nelzi. Ton sonjelin Boh modaj mi po sonvoici nedo
grantomanej Radzi.

Ja dzerja sat, so telej. Spolovanje bole gmejnje, haqz debi juch melle
myslli, plecheloz dyz ton Zert nalsche Sonjedomne tak bes cijacija, a nalschu
Wutrovia zyhe misladnu a Wutrovia scijenil je, da vysla mon ju volom
Htajlin. Razvijlovanjom no jene zelone Wutrovia sizerjer, so harz ta Dz
scha hjerlicheje runje tak noboko sayasuka neje, tola volajnic plechi debi
moh

woljsané, so zama Nadžjor mojeg sanja ne je. Tere. 2, 25. a. 18, 12.

Šak kozjach ja bes Vojskje we Kierchach njeđe Mjelšas domu, abu daje. Me jedyn mol sijach ja všihi mojeho Šeulšoda čižji, a očijach a činu ih jašo wupy Žlomek, a ta dobroša teje ſtejje ſonyše he me, a hač mona ranje ſejz jena vši žona bje, da tola woljsnijeli mi, so ja ſak jara fliju, so mol ſo jedyn pſehed tem naſtrojec, a dželihe: so ja ton najhorši Žlomek ſzym we Šlečju, koſtrehož mona en ſalykhanu je, a ſo ſzym jene po horſchenje zudem u mlodemu Židu we Mjeltegi.

So poſtrajowanje me ſak ſahamibi, so ja pojšnischki Šowen ſtejo moſtach, wolſebnje, dokelj ja mjeſt moromnic, so ſu to pſehed Vorhom ſatko je, a teho dla žadach ja, so bych ſalſo jene male Šejeczo wurdowial, a ſinal ſalſo recjerz mučnik bes Šlečja, pſehetoz mi ſu ſatko, so ſo mi teho wolſtajuz mojno nebitje.

Me ja nemjem ſak ſo ja teho wolſtajuz; pſehetoz hauž ja runje pren hinač recjerz nemiozach, hač Šlečjom pren a položdym Šiswoli, da mojia ja mjeſto bes Šlečja wele ſepe, a ſpodobniſcho recjerz, hauž dy pren. Me Šeulša ja hieſcheje neſtajach, tež nemolſtajue, mojia Žhu ani druge Šiswoſje.

Vorſu volem doſtach ja ſumarsku ſjenym ſudym Aližom, ſujara re- nje recjerz mol Šnjateho Višma, a Vojeje Šekizbu. Mało doſtach ja jedyn ſoleſt, a Šiwoſ ſtemi i lehtoz mon mi recjerz, ſach tež mojia Šiblju, a ſiſowach ſiſullim ſoſchtom we nej, wolſebnje te ſiſtoriske knigi, pſehetoz ſlymi Panovolokym ſitkami a druhini tehorunja, nemiozach ja molko huz, dokelj ja molteho Blazjenja mojje Katalinu, ani mol teje moldej mažnožje teho ſine Šeulša ničjo nemedjic.

Šak počiach ja ſto ſimoniach požepſchomuz, me ſimolach a ſimlach, a ſtajich ſebe te ſoje ſkaliny vrojek, jaſo jedym ſimuz ſinebesam, a poſtach me tnech ſdamych droglek doliac, a myſlach, dyz ja jenū, aby druhia ſkalina pſeheſtipji, jeno ſo ja na roſkacze pſehineſbu, dyrbu ja pola ſolca ſla-
di i doliac. Dyz ja to cjunaclo, ſdalclo ſto mi, ſo ſto ja ſolci tak derje ſpodobam, jaſo ton najkrepſchi we ekraci.

Zo trajeſche njeđe ſjelo doſho, teđom djerzachu me moji. Šimondzi ſa jekeho zylic fromneho, mobrojeneho a bohabojaſnemu vjovetku, a džinac-
chu ſto mojeho wulſeho pſehemjenenja; A ſamernje mono tejj hjeſche,
harz ja ranih hjeſcheje, ani kriſtkaſer, ani dladia, ani ſheru, ani
kladzijia nečinjach, pſehetoz dy bndzich ja teđom mumrel, bndziske ſom
me gor gor ſtralich me ſtalo. Pſehetoz ja djerzach ſto ſa jeneho vrakhe
fromneho Muža, a wižich rad, dyz me druhih ſa tajkeho kvalachu. Ja
hjeſch hordu na moja ſobozinuš, a ſchitlo ſchitlo ja cjunach, cjunach ja
tehodku ſubnich mot druhich kvalenim bint.

Ja mjejach tejj wiſli ſolicht na ſimonenju, jaſo yaſ moje ſimondom-
ne moltaueč poča, ſimoniach ja, ſo jeſo jeno ſachodnoš, tehodku kvalingo-
mach ju ſto, teho moſtajec, ſola bñich ja pſehemojeny, a džiceh hjeſcheje
jedym moſ do teje ſimonzy, ale ja nečinjach tam ničjo, pſehetoz ja ſebe my-
ſlach, ſo to mojci ſheri ne pſehileſteji, tehodku ja jeno pſehiladomach. Dij po-
ča ſto mi myſluk; taſ! dy by njeđe jedyn ſimon molpanuš, dij ſtrupich
ja pod ſhadu, a mjenjach tam ſeher bñej; Alle mi ſto myſleſche, dyz ſto ton
Šimon njeđe we leženju merči, da mol mon hjeſcheje namne vanjez.
Dij moſtach ja ne Durjach ſtejo, a myſlach ſa Mužju cjeleinc, dy by
ton

ton Štron motvanil. Žeči dječi ja hjescheje juna Štronjo mizic, nočzých
pačdalehiež hač do Durjek; Ale ju ſebi myſblach, tak, dybnychate Durje namne
panule; Da je Myslhe na činichu mi ſajfer Švojoš, kajž by mi zyke Čmarenje
na Švohi panjež zulo, jeli ſo dlieje Štejo moſtmač.

Ja tež njejach na Šajach malle Spodobanje, a to trojesečhe derje zyke
ſjelo, predn hač ſo ja jich moſtajic, mojach; A zykl ton čaſb, dyž ja po mojim
Šdaczju njeſchko dobre myſblach abn činiach, činach ja mali Mijer ne mo-
jim Šimjedomnju, a mjeniach ſo ſo dyrbia Šolca Spodobac, a ſo ne zykej
Jendjeſtej nichlo vola Šolca hepe ne ſteji, hač ja. Ale ju hubeny Šjorovč
nehaſach hjescheje Šeljba, a tmarjach tak moja Šraudoš ſolarije, a by-
dječtiz menej ſabeny ſehol, dybniſehe mi Šoh moj naſtarſki Šchland
nepolaſal.

Hell medziſehe me Šoje nadne Šrednjouđenje na jenym Dnju do-
Seltforla na Šjelo, dježi ja zi abn ſchitri Šony na Šlošn yſihed Durje
mi ſejido mizic, ſo mone mot diacholich Švezol rečachu, a dolež
ja ſchitko rad Šmyſlhež zych, da dječi ja nieschio blije, yſihetoz ja rečach ujetlo
tež, rad mot Švojho Šmola; ale ja zmar Šmyſlchach, ale ja jo nerokemach.
Done rečachu mot novoho Karoda, a teho Šmilla Švojho vjich Šmitrobi;
tež mot teho hubeneho, naſtarſkeho Šchlanda jich Šmitroby, tež tak Šolo jich
Puschje ſe Šanoeji Šubotice velym kine Šeljba doma mythal je, a Škutimi
Šmokami a Štuberjemi won jich miličenil, troſtional, a posylnil je, yſih
čiuro tym Šyttonjanjam teho Šatana, a vomedachu jena tež druhje Šanoje
Šyttonjanja, a ſak Švarne nich posylnene mordowale; Šejž rečachu mot tež
Šoſuobi jich Šmitroby a Šenjery, Šanicachua, Šužachua, a Šacjilomachua
hezen Šraudoš, jalo jenu Šnith a nemogni, ſiž jin ſareho Šužila neprechinesede.

Ami so ſasche, ſonone ſtajtei ſteſtevoſhia a ſubohia miſ ſomjatcho píſma
rezačia, jaſo bychua jedyn nowy. Brivet nūmečky, a jaſo bychua mone jedyn
ſud byle, ſiſ ſam bydli, a bez druhu rachowaniu nebiuže.

Diz cijach ja, ſo moja ſvitroba poſta cjepečaj, a ja poſzach zimſlowaz
na mojim ſchłancji. Źeho ſla moyyllach ja je heſto, ptehoſz to ja pſchi ſdebi ſam
nenamělach, miſ cjalaoz mone rezačia. A taž ſo ja hieſheje doponujia, name
tach ja dnie ſteſy pſchi ſdebi na ſotrymaj ſoo ju drudy ſcam džinach, lwoſebnje
dži ja moyomnich taſ ſkra, nevječomna, ſerja, leſbojna. Drahia ja predy
hiech, a ta jena bje ta nullia Miachkoſ ſteje. ſvitroby, ſotraž me doſtojneho cjunekhe
toho hrieſcay, ſchlož ſteſeho píſmu pſchelſwickebym hiech. Ža draha bje jene mal
te Poliklenje ſtajnemu ſoromnenju ſchilteho ſchlož ja dy ſaſowach aby miſſ
ſomyslach.

Pſches to by moja ſvitroba taſ pſchinenem, ſo ja henrač ničo nejiniach,
hacj jeno mlačach, kaiſ ſa ſygalza pſchinels her, pſchinels her. Pſchilb ſala. 30,
15. ſtaj, ja muzach teđym taře ſophiacje tej ſteſinossie, a nebeſtch ſteſom,
hacj ja riuge, doho jo wie, teđym gor malo woſteho nedzich, ſo me ani ten
ſolcet ani Miachko, ani ſchabenge woſteho woſzamyc nemojesche. A teđym
bydžilche mi cjeſeho paručlo moja ſvitrobu miſ ſteſel ſemi woſrocięj,
hacj predy mi ſemir ſteſel ſam poſhierenaz. Hieſheje jene. We tym Miachko
dzej ja bydlač, hieſhe jedyn mlody ſtowet, ſotrymaz ja predy najbole
ſienowenj hiech, a dolež montoñ uſihoſchi bje we ſteſi i a ſiurweniu,
moyuſhejich ja jeho ſonarſtu. Ale niedze ſa ſteſel ſjetla ſellach
ja jeho, a praleſhach jeho, taſ dze; mon woſmolavi w ſomjim Miachko
nju ſteſezom, derje. Ta džiach: ſonradze taſ ſlijerje ſiak dy hieſheje
miſſ mi amreli? ſon woſmolavi ruſnie! ckaſte by ton ſejt ſonar
ſtaw

Sonarstvo miel, dy by won laikich laiz jor lóym nemiel.

Se lynn Šáldzí doslach ja nječotre knihy tych Kantarjow do Xulow,
tolrej ſebe nječotli naſcheje Djery woldo waſachu. Ja tež nječotre laſo-
wach, dolež val ja je roſbiadziez nemožach, podach ja ldo vredn teho ſaſoku
uya do wiadrobnego modlenja, a projach: O kineze, ja lóym myry, a
nemoži tu Dvornuſi mot ſezon roſbiadziez. Kineze nedaj mi we mojei ſte-
robi tu Dvudzbu horjeſac uby ſačiſlomycz. Je mona mot ſola, da nedaj
mi ja ſačiſlomycz; Je mona val mot ſerta, da nedaj mi ja holarjicuz;
Sneže we tež Djeyz yoložia ja moji i ſidechja jenycz do hnojeja Xulow,
a hnojimaj Nočomai, a proſcha, nedaj ldo mi bludziez. Idacj ſdem
mjejach ja hjeſchje jencho fromnicho Sonarscha, menijz, teho ūdeho
Mizja, tolrehož poag. To ſvomil lóym, ale njell bie won ton naikorſchi
Kantar, a ruda ldo ſchittemu Xehei, wosobruije kei ſcrotčinovski. Von
prjeieſche Doha, Žandžela u ſerta a ſomjejeſche ldo ſchittemu Naromi-
nanju ſkottbinovski. Jaſo ja jeho jeho ſwolje dla ſchittemowach, ſmije-
ſche ſo won a djeſche: ſo je ſchitte Djery psichewytal, a njell je haſtej tu pra-
wia numykal, a djeſche: mona bludje jich we ſrottin myaz ſemni psichewy-
nycz. Řehodka granatolice me plched jeho ſallatym ſludom, a morakach-
yich jeho Sonarſtvo, a hjeſch zylie ſuſy lynn.

Teſch moje Sonokarie žadaleſche me na ſiraj bes ſchellich ſudzi, bes ſolny-
muz nječotli prezy po ſomjedomniu hjeſchja, njell val teſch plches tych ſudzi
kanedzeni biachia. Eſi zyghu tež ſomni uot jich Dvuzja rejeſz, a ne juſo jene-
ho liž pod ſalonjom a me cijemnosbir ſudzi ſafomais, a mudalkach ſo woni
ſam i ſu ſjell doloneni, jaſo laiz, liž cijenyc moja ſchtož zedzia, a tola nerje-
ſchia. O te Djeyz hjeſchja mojemu zyghu i jara ſpodobne, dolež ja hjeſchje
mlody

mlodn, a ne tej prienei Džirini bjech. Ale Šokotiz me niescim. Vjezam mi
šadal bje, Šozerja me ne bojobi Šomojeho Mena, a ne pchida mi laje Šatlate
Šmudn hohrijelacj, ale jemu bydž Šiač, ſo mi do Šutrobyda, jeho mo Šobar-
nunajje a Modženje mojeje Dusike, moſebnje ne tej ſtrizy proložec, vſchetoſ
ja ſom ton Štrod mojeje Modlitwy, (niz naſ jeno ne tej, ale tej ne ſcheltic, dru-
hich novych Šherach,) ružit. Vſchetoſ to Šože Šmoko bje tam ne hym
čvalda, gor jara droſe.

A ijeti pozicach ja bole ne Šiblji Šalonach, hač dy predy: moſebnje we
Šanovoljach Šilach. Vſchetoſ ja ne poſozich ja nidy na Šot, a Šalonach
ſchiednie, ſonyhrio Šožu, ſo by mi ſylta Šheros, a ton Šuzi Ševeldam po-
ſtacj.

Tačo ja tač Šalonach malačach ja ton Špiruch i Cor. 12. Ženemur budje
date reczej moſ Šudrošje, jenemur druhemu moſ Šjedomnoſje, po tem ſa-
mym Šužu, jenemur druhemu ta Šhera y. A hač runjeton Špiruch
handluje moſ tych najmoſebniſchich Šarow, bjech ja kola ſedom vſchelomjet
ſbeny ſo ne tej te Šmeim Šar ſahija, menujzy ton Šosom a Šudroš ſiſ druh
ſi eſtehbienu mojejach. Vſchitem Šmoku Šhera, moſtach ja moſebnje
ſtejo, vſchetoſ ja hulko nevedjich hač Šhera mam aby niz. Šota nechach ja
moblačnje ſo gor žam i Šhera nomen.

Vſchetoſ ja ſo jara bojach, a Šatan pomhalche mi ſtemui, ſobyci do
vjezmiſtonaja ſapanuk.

Ale Šot nechach ſoo mi a mojei Duski ſtrizy ducj, a dakaſche mi ſchje-
dne niz; čak by bylo dy bych ja ſimeje Šheru nemiel? A kajti mam Špiruch
moſtaho ſo Šheru mam? Vſchetoſ bes Šheru dierzach ja ſo ſibenij.

Tačo ja ſo a ſoytej Možu na to vſchepytomanje cjerjach, namyſtach,

ja so ſtemer tak neschikly, jaſo jedyn, kij ze jemu ſumſchluſ ſtej dzjeruč, koton
iron nidy widził neje.

Dyz ja tak ſam vſchi ſebe myſdlach, a ſamojia Mitrobu nikomu neſje-
wach, vſehindze ton dieſiheczel ſtem lirz danowym: Ja nemozu hinač
bionic, hač ſheru mam, kiba ſo bnych ſyntaw, hač bnych mol jedyn Džiw
ſeznic, a wuzinvalche ſtemia Spruchi kij jemu poſdomachu. Mało dziech
ja jedyn mol mohn bes Zilhoru a Zethforu, ſyntowacj hač ſheru mam
aby niz, vſehetoz, vſches Džih, kotrej tebjech hui: Ja dyrbu tej mořci ſolni
rez bnych ſoricha, a tej ſoricha bydž mořra. Me vredn hač ja vracach, na
dzie mi do Myſdie: Dži tam vod ſichtom, a modl ſao vredn, ſo by cje ſoh w
ſylnik. Me poty Miodlitvi vadze mi ta ſzelchota hohrie, dy bnych ja to niett
ſyntaw a ſao neliato, bnych ju potom niettyn bny ſheru nimam, a tak bnych
bny ſabery, a dyrbijalo to bny, da zia ja radisich ſwili czałauj.

Zo trajesche domhi ſialo, vſehetoz ja ſebe myſdlach, jeli ſo jeno egi ſheru
maja, kij Džum cimic moja, da derje ja žaneje nimam, a tež ja nidy doſtauſ
nebiuſi.

Še hym ſialo, widzich ja jaſo we jenym ſnameniu ton ſwžomny
Sichtand teho wjeriazeho ſuda we Zethforu, na jene ſiwe Malchnie. Mi
ſo ſdaleche, jaſo bnych moni na jenei moſdote ſobore ſtali, a ſo na ſewon
zur wozjenachu, dyž ja vſehetimo ſemia we Mierſienju, ſonjeh, a cimomnych
Mroczelach a we ſyimi czeretach. Fejj ſo mi ſdaleche, ſo bes nami jena Murja
jenotolo teje chohry, ja val žadach jara, ſo vſehetli i Murja i vſehetim
czej, a ſo ſobua ſimi na jich. ſemonzi i wolkowicj.

Ja ſodjach ſehodla moſtlo teje Murje, a ladach hač nebnych nietje vſehet-
li Murja vſehindz mol. Kapoldellu mwidzich ja jaſo jene Koſloczenie
vſches kotrej ja ſo vſehetim czej prozowach, ale ſchutto podarmo. „po doſtej“

Prozy pak, so daleke so mi, so volci durch krydzec, potom kamenci, a naposle
tlu zjake ejelo. daž hjerch ja moške Mjern veseljku, džec, tni, a sojnych sobes
nich, a buch tak pliches to živjetvo a života i tiz novi mi živjetva moškeleky.

Težkoj ja nikes to hrolemija hjerch je: Da hukora hje ta džerkej teho
živoho doha, to uslonzo, je jeho nadne a moščenjažn woblezjo. Da
Muerja hje to uslono, potrež jene koldželenje cijni bes tyni skichebjanami,
a tyni živjetom, a to koldželenje we noj hje Jelisav Krystus, tiz je ton džavz
k. doblej. Jana. 14, 16. Matth. 7, 14. A jo tak cjeležny durch pschindjenju hje
potasa mi, so nichlo živjetva ne pschindje, hac̄ ton tiz sojnej Šv. trobužtonje
usjet na pschindji, pscheloz tu hje jeno kiam sa ejelo a Duscha, niz pak so
čuelo, Duscha, džec a živjet.

Do smarnjo ležeske mi dolgi živali we Myslach, a ja čerjach so sa
jeneho we jara hubenym a sibenym Šehtanci, a mjejach jene male žadva-
nje bes tyni hjer, tiz na tyni Šehtancu so morjelach. Ta modlicach so ledom
štainje, nech hjer, soam, aby nech ne hjer, we Domi aby na dohli; ledom
špjetvach ja Šv. trobužteho sv. Palači Žojo bydž mi nadny potmojei malej
živjetnosti.

Mot teje Mjern do Krystusa, necijach ja ledom hjerchje to naj-
mensche, ale nešto teje cijijach ja hjerchje noly Šternfel, menujen: Haja
hac̄ ja muzikent soym, a lečto ja cijinj man, jeli ton Žen teje kada nimo je?

Mot teje dnevir Šternfela hjerch ja tak jara cijedonuy, so moje cjeleme
Mozy pliches to mošlavnych. Son Spruchom. 9, 16. A neje na tym tiz
že, ani na tym, potrež hjerji, ale na Živiloj Žilanj Živ Žimjeli ležane, potvorži
storo

štoro ščitka Nadžija veni, a čuneske me jara bojašicho, vše hodoj ja midjich,
tudn, so jedi me km malič. Voh livojei malič. Vismielnošće dla, po livojei trei
Vohli ſjanemuz. Gospodobje teje Nadž mafmolik neje, da ja tola ničjo nedokonjam,
dy bich ruje djetinal, hajz by lbo mi. Vistroba rolimala : A mono vadaličhe
mi Hajni niz : Šak mješč, hajz lom mafmolens ! A ſaita je Žada, jeli ſo neſlo !

In djiach: "O kneže, kaita je žadov, jeli ja malivoletenj neščajm? Son Švijet
war djesche: Mono može bjež, so malivoletenj lén? Daj djesche ton Žatan: jeli
so malivoletenj lén, da nežim Žebe halje tak maliči žrožn. Přicheloz mono neje leža-
ne na tom, kis je, ami na hym, kis bježi, ale na Bohuži, potrži; so somjeli.

Ja pat nemedzich siby chia to Syphilomania teho viera byle, ale so moj Kolom
mi liske Praslichenja priost swadje. Ja ujeriach so ci Sushinosteni to injeczne zure-
nie herbuja, ale haces ja malnosteni som, to ja nemedzich.

Nem bych ja njezdote. Dny tak tverzji synthonany, so mi hlaslo tak hiesche,
jako dyrbial me hizja vseched stylnošiu teho Ducha delie paniez. Tato ja
njeff mele syndeniora tak gúichciany bych, a Moro schillia Radzju kmezinemu
sabich, padze mi ton sprach možnie na moju skatrobuz: Radzicze na te skerem
plie tych starych a ledzbiuezc: Richha jedn sahanibeny wordowal, tij je na Ducha
sabich Radzju skayl?

XII
Ryches to dołtach ja wele wijskowa a proslota do mojej Dusche, wſchewoz
mi hysche, jało by jedyn ſozide Dokumente mi wſchawowal, a prayil: Dusche/
wyllaj zyka Biblijia mol poczatka haſz do ſionza, haſz ludzeliſh jencho name/
haſz, kiz je ſebiambi wſchidzeliſh, dyz je ſo na ſioha ſpialejaz. Tak ja niett
dom wſchindzeliſh, ſach ja ſimolm mojej Biblijie, a wyllach te wiſwula. Ale ja
jenametach, tak jara haſz ſo prozomach, tola moſtach u wonie mi ſtajnie
we mojej Myſoli.

۱۷۰

Tejch prachach ja s̄o wele fromnych Žudži, ale moni jo tež nenezdječi, na kótrym s̄o ja jara džinach.

Nieje hač ja čjeto namelach ja jom hallej vola Šierach. 2, 11. kótrej me svesseli, a knoko možnie schtroschlowa.

Potom všechnidej ton druh Šprymel Šlozua namaje. Čenka Řada, jeli ton vjen teje Nádn nimu je? A jačo ja jedyn mol na zvolal kódjach, a lólyne ja tem myſdlach: Maji mi ton Šprymmar lyčh fromnych Žudži we Švětovici prial; a džeslēhe: Či Švobrazjeni s̄ou císlami, kótrýchž ze Boh we tym kraji řloznych ležinieč, ale ja všechndu volšcie, všeheho; či maji to žonomarje prez, ale ja soymi jo řlomdži.

Tato bách ja we maličký Štýřinoži, a džejc̄ ja džiech a řečach, možlato mach ja moj hubeny žustavu, a džerzach s̄o dla tajkeho domheho ekomdečnja, a tak wele čjet dolheho Šanvalacja we Šierach, všeplícheho hačz laufent mivych. Ja molach s̄o řainie: Ach soja s̄o predy mobroučil nejsom. A dny býdžiech ja s̄o jeno všeched nielatymi řetami mobroučil. Kaj ja nivach s̄o řiam na s̄o, so lóym tak řilem a bes rošoma byl, a ton nadym čiašť tak všeheržnil, tak Duschra a Nebelsa řabil.

Ale jačo mu řla Švijos domho císléhojaka hiech he, tak ſo ředom čkorezel dale Štýřiz možach, rurye na tym Mjesteži džejc̄ ju moje vjene Švötschenenje dostach, padzherbu mi telej Šisloma na moju Švabrobu, Lca. 14, 22. Mílai, če jich ſo býchua nuzsajschli, tak ſo moj Dom vekn budze. Že Šisloma a moldebnje te pošliene: Mono je hiech he Žum řidu, te býchuz mi jara řlolle. Všeheho Šanverne, milo řaleče, ſo možach njeti býdži, ſo je hiech he Žuma doš řamne we Nebelsach, a ſo, ředom dny ton řines Řeſus ſe Šisloma re cje.

reciesche, tež namne Šđobu spominil je, vše hetož motoderje wedžike he, so budu
ja do tajke Bojolice liparenci, so we dieveldach žadim Žum riazeni Šamne
ne je, a je tehodla te Šekloma tež moje dla recjal, a je moje dla hohrie napisac
dal, so bjech ja we tajkim Spytłomanijski roslit dostacj mol. A na to tajich
ja moja žnha Radžija.

De tajkim Šamnetti a roslitcji teho Šekloma kōdžach ja domhi Čjast,
a Šomwesdeli me požđen Čjast, dñz Šo dopomnich, so ton dñes hiegom všeched tak
domhim Čjastom namne Špominač, a moje dla tajke Šekloma murečaj je.

Ale tola nebjech ja zylic bes Špytłomanijski, tak derje Čjert, jašto tejsch
moja hegen Mistruba a cijelni Šteherzelio, zyciu me narazjerj Šo Šašo
mražuz, ale Šekloma bndž Škak, teho žurcho Šaginacija dla kōtrež ja mot
čačje Šimjerije a Šideneho Dnia mječach, nedobmechu moni ničjo,
vše hetož to bješke he, jašto bi mi se hiednie všeched Švoržomai Štak. Sedn Špomi
nach ja husto na Šebučadnegaria, mot kōtrehož Dan. 5, 18, 19. prajene
bude, so jenu Šchilte Škale Šma teje Šemje date Šbi, dñ bndžiške Šton Šalki
Mki iž jeno jenu Šchlandur we Šeli Šežerž Šgrbijač, bndžiške mon rad Šamoj
zny Šjel a Šchlož na Šimjeriji mješke Šavomnič. A tajke Šopomnenije bje
mi Šalka Šponoz.

De tem Čjastu mowomnich ja tež te cijiste a nečiste Šimjerata mot
kōtrij Šlojšas recji: A ja mohladomach je jašto Šnamenja tych Šlomđow: Že
cijiste jašto Šnamenja teho Šludn Božeho te nečiste val jašto Ščurci teje Šlojšic.
Dyz ja Šasowach, lo te cijiste Šimjerata žnat Žigachia, lo potakomaché mi,
so kō Šeklomo Bože nidi mot našteho Šrta mot Štavici nedyrbi, so val tež
Šparan

Spary rošđielene mješavina, volakom ače mi so so my molteho Pucja tych
besvojnih džidić dyrbinu, jeli so zemn my sbojni bydž. Žejiš strošenih ja,
so hač my rianje živak živjem, kaž ton Hajaz, dyž my toka Spary nedželumu,
kaž ton Ros, abu je rošđelumu kaž to Gwinio, a toka živak neživemu kaž ta
Domža, da somy my toka nežilži, psicheloz ton Hajaz, je jene Čmango tych, kž
mot Svježeho Čimola recja, a toka na Pucju tych Čjerhov kogja. A to
Gwinio val motmoluje tych Idamych, kž so žmar hrobnikach temu noma/
sanja i teho Čimova čelli, nimo val djeja teho Čimoma a Svjery, bes kotrehož
jadyn Kruž t. hvoznoži ne je, dy bū jedyn runje hješkeje kverdje živenje medt.
5 fin. Maj. 14. 5, 6, 7.

Potom časomach ja jedyn mošne Božim Čimovi, so či kž zedja ne
tamnym Čimjerji psichesrasneni bydž Škrystassom, dyrbia jom psiches nicho
poloniani bydž, knuzivanja jeho Čimovi, a teje Kraidožie, teho Črosti,
ta, a tych prijenicton jeho Pucha, a teho Čdegostina schitlich nevestich
kubnok, kotrež tu Pukhia temu Domu teje Krašnovšie ne Nebelsach tež
psichihotlija.

Šudu val me salđo Bojož nadradje, so ju povolani neildym, a
dyž ja povolani nejšdym, džcha dyrbi mi to Dolne Idem psichindž; Nekto
hač ton kž moguće povolani budje, herbuje to neveste Črakestin. A,
tačka z Kubož čišnjach, ja nješto Čatlin Čimovam kž mot jenho psichesijan
teho Povolania rezachia; Tačo dyž ton finis Teliša tienemua prijelche:
Zoi Šamni, a tienemui druhemui: Zoi Šemni. Ačh myslach ja, dy bū won
tež temui tak prajil, tak mesđem zyl ja sa nim bjezeč.

Ta nemoža mureczeč Čatlin žadanjom a mlobom Dychowanjom
teje

teje. Misiche ja ledy krystusia proschach, me povolacj. Haj ja sov donhi
Sjedlo kajz valach pleched zadanjom povolany byc, brydzicke mono križenij
kostnica vysko, da brydzicke ja sa nio dal, dy brydzicke dzesdarz lausent. Vihetov
myel, jeno so bych moja mischa f' Bohu vkhovis, a teho povolanja mjestu
byc moj.

Mijetto bje mi jedyn kozdy zlonek koliczaj ja samobrocjeneho djerzach
jara laby. Samobrocjeni broncicjach sov vseh demna, jaka jedyn Llad,
tiz ton malle Angel tych Nebesdom noschesche. Ja widzich so je jin ton Losz
nahubolne Mjesto pannk, a so je soj jin frasne Herbstno doftalo. Tako ja
jedyn mol vola Marla na 3, starvi, 10. Kasomarh, so krystus na Bohru
dziesche, a idebi volasche koliczaj mon zyliche, a moni djechci krajem, cji
nesche me to jara bojasneho, a tola horesche so moja Svitroba, dy bni me
jeno tola moral.

A schtoj me najbole kyschesche, bje to, so idebi ja myslach, so Smadz krystus
kenni sangie slobosje nima, psichetoz mon volasche idebi kolrehoz zyliche.
Alle acto, ta krasnosc povolany brydz, ibudzi nemni po tem tajici zadowoz, so
ja staine zjadach a slychowach: Act; so bych ja tez te Bozje myel, kajz Jan
a Peter, aby dy bych ja podka byl, a slychowach, tak mon juch volasche, o,
da zul ja tez volacj: kineze volacj me tez. Alle ja so bojach, so me mon tola
neby moral.

A lamierue ton fines mi Mjelvazit da domho kozuz, tak so ja never
dzich; hacj ja povolany som, aby hacj dy povolany budi. Alle napolsle
tak po donhim vlychomaniom f' Bohu, mo jeho Smjate a nebelje Dokona
nje, padze miton sprach na Svitrobui, Soela. 3, 26. A ja zu jich fire
zilic, kofraz ja cibil neildym, psichetoz ton fines bndli we zioni. Zivito

Siłowa posyłnichu moja. Miatrabi ne dławiji ſuołci, so, jeli ja hiełcę
połowanych aby mobroczeniu nejsónym, toła hiełcęce wopravideć ton rządujeli
plechim; moze, so ekrytialdej mobroczeniu budi.

Mato mifrych ja niesi tym Sobrawojsnym ſudzom ne Dettorci
moju Miatrabi, a jednym ſmenom Diford rythalicke dławnoſć, so by ſomu
poreczal, a niałomaleche me też do jeho Domu huz, so bych Idruhimi moflych
ſtatim ſzycz me członkach Duslach ſomach, a niesi rogačach ja moja z
Miatrabi brach huz, kaf mona volna Bachodnoſcie a ſimoſcie je, tobrej ja huz
idem ſpójniat nebiecło. Źe ſimoſcie a ſokichty połasowach iſo možnie vleches huc
Mysiolie a ſomyslenia a Potlenja, na tobrej ja predy uciekibonach. Moja žadob
po Nebelbach rogača mofberaz, a mieſto teho habecie ſo mojei Miatrabi ta Bacho
dnoſć, haj mi nebie mojno, so bych jeno to Dobre Miatrabi ſacj a mojowaz muk,
ale hiech kaž bes karohie dla mojei Duslkie a Božinovſcie; Ta ſodzach Hruſo
waniom na dozir ſkizbi, a hiech jaſo jedyn ſyjalaun ſtaſi, dyž źych Miatrabi
Nebelbam poſtieniec.

Xello myſlach jaſdebi, ſo bym dałe mobroczenia, huz predy, abidur
cym dlieje, cym hortekhi, haj ja ſedli myſlach ſo ſo kłdeli plechiblizajie, a nemožni
mierze ſo by me ſyntas ſubomak; a to hiełcęce mi jara czeskie, nicketož ja jeho
neſałyschaela, nemudziec ani nezajach, tež nemorłach, mizo mojego Radu na
mojei Dusli. Ta hiech kaž moj Miatrabi mofbereney, moja Miatruba zyskie
nezjſtałnej, a ſtanawieko zycia me ſaraj i bydliz.

Dridy wivedach ja moj ſchland tym ſherwzym, kottis tež ſobnizerze
nie ſomu i miejach, a zycia me ſtymi ſchabenemi troſchlowacj, ale moni bydži
chu me ſojo naręczi, so dyrbia ſo ſkutka teho ſmonza doltney, huz ſo dyrbia
te ſchabenja hohriebraz, a ſo na nie ſprętnejez, a dyž ja jo tež ſyntacj zyci,

da bje moja Mysl a Sacraue zylicem temu napiszecjilo, a miejach jenu i Mistrubia
tiz zyliche jeno rjelschiz, a biech vod Sakramentem teho Sakramentila.

Zedn dozvomich ja bso budi to teho Ziescia, kotrej ton Klan Krystaldej plesziedze,
a jalo knemu dziesche, mot Ezerla forhane a powalenem lna, a bso maleische, a pjenelische.
Joh. 9. 42. Marc. 9. 20.

Ale schloj hieschije wjazy je, ja lejankach moja Mistrubia pleszied tym kresom a
jeho Swiatiym Silowom. Moja Lemiera stajis myci Tameni pleszecjivo tym
Duriam mojje Mistruby jenu maz moliaracj, tiz ledom, daz bso ja jo bhorzym
Wykhowanijom kycem i molach; ckecze rozmormai soperome Durje a robi jete
Ine Valdushadka, Psal. 107. 1b. Zola laczach ja nictotre Wotschenienja teho
Silowa Ej. 45. 5. Ja bsym tebe mopalak, predn hacj ty me snyteliche.

Zedom bieleche mi schillo jara Zieschi. Diz Ziesci, Temu abu Angelzo neby
dzies jeno kaptchijad; pleszecj moje Swiatiomne kaptchionale me, pleszecj naj
menschim, tak, so ja zriach; a Sobe myslach, so bsym mot Siloa, Krystalda,
Ducha a schilteho Dobreho napiszecjenn.

Sduz ja rymie predn mojeho mabrojenja jedyn walli Fjelchnik bjech, netre
bach ja tola tych Fjelchow dla mojej Lemiedomnosie mele bhoruz; Ale Sola mi jeno
potash, dotekz ja taiki mulli Fjelchnik bsym, da dyrbial slobeny byc, dy bych ja
Krystalda nemiel. Ja widzich so mijena dokonjana Kraudosz fahije, a ta
Kraudosz nelje nidek knametajiz hacj ne Jesiadsa.

Ale nioj pleszinarodzenj Fjech bje moja Ejwela tiz bso wemni najene stra
schnie Malechne potakowasche, kotrejz Minu ja knojemua nastrojenia czujach,
kotrejz dla ja we mojich Vorzach rohuischi bjech, dazli skrotala, a myslach
so we Rozumai Wozomai tiz taiki bsym, teho Fjeha a Terjada dla, tiz bso
mot Naskry we mojci Mistrubi zordli, haj ja Sobe myslach, bma lozdy kaptchur
vit

Wutrobi hacj ja, a žudach ldebi, so smojei na jich mienecj. Mi so ſdaliſe, ſo we mojei ſmugłomenej. Poſloſi a Nezilobi, mi ničto ranja nima, haſt ton ējerſ ſau ſehodla zwylſtonach ja zyli, ſoton moj Schland, tem Schlandom teje Nudy wobſtauz dyrbiat. Ja mjeriac hiefsie, ſo je me moj Velo wopraſhczil, a tenat ējerſtej we jenei pſe hemrotnej. Moſdi nodal bjeche. Žo traicſe muelotre ſiela ſaldobri.

Dokel ja nieliſt tak ſvojoſciu teho ſtamaniſtwa nowelneny bjech, bjeſeſe mi to jara džilno : ſprienemur : Dyz ja ſtarnch ſudzi ſe lownelne ſiezy vytlaſz widzich, jało zyli moni ludy wotluz. Žo druhé lyč, ſo czi i kſieheſdijcjo tak ſbiſi ldi, dyz ničto po ſieli ſidia, jało ničde Mužia, zoru, Pžerjo, a leb ſkeje, myſlach, ja, cznuia ldebi czi ſzlonvelojo tak wele ſtaſtich ſonadnych. Že ſol. Pžerwajz monitak, a roſlija tak wele ſyñſtow czalbnych. Žieſow dhi, ſchto nimam ja cziniuſ, a woplataſz? Moje Dukha nure a je ſtamana! Žył ja jeno teho wieſty, ſo ſmogci Dukha derjeliſtej! „I. ſa tak bohateho zył ja ſo djerzec, dy bjech ruiye jeno kult ſkieba a kavli ſody mieſ. Ja zył tu ſa malka ſwidniſ djerzec, a jało loſkiſte Vrijenio noſdyz: Alle leſtia ze jeneho ſwidneho Ducha ſtratowac, aby ſtrachłomac a ſpolojuſ.

A haſt ja ruiye wot teje ſvojoſcie a ſacieſcia mojego hegen. Ruzenia tak ja- ra czilecjanu a czwielomann bjech, bojach, ja ſo tola ſaldamir na neprawie Maſchynie ſubieſ, plebetoſ ja ſpolnach, ſo dyz to ſakiedomije, na prawie Maſchynie, to je pſcheve kryſtiaſſom i kry ſpolojene nebiadze, ton ēſlowel ſterje horſchi hacj ſkiebchi biadze, tehodla proſchie ju, ſobytia ſuni i kryſti uſomia kry pſchema ſila, a prieſ ſala, a dyz ja vytlych, ſo moja Myſtnoſ ſa jene druhé Maſchynie wotberaliche, da vytlych ja ju ſaldo ſwidniſ, ſiropomuueniom teje ſdelie a ſta- tamaniſtwa, a proſchach ledn: A ſkieze nedaj mojei Wutrobiſtu. Myſtnoſ mi ſi

zane druhe Malchjuje molbyej, hauj vlehes li sice tvojeho synna, a vlehes to schenkomaniye tvojej Radeg vlehes njeho, na moja vlasti : Ja dopomnih lso husto teho Sprucha Hebr. 9, 22. Ces krmje roslca nefta lso zane Modaciu, a letoz me hieschze hoke bojalnicho czinelske, bje to, so ja njetotrych widzil biech, koltiz erutlich proskachia, dyz jin jich smjedomniye roslciu bje; Dokelj pa moni mijen jene dovozenje jich Agnosciu, hauj to Modaciu jich Kjeton vyslachia, da lso jara nesharachia, tak jia molbych, a tak lipomnicu ju tez borjy salbu, a dokelj moni jia na jene mopalje Malchjuje Sudetovy malchua, da neby jich Sudetova vkhemjenena, ale moni biech i tverdi a klepischti, a tak vseheto besbojnischi, hauj presy. A to czinelske me bojalnichho, so ja lso v Dohu molach, so by lso mi tez tak neschlo.

Da j dokelj lso ja tak jara bojach, so biecha salvrejenu, da biech ja sradny, so jem moj Zota Smoril, vlehetoz jencho neruktneho czoneta djerzach ja sa te najnesbojomische smorenje. A djerzach lso sa tukleho mojeho habeneho a sradneho skitanka dla vsehod vsehodami czoneta sa tukho nainchbojomische ho czoneta.

Da j mi lso njet nemojne bjez hodske, lso hoda si to dy dzialomacj, so je me czoneta Smoril. Ja kvalicat te Smjerita Stati a Ryby. so. dokelj moni jana i tak rjeschni i oblicari i nimaja, a po Smjerizi netrebaja do celiie czanyc. Lehouka zondach ja, so bych ja jene huch sammeh byl.

Zo trajesche valhi czaib, ale jalo son czaib lehu Ervilehta vsehindze, skleschach ja jenho prjedomacj, smich vishowol lso. Lyr. Baln. 4. t. 1. Soj, moja Leba, byl jana, mania byl ly. A czinelske smich prez' Dzelow : 1. So ta zyrelj, a tak jena kojda wamozena Duzha je krystaldoma Leba, tez dyz hieschze mona jeho nehabuje. 2. Krystas kubije bes molchego Galdravib. 3. Krystas kubije, dyz

dyz ton Gswiel hidzi. 4. Krystas kubuje tež pod Spyllomanjom a Dovu schijeniom. 5. Krystusova Lubosť traje mol Spoczalka hajz do konca.

Ale ja nesiaciach niežo, hajz von Flemu tichovitemu Šelej pschindze, dgežiž mon tak vrayeschke : Želeniu lal, so ſta frei ſcinenia Dascha Kryſtusova Lubia tež pod Spyllomanjom a Dovschijeniom je ? Hidzich ſa ly ſe Spyllomanemi a hvolajeniom kdo Doblerja Bojeho domapyllanju. 6. In ſada Spyllowanca Dascha, da ſpum na egi dnie Iskovi : Moja Lubia.

Tačo ja njetlo dom džiech, plehindech mi telej ſikorna do Myſtie, a ſpodelachu ſo mi tak jura, ſo ja ne mojei Matrobi vrayach : Teklo to ſteho budzie, haj mi biechke jačo by mi derje ſmazecji mozie do Matroby vrayene by : Ež ſo moja Lubia, moja Domovia. A tak hajto hajz mi vone nuz padzechu budejichu name moja Matrobu plehezo možnichu a horyšichu, a ja poczach napošteku na to ſedzhomacj. Dotekž ja val hieshje bes Bojohie a Kladzijesku, da ja rozmmlrich, ne mojei Matrobi : Je tež mernu ? Je tež mernu ? Šon ne dia to padje mi ton ſmruch už Ignatii. Skutk. 12. 9. Von nemedzich, ſo by ſo jemu wopravadiť ſialo plehes Žandzela.

Dyz val ja ton lubosťný Slov nječoltry mol ne mojei Daschi možnic ſak schachy : Ež ſo moja Lubia, moja Lubia ſo ly. Slov. Šak. 4. 1. a niežo nedyrbi tebe mol mojeje Lubosťe džiech, Kom. 8. 39. Nieli hie moja Matroba napelnena ſerofichtom a Kladziju, a ja možach mjeru, ſo mi moje ſiechi wodate ſoia, haj ja hiech ſtej Lubosťu a ſmaiebujca Bozjei tak nuzſat, ſo ja to ſje dom ſatajuž možach, hajz bych dom plehideslav. Idaj ja býdzich ſu Kladu a Lubosť Božia namni, tym Starikam pod Nebesami plehiponedał, daž by džiechua monem i jen rosemili, tak ſo ja mojei Daschi vrayach : Aleh ſo bych ja

ja život a vero mysl, zvijet ja jo smotrom hohrje narildař; vredy hauz dalekdu,
všechnoz ja řebe myslach, so ja to ſa lehýrcezi ajet řabnež nebudia; Ale řeklo
bo ſta: Vredy hauz ſa lehýrcezi Omior ſavomnich ja lehillo ſaſo, a všechn-
dzech hauz doſa, ſaſo na moi vredanschi ſuz.

Sola mojach ja dradu mjeric, ſo to jene nadne. Viletnu na mojei řeči buko
je, hauz ja rame mot teho živjenia a ſugiacja vele ſabin bjeſh. Njedze ſa por-
šenzeniol volem, doſtach ja vele Švijetka ſteho ſpracha ſuc. 22. 31. Řečina
ne, Schimane, Galanias je mas požadat. Šekolremz ſedý taſka Mož ſo ſieki, ſo ja
ſamjernie myſlach, ſo jedyn možny Švols ſamua rokatihe, tak ſo ja ſdo ſe ſadu
rokladach. A ja ſach ſoldame hohrje, me ſam uholanju a ſmodlenju ſividžuz.
Všechnoz mozo bjeſhu Mročjelie a Neredra hotove, kiz mi rohjachu me nad-
panuz.

Všechnoz njedze ſa Mjeſbař, ſhomich ja czechodla ſdo to ſta, da všechnož
jedyn malki ſarm namne, kiz džedarz motie czechhi bje, hauz lehillo lehlož me-
dy nadejehlo bje. Naipredy bie mi ſchon ſrolicht ſaty, volom bjeſh Kzjemnoſou
vſehlentrh, na ſotruž zvle řeči teho ſeſtronanja všehezilo ſobu, ſirypu-
ſej, a teho ſomjateho ſídmu, ſmojemu malkemu naſtrojenju namne vrakite
buehru. Ze leſtrarſte Myſlkie ſividžiehu nemni ſzvysel na tym ſvyciu ſvyciu,
a jeho jenizlím ſabolanym ſvynom. A hauz to ſomjate ſíſimo ſterje jena ſia-
ſomjata a ſiudanje neje, dñeſli to ſomjate a cjiſte Bože ſikoru?

Kjelkheze všechnož ſtemu; Hauz ja vopokalauž možu, ſo cji ſarkojo tež
jene tak dobré ſíſimo nimaju, ſotrej počaze, ſo jich Maheomet ton ſvojník je,
jako my mot ſeſiala manu? A hauz ſebe ja to myſlilcuz kužu, ſo tak vele
faſentov, we tak vele ſtrujach bes ſiſnacja teho prameho ſvycia Pſlebe-
ſam je, (jeli žane ſebeſba ſdru,) a ſo my we naſchim ſiſzku teje ſemje
vſiſ.

150.
vsičed schitimi te Gvožje mojeg dyrbeli? Körđen Šebi myšli, so je ho Švjera ta nu
kipščha je, tak derje židži jašo pošanjo, a schita mojehatž našcha Švjera, a
Krystus a to gilbmo jeno jene Švaržie nej.

Ta ſynt ſao pličecilo tym kuzdaniam ſtajal, ſtem pohmažom Šv-
konahim: ale dyž ja to cziniach, da bje mi na tajke Švaliňje napſeherzimo re-
czane. Daž runje mot Šuloma a jeho Šilovoyle wele djerzane budže, tak
moži ja nedžic, hacj montej; körđen Šjalib ſta Švernoſ ſta Švernoſ recjat
je,? Nemol ſao montej vodeſtarž tych, Šadži ſareb a ſebacj:

Ze a tehorunja kuzreczenja cziniachua mi wele Nemjera we mojci
Šilrobi, tak ſoja je mot čarja hacj do Šverzoru we mojci Šilrobi
možnie cziniach. A tak njeniak to ja, ſoje Šola mojci Džidži we Njemi
njeli Štajenji i vodač.

Šola bjeſche mi Šolino tajke Švjecy helerjebrucj. Ale jeno ſedom dyž
mi Šolka Šadra ſtemur ſpoličej; hemat bje jašo zylo me to Švillonaw-
neje potepiž, a kaž ſarebucj. We tym Švillomanija bjech ja hulivo mož-
nie mabreny ekrecia aby kroczenia, aby nidečto roſne mot Šolca, a
Feliſla, a mot teho Švijateho Šilbma recjecj.

Ujek myšlom ja Šebi, ſo ſynt ſamjetie mot čierla vobſyneru, aby
mojeho Šuloma maribenu. Richekož dyž ja drugih Šolha kvalicj Ša-
lichach, da vadije na Mjelito tchu, ſo bydži, ſobira kvalicj dyrbiak, gleich
mi jena aby druga leſtrar ſta Mjelol pličecizmo ſtemur do Šilroby: Daž
žadyn Šol je, aby niž, a jeli ſo je, hacj tuka žana Šilbosa, Mier, aby hemat
jena taika dobra Šdegenoſ we nim je aby niž.

So Štoreži me do malleho žavstela, nehtoz ja nemjerach, so vola tch tř
 Aho libaja, so také nanečas dyrbiat. Sdaj ja všechnu moch so teďom husto
 jenemu. Žieši, kotrej čzi žuganio ſmozu vol jeho Starých ſali ſou. A
 hac so ja rianje ſmozu všechnu temu ſtajach aby le ſyllami so řeči
 modlach, volach ja tota ſtym ſimfeleni vobdat, a jalo we ſvěti ſort
 nat. Ta dopomnich so ſej hulto na ſarala, kaf won vol liveho Dieha
 vobšynnem vic, a bojach so jara, so ja jem rianja ſoum. ſtan. 16, 14.

Tato ja jedynmo vol jeho Diecha všechnu ſvijalemu Diehei re
 cjez ſvijech, nuzeske me ſou. ſvijomar moznir, so dyrbu jen mobeindj,
 a mi bjeske ja to bych nemol, a nedyrbiat a neſmíel vobvojovat, vredny
 hac bych jen mobeiskej. Niell nebjem i žadym Diech ſak ſrovni ja to ſou.
 Dži ſebi ja myslach so ſtem abu ſtumnum ſitomu jen bych mobeindj mol,
 da bjeske mi ja to by moj ſit to. ſitovo recjaz dyrbiat, nech je abu nočze.
 ſchoda zych so ja hulso na ſtubu vic, jeno te ſeje vobraz. Žedym mol
 zych ja ſhvjei ſoula do vujomu ſam ſabiejer, jeno so bych ja moj ſit
 djerjeri mol.

Šak djerjach ja moi ſchlam rann jesci ſkročani abu ſi ſei, a djer
 jach ſi to, so berſchillim ſchtoz vob ſtovril je, nizo we ſak ſtvalchnum
 ſchlanji neje, kaž ja. Ta bydžich rad jenemu ſi ſei abu ſonei runy byl;
 dolej moni žauje neſmertuje Diech, nimajz, a teho Diech dla we ſei
 ſvětei ſvici ſejer netrebaja. A ſchtoz bjeskeje nizy je, hac rianje ja
 to bydžich a čižiach, da ji tota nenečas, so bych ja ſtutroba vol jeho
 muozeny byz žadaš. ſou ſpruch pola ſta. 57, 20, 21. nuzeske mi
 teďom moj ſtutrobu: ſi ſebozni ſou ſak nemjerne Alorjo, kotrej ne
 mo

nemože ſmierom byc, a ſlonje žolnay, Slovo a ſtanbu nūmeta. Ži
veſbojini nimaj i žaneho illera. praji moj ſolo.

Tejj mijach ja vjet ſat inverdu ſvitrobi, ſo nevidju h jene. Sylli
prvalac mol, dy biech rimje laident ſolecior ſanjic doftaw. Idaj ja
mojach ſedom žadac. Sylli roſler, ſotrej me jara delie voli. Ta vidju h
huklo ſak ničeli na ſlone ſtechi ſkorje, a prvalac mojachia, a ſak
ſdo druhli ſoh, a ſa jeho Dobrotu ne ſam ſtaldia djalowach, tejj
ſak druhli trojihlije a mēſelje not ſozich ſimola regiachia, a na
rivo ſpominachia, ja biech paſ ne tajkim ſtehurmi a Diewedri. ſotrej
me jara rudiſelje, najbol ſo ja žaneho ſtamjenja nevidjuh.

Ve ſitym ſyntomanij i ſotrej ſkoro ſe to trajesche, nemojach ja
žane ſiſtajenie voze hauk harz ſmaivetschei ſiheſtonofšiu maſi
maci: haj ja biech ſedom ſiſtym ſimblemi najbole c̄vjetomany.
Poſomnichach ja na ſoje ſimolo, da c̄vjetomache me ſtejiftos, ſiſtajenie a ſyntomanje. Tejj ja jo ſalonach, da biech muzem
namſhem ſyntoman, ſchloz ſalonach. A huklo bje moja ſvitro
ba ſdruhini ſtezani ſak napelnenia ſo moj doſom ponuſcheny bje
a moj ſomiat ſdo ſahi, ſak ſo ja namjeſti ſchu ſapomnich ſchloz ja ſa
ſonach.

Ta mijach tejj jene muſte ſyntomanje pſehi Modlenij, Idajto
ſdo mi ſdaliſe, ſo me ſatan ſadu ſa Draſhi zybaliche: a mi bieſe he vjet
driudn, jaſo by pravil: dži prez, pſichetin, c̄im ſion, by ſan ſdo doſa
modlit, nemodl ſdo deſe, a moſzahomuſe mi ſchidnie moja ſvitrobi
Idaj won mi huklo nič danaliche, ſo ja dyrbu ſdo ſtremia aby pſiched-
nim

nim modlicj. Sedom dopomich k oja derje na te Černoka Matth. 4,9.
Jeli so delie vanelech a so ſemini modlilech.

A dotelej ja vleki Bozei Čwiružbi tak wele roſehyr oſehaljeh Myſdlov
činjach, a so prozomach je romadje djerjaj, da prozomache ſo tejj ton
Prvtonar ton ēert ſi uſei Možu mi je močjanij ſrivoſt tellomanjom jene
ho Homa, a etoſeheja aby teho riuja Hjezani, a nacjelche me ſo ſnim
modlicj, a njell vylalche mi moje Myſdlie tak na te Hjezni voſinyc, ſo ja na
nicio druhe myſdlicj aby ſnujomu druhemu ſo modlicj nemožach, hač
jeno tñm, a tehorunja Hjezam.

Sola z nich ſo ja druid ſtej Nada Bozei troklihomacj. Ač tejj ledem
bych ja ſatlimi Myſdlemi pobit, ſo možu ja mjeſtin byz, ſo do ſo jeno mo
ju Modlitbu ſpolitiſe, atym ſdwiaſtym Janželam praſi: Žon tuid
Ejerr me tak robičeji je ſdmojim Myſdenjom, jačo bych ſo ja ſmojei
Nada heval niže morocjei; nemedzič, hač na jenho taſteho, kaž mon
je. U, ty mape Ejewe, ty ſo bludzik. Šailim kaž tñd, neſwruſha
ta Nada Boza.

Pejlej mjeſelche ton Prvtonar ton ēert hielcheje ton Čchij; ſy
tñd zwar njell tak horž po Nádži, ale ja zu egi hizom ſymneho ſezinieč.
So nebladje vlehezo tak voltač. Mono je jich wele tak horžich bylo kaž tñ
njell ſo, ale ja tñm jich hizom maličidzic; medzič. A ſtem ſtaji mon mi
nielotrych prijoff tñj močjanaki bjerhi. Kotrej mi Bojoš nacjuni dale hiz.
A dñz ja ſebi myſdlich, mon je derje ſo ja to mjem, da zu ja mnohovneč.
Da djeſehe ton Nata ſaldo: clai machnij vlehezo tak jara hač jeno
zeiſe, ja zu egi hizom tiverži doſo vlehindz, a egi pomalka a pomalka tvoi
330

zylg Ernst Sebracj. Tohto je na tem, dy bych ja tejj ranije ldomom zlet na tem dzienacj dyrbianu mojiz. Viatrobi mafudzic, onj ja jo jeno naposledni do nam, staine skolebanje moze jene parakite Djecjo do Spanja pchinesc. Ja zu jo pomala cjinic, a tola hijom vlopoladaniz pchindz.

Sal bych ja jara do maleho salmaty. A hajz so ja ranije ldom mirej bojach, bojach ja ldoty so dleche zoverje me hyciheze nechitnicho kramrecji i kjeruiz budze. Tola dzialuju ja so krystal bei Jesuks, so te Shiezy ldom mojiz Modlitwiz neisbi i zylie ladzienale, ale me vele myaz klei samej cjerjachia, (tuz ta kiazna, tuz na Kochci nadpanem uia. o. k. Moj. 22, 24, 26.) Od tem hajz, jafo ja tak wele pchecier vlyzech bie mi to jene jara dobre Symolo Rom. 8, 38. Ja bym wiesty, so ani Vodote ani Gabot, ani Somerz, ani Zivere, nemoze nas dziedz mat teje Libotnicie Bozeje, tuz ne krystalska Jesuksa je; a stebo cjerpacb ja tu Nadziru, so domhe zoverje mi na Libotni schlodzic nemoze.

Sal bych jame schillim laikim Praytonanica druidy mohcheneny. Kon 3 Star Feremialda mosebnie ta 4 Sluzila cjuwiche na hulto Strukhtneho, dzejz Solo praji: Hajz my ranije kyle Symolice modri lekli be, budzece my tola wol wett lemmi molacz. Lekly Vodote, ty Mischtre mojeje Mirodolskie, a budzece so lemmi wobrocic.

Zejch myeiacb ja jimi wele Prokhta 2. Cor. 5, 12. Solo je teho tuz not jameho Djecha nizo nemedzisicu ja nas Djechei sejnic, so bych my my wenim ta Vravodobu, lotraz vlyched Bohom vkluci. A jafo ja jedym mol we mojeho Griboda i kjeruiz ldeidzich, a so mojich lehelskich Lestromanijow dla radzih, a we mojci Viatrobi prajach: Sal mojiz ja so

Božinobie nadzirj, dñz ja taklik a besbožnū lđym! Da nadže mi nenađut/
ju ton Sprach Rom. 8, 3. do Matrobi, Šeħlo zemj my fuđu prajuz,
je volo ja nas, kifli ze všeheržnu nam byez. a Tana. 14, 19. Ta lđym
živu a my brudzeče teiħek, žiwi, kolnej ne jara l-ivseli. Volo bieħha jeno to njeħħi
żura serolle ale fralle Gracjatja. Mi lso džurše jaħo stem Meltronim Xix
vom, monn bieħi kħullo jaħdo ruagħi Nebel dam horje ibienem. Inparah. Nekku:
10, 16.

Ale wotkom hawn lso miton kien jedyn mod dlieje a nadnišho, a manu
me mol teje Ding, tiz na mojm. Unyed omnia lejżeše; a sej̄ni me tejj̄fri
mol teje Nezillibie. Kieħeloz to myttonnue bje praj, a ja bieħi jaħdo všeħi-
dobreml Xoxim kai druk ġiklejha kliexxgenio.

Kieħeloz jaħo ja jedyn mod na Roħha Djieħla, a fu ċiavvib a Repozint
mojeje. Miftrobi wopomniċi, tejj̄ ton Repħiherzel lu všeheržnu Voloja,
da dopomniċi ja lso na ton Sprach Col. 1, 20. Non je Mier leżżeen! všeħ-
ta krex na l-awjum f-kieħi; všeħes kolnij ja niktot ry mod ton Deiñ mobla-
dach, na kolnij. Soħħa moja Dukħha Kieħelzelai biex il-halli všeħes ta krex;
haj ja nwidziek, so ta Pravida. Dukħa a moja rjeħha Dukħha, lso všeħes ta
krex romadże kollha leħħet tajjeb. Zo bieħše dobra Grħiġi, a
kolnij ja nidsa l-apomniċi neħadni.

Kieħeħże jidu jaħo ja Domi všeħi Dohenju l-iedziex, a moje kri-
eżej wopomniċi, kieħetral din ton kien, ton Sprach mi na moxi Matrobi
Hebr. 2, 14, 15. Dokk li Djezzi ġejew a krex magħix, ja mon rannej tejj̄ lossu
me dosta, so b'miex všeħes ta għomx temu Moż saw, tiz Alloz ismiegħie
mie.

miejelche, to je temu i žertei. A mi u mol tych, koliž lomoje žive Dny lomert
ne je dojšie dla, flouřižbi moldužem biech. Že života biechha mi te
dom tak trahne, so ja všechno Hesdenovštia dnu molie skoro nadzech.

Tejž živonvalke me ton kines moldebnje jara všechno teho staruho
Hesorta Živněbri, všechnes kolci ja jara, temu poslynlenuj biech. Kon
šamky Muz prozornalche sāo jara, temu Židu Žoženka, schille fasschne
Podeperanja řebracj, kžomuž my mol Naturn jara potileni sōmy.
Dm všechnala nam, so dyrbimy sō Živieru Žadacj, so brychmy my teho
aby tamneho Žloučela dla, nížo ſa Hesernolž horje newšali, ale so my
dyrbimy erndlich Žoha proslouč, so by non nas mol teje Muzu teho
Šdameho, všechnes Živojeho Ducha a Živolo we tym noblverdžil. Ktž
tož mon djesche: jeli ſo to nežinice, da nebudzecze my, dny te Žylné
Heslomanja všechndu, žamk Muz Živohudzerzenja nametacj.

Živiesche mi tak Žpodobne kaž ložim a volny Žeilechcít. Ktžhetož
ja biech ſi Živernolž ſe Živnenja naušlňu, ſo nichlo nemože nijet
eteljudej kines rjetacj kiba všechnes Žmiateho Ducha. Žehodla pro
lehach ja Žolaa, ſo by non mi nedal žamk Žividžbi horjelacj, bes
noblverdzenja ſo mona Žlebes je. Ktžhetož ja můžich Žauvnie, ſo je
mono jene nulle Koſzicelenje bes tym Žauvšejecjom teho Žiema a
Krmje, a bes tem Živneniom mol Žolaa a Žlebesdom; a bes tej
Živera ſi po Žloučeli Mladrožbi wi innšlenije, a bes tej, kolciž
teho noweho Naroda pſchindze. Matth. 16, 15. a t Jan. 5, t.

U tak by nijet moja Družba mol Žoha modzena, mol jeneje
Hesernolžie Ženuei: haj mol Naroda a života teho Žyma Žožeho ţeho
teho

schöhrystaciu a Gasdorfschindzenju s'blebes f'vrudeci.

Gaujernie, ton m'atti Boh bjesche jara dobruzinu ps'hedzino mi.
 Ps'heloz ja nemjem nuzo, sa'czoj ja sedom doba dy proslony l'ogni, so bych
 jo nedostal; i wono nebje ziadyn spruit, teho Ewangeliona skrytuldo-
 weho, do kotrehoz bych ja medzenu nebyl. Mi so s'dalsche, so widziu hruallej
 skraldnošcia l'tich. Tiežol tych lehkyrich Ewangelijow ton džurun
 Kalič Boži mi se hentomajia. Jesom c'kryta nas sbožnych ležinicz, rot
 jeho Zodiecia a Naroda, horž t'heho saldu ps'hindzenji i fliduz. Mi bjesche,
 jaťo bych jeho widzil so saldu narodzic, horje roč, a jom potem s'wjezi podzuz,
 rot R'woba hařz c'schizeti, na kotruiž mon so (jaťo bych ja jeho widzil) Ša
 moje Tieži a besbožne Mysle le Gzerylnovšcia volsyč a ps'hivic da. Jaťo
 ja to tak wobladonach, ps'hivise mi ſwiaty Duch ton Sprudel, i Petr. 1. 20.
 so ja t'mu schitennu wi ſwoleny ſym, predn hařz teho ſwiateca Šriant ſa,
 wozeny b'z.

Ps'htoz tu Mjersiwoš jeho Schryestaciu, a to ſwoko kotrej won niett
 Mariji prajesche, nedotl ſome. Bjesche mi jaťo bych ja jeho widzil ſkona bjejo.
 Welsenošcie dla jeho Schryestaciu, a teho Dobyciu dla na nichich ſtrach-
 nyich lepšeczelach. Ta l'ogni jeho lež we Nachua widzil ſ'kramiži teho
 Wolda ſamme, a to Maſtneje jeho Saldu ps'hindzenji i Blebes; ton ſwjet ſa
 dzic ſkraldnošcia, a ja ſym metym Dobtverozem, všeče te všeichodne ſpru-
 chi. Tys ſtat. t. 9. 10. a. 7. 5. 6. a. 10. 42. ſtebr. 7. 24. a. 8. 38. ſtev ſana.
 t. 18. řečen: 4, 16, 17, 18.

Tene zych ja rad medzic, hařz ton k'nes Jesuſ ſak derje Boh jaťo ſ'koneč,
 a ſak derje ſ'koneč jaťo V'rh je. A bych tehođla jara ſtarosziny. Napošteči
 do

dopomnich s̄o jih teho lichtoz dnevo žm. s̄tanci steji. Ža midžiech, a kaj šredža
štoma a tych lichtozových invieratov, a šredža tych staribich ſtejeliche
tehno. Šredža ſtoma, namekach ja jeho Boštivo, Šredža bes ſtoma star
ſchimi, midžiech ja jeho ſilonſtivo. Žo bje mi jara dobre ſitovo, a bje mi
jene malle Moſſchenenje. Zehorunja ſitivit mejach ja tež ſtej. 9. b.
Nam je ſo Žicejo narodživo, syn je nam dan, potreboz ſineſivo je
na jeho ſamenjiz. A jemu rječaji: Žurny, Kadžuzel, Žolo, Mož
ny, vječny Možez, mierny ſjerſchta.

De Štivid tych Štaukarjow bjechti ſedom tajke mazene.

1. Žo to ſomjake Žilomo, neje Žože Žilomo.

2. Žo ma ſojzdy Žilomet ne Žinjezi, teho Duha Šrytuldonove
ho, feje Žadn a feje Žvern, a tak dalie.

3. Žo Jelias Šrytus ton ſchizomany a mi mrežn, njež po ib
ze starib ſtetach, tej Bošteli Žraidošic neje doš činiška te Žiechi.

4. Žo Šrytuldone Žielo a Žrey, votem Žnjezi w Žiklatyrh je.

5. Žo te Žieka tij ſu porekane, tak derje Žlych jaſo Dobrych,
nebiudža morsu hohriestanyc.

6. Žo to idohriestamajte tych morivych ido ſujem ſtalo je.

7. Žo ton Žilomet Jelias, potrys mi tym Žrayi a Žanuan na tej
idohri Žolgača, bes dñjemai Žchacharomaj ſchizomany bje, neje vlehes
te Nebelsa tych Žjesdom hohriestpiſ.

8. Žo tonidamn Jelias, tij vlehes Žazy tych Židov mazene, ne
biudža na posljenim Dnija ſaldo vlehindz, a jaſo Žilomet Ŝchit Žehla
chtij

Schlachtu teje Šemje Šondzicj, a tak dalice.

Dizyn druhich rolnych dñezow bu tedom tym ſialda mol nich nivakane, potrej me ſjenemu gnau ſi ſchylowanju teho ſomjaleho ſiloma czieriachia, a ja bich pſches tolđamo niz jeno rolnyjetleny ale tež možne gruntonany a roldnenny ne tej ſhernosbi. Ktemu mi hjer ſi ſie nijazn vomhalche, kdrue mu ta ſvina tych ſiechow, pſcheto; koiždý mol, dñz mona mi zyskhe zu czechla wordowacj, ſa ja ta ſtrej ſryſtialdoma, jedyn dwaj zí aby nijazn molje priež, na jene wahodne ſvalchnje, pſches to ſomjale ſilomo. O pſchegeljo! proſiheze doha, ſobn mam ſryſtialda hewil. Pſiche toj ſchlu je taiki ſaucer, taik ſon.

Ta bich mas tady doraho horjedzerjal, dy bich ja mam ſchutto mœbie poneval, tak mi doho ne ſryſtialda wotpozivacj da, tak me von we ſomojum ſemoli modjekhe, mi tolđame pſchekrasni, mi ſomjekhe, memni bydlekhe, ſomni i reſekhe, a me tak ſtem troſhionakhe.

Me doha ſoo ſpodobasiche, ton ſvarj ſomnu huj, ſobn me napredy dal ſe ſyffowanemi cniyclowacj, aby me pod tym ſacjacieom teje ſvina tych ſiechow huz ſtemi delie cziłnyc, a połom mi połasacj tu Maž ſryſtia ſowaneje ſmerezje, a tak moje ſwiedomnije ſe ſomnici ſrimia wotprezicj, ſo ja ſhonich (predy hacj ſo ja nadzijach) ſo we tym ſwiedomniji i dzej huz ſem. Galon ſtrejnu bje, nyetl Mher a ſabols ſoja pſches ſryſtialda mol pozowalche a bydlekhe.

Ojett djerzach ja ſa to, ſo ta Mjef tož mojeje ſbožinobie, mi ſlebes delie ſe

se sýdom Engelmani moh tverdzena všeched Slovomai leži. Nět' možich jí
na to a tamne Hjerenie teje Sladu hvelbenošu i řominač, a ja zádach jí
sto, so by ton Idiwnn Džen ſloro všechnch, tak so bych mječnje káorený
byl, všeheš to Slovadanie a ta Hvelbenoš jeho Dmienitwa ſotrehož Slovou
Kjernemi tronomana, ſotrehož Slobležo ſarkumane, ſobrehož výemo
rvchvilkane, a ſotrehož Dalska hjenemu Dovorej ſamoje Kjehi dale je.
Všehez horej ja riunje henni ſchiednye všeched tej helskij ſlamia cípelač,
da ſdaleče ſo mi njetlo, ſo ſdym ja daloko mot neje. Ach džiarch ja, so bych
ja moh dom dželatc, vjet Hary byl, so bych Horo vramrel, a tlema pravem
Molwzintej we Nebelbach všechnch.

Ale predn horej ja teho Spylomanja mohu hiech, židach ja jara je
nehu abn druhého Starého bohabojsného Muža Rhonenje, ſiž nědze tu
všeched nětolymy Ma ſielami ſúri byli ſou, ſalovacj. Všehez mi ſo njet
ſdaleče, C tola prolehi ſi ſmodacjue ſo cíi njetziléhi ſou jeno ſtich druhé
ſchlož nědze všeheš te Šichtadromanje ſou nam ſti vifdali, bes ſmojeho
hegen Rhonenja. A všehez jene Bože džurne ſchilomanje, doſtach ja do
Tulon to mifludomanje teho ſiſta Valatſim Docter Martin ſu
thera, te knihi hiechua tak Staré ſo ſchilte na ſruchi nadachua, ale tak
Staré horej mone hiechia, da hvdobalé ſo mi tola jara derje. Všehez
ja nametach tam moj Šichtand we jeho Rhonenji tak miflany, jato
biechua te jeho knihi ſmojije Matrom vifdane byly. So bieleče mi jara
džilu, všehez ja dgerjach ſa to, ſo ton Muž mot teho Šichtanta njetzi
ſchich všehebjanol nužo nedzil neje, ale je reczej a vifdaz dyrbial,
mot teho Rhonenja faminych ſasdon.

Moldebie rezieche won we tych knihač, mot teho Žordna tych
ſa

Samych Gvylowanjow, mot seftovanja, Gazuyflowanja, a tehorunja,
a volakowaliche, so taf derje ton Salon Mojsdassonu, jalo ton Ezer, Asmerij
a ta chela Banja Xulu uetym mayi i, lotrej so mi syryolla dzurno sasche,
jalo ja jo mi gmai wopomnich, namelach ja so wjerno je. Ze skinihi bje
eha mi wosche schirek sknihow lotrej jadn widzil hiech kabe, (wamjene/
ne to smjate Vlismo) Doklež taf trassne a muzitne je, sa jene sranene
swjedomije.

A tam widzich ja, so ja krystusda lubowach, a so moja Mistroba
so me Luboski kniemu horesche jalo swohen. Alle taki malla Luboski ne
bu vola me gordonho czata, a mi so sasche so bnych jeho wjetlo myelto
tajkeje poliaczi Lubosku sa wjelkto male paschczik. Roh wie nas borski
strojic, a ta hordoskych Eglonewow rotniczu. Moja Luboski bujow
borli hantana.

Wichetoz vohym jalo me ton sknes. Steje malleje. Myklosie a Gvyllo-
wanja wamol, a taf mahodnje we Swjeri na jeho Smjate Evangelion
delic sadzik, a taiki mozun proslit a Swielkosk Diebes dal bje, pschindzechu
wele czeliche a strachnilehe Gvylowanja dzikte vriednische, meniczo,
sog wotku dobreho Fesiasda dzielic, a jeho pschedacz late Swiezyn kew
Smjata, nech je sa czoze. Zvolamo Gvylowanje trajesche wjedze zelo
donoho, a mala taf wobraniye pschimni, so ja derje we jecym zulym Mje-
sazu jadny Dzen, hai na wcelnym Dnju janu Schlandia trei ne-
bierh, hauj jeno dny ja spach.

Idag ja ruyic hwerdzie wjeriach, so czi kiz junu we krystusdu
wobtverzeni sia (taž so ja psches Dzja Nadin nadzijach so sonm)
jeho

jeho do Mierjowſcie mierzy ſi abuz nemožia (ton ſiraj vraji Eoh) nedyrbi
vſichedatn bnež mierznie, vſichetoz ton ſiraj je moj. Ž. čin. Moj. 25, 23, / da
bje mi to tola jena ſtaina ſzmiela, ſo dyrbiach jeno jeniu ſiri a Myſdl
mierz, vſichezimo ſtalemur ſeſialdej kiz lat' vele ſamme cžinił je. A tola ne
mierach ja ledom žane druhé.

A ſchutto lehloj jeno tež cžiniž ſrytlač, te Myſdlie molbnež, bje podar
mo. Vſichetoz lehlužom, a ſtiro domslechilleho lehloj jeno myſdlach, mjeſeča
chua ſo te Myſdlie ſobranuz, tež dzež ſo ja nobročiach, lehloj ja cžiniž
znych a cžiniach, tež dyž jndžiach bjech ja mabenn: Vſichedaj Kryſtala
ſa to, vſichedai jeho ſa toci, vſichedai jeho, vſichedai jeho.

Sdružio molalečhe ſo derje ſo molie ſalšobna we mojich Myſdlach, vſiche
daij jeho ::::, vſichezimo ſotrematj ja derje zyke ſechlany moje Myſdlie
bymei Mložia romadzie djerjat ſnym, ſo by mi nedje nenadziažen jena bes
bozna Myſdl hohrie ne vſichlechom, kiz by do teho ſmolimur. A tola zvſehe me ton
Kryſtala druhý nareczež, ſo ſnym ſmolil.

Kalo ja ſo teho jera bojach, ſo mol ja do teho ſmoluz, molbujach
ja moje cžiwo ſe ſdmojimai ſakomaj, a molmolwic̄h ſak hraſto harj
ton Kryſtala dželice: Vſichedaj jeho, ja nočzit, ::::, nje niz ſa taulent
::: ſmjetom.

Sejteh cžierelice me ledom ton ſejert vſichli kožidej ſydzí, bes vſichetlača,
ſo ja dyrbiat mol Blida hohrie hanyc̄ ſa ſydz moltaijz, a ſo huz modlic̄, tak
ſomjatn bje ton ſejert. Dyž ja ſdam vſichli ſebi prajach: Ja myetto jym, ja
zia ſo predy najyb, nje, dželice mon, ty dyrbiach jo niett cžiniž, aby ty ha
nich Boha a ſazvilek Kryſtala, ſo cžinelečhe me nemjerno.

A hroßim jało ja jedyn moł rano hjech heče we dwojiz leżzach, da biechach ha we mojei dñatrobni te besbojne dñuzdanianja, sat brykłmje haçj jeno cjlonek reżez moje, plechedai jeho :: pleheczino kotremaż ja we mojei dñatrobni tñajmensche mi dñazegi moje saldobia prayach : Nie, nie, niz sa tausned, :: :: Górnje tow. Napoldetta pał po domkim gñedzenies cjurach ja te dñysłdie pleches mojei dñatrobni plehebjęzej : Zeli haçj, da doj jemuz haçj, a mi so dñaliche so moja dñatropa do teho knoli. O tej nemnialtej Możn teho cjerla ! A O ! tej gñoisbie teje cjlowniczej dñatropy !

Niekt bje ta gñojna dobyta, a ja padziech jało jedyn ztacjif tñi sñosłotekho Schłoma dehj zylenm budzie, do malleic Siny a Istrakimchu gñazwytloma nja. Ecł stajech ja, a dżiech na dñylo na moje. Dzjelo, ale Bož nje tał ciech-ki dñatrobni : Dziheloz ja biech tam na dñy. Schłundzi dorho, jało jedyn cjlonek tñi je żiwn morwym, a bes. Nadzije teho Rivenja, jało biech ja hjezam pleched Idela Itam.

Ktemu padze mi biech heče ton Spruch hohrje. Idebr. 12, 16, 17. Go by niedze nichlo besbojnym neln, jało Sian, tñi ja jenuz Tydż Sowj wrienieki Narod plecheda. Wielce pał, so mon potom, jało mon to żonowanie herbonacz žyckie, je laczisłneny : Dziheloz mon tñokrażi Alješka nemamela, haçj monjix rynje je lóglami wytalicze.

Niekt biech ja jało jedyn Tały haçj na Idawny Dzien. Dzije zyckie Siergi neziriacz ja nicio, haçj jene cjakanie teho Gafamankina. Wumieniene te So kominkenia, kajz potom wiedzic budzecze.

Se przed sñomnene Remota biechha mojei Dulchi tñiż zdeślinie gñijsłki, we kótrychż Pochcerkolanje ja rycolre Młodzicy pleheczinich. Ale niedze mołko dże

Dzecharz aby jidnaczi Begeircich, dyz ja pod jenym Suctom l'odzach, Boh
nje tak volny Brudobn a S'ing a moj nesbozomny Rad novvalowach,
so s'dym tajka kia Myšl miel, padze mi nenađuiuzn ton Spruch do My-
slie; Za ſtrej Kryſtaldona wolne ſchittu Minu prez. Nato ſimun-
tromach ſdo ja trochu ne mojm Drachu, a ſimolom padze mi ton
Spruch do mojeje Nutroby: Za ſtrej ſelom Kryſta, teho Veyna
Bozeho, načiži naſi naſ ſchittich Kjechow. t Jan. t. 7.

Što teho ſaci uč ja njeſchtlo Mlieru ne mojei Duschi, a mi hjeſche
jaſo bých ja widzil, ſo ſo ton Spruch war ſahanibitn pomakia a pomak-
ia molenie načiži uje. Veſiſh bjechua mi ſedom moje Kjechi pſe-
čiwo ſeliſdonoj krmu, prvotl ſtajene, jaſo jena K'atliczka pſečejmu-
temu wallemu ſololu, kij pſchedennu lejzelsche. So trajesche njeđje
dwie aby ſi K'etlundu dolho, we tym ſjaldia myciach ja ročinene,
pſches Mheri widzic, tak ton S'yn Boži ſi naſche Kjechi cjerpe-
ſche. Ale to nemjeſche žadny K'etland vola me, moj Drach ſimun-
dze ſaldo do malleje K'etlnoſcie.

A to uoſtebnje pſches ton vredn ſpomneny Spruch, naſ ſa-
ma. Pſcheloz ton Spruch lejzelsche mi zyke Onu a ſyđjenje, haj
to zyke ſjelo ne Myſlili, a čiſtejelsche mi tak jira, ſo dyz ja ſteho
aby ſtrumicho Sprucha ſročkt vytlač, flincelsche mi ton Spruch
ſtajni ne Nutchomaj: Hjeſče, ſo won potom, jaſo won to ſionova,
nje herbonaz zyſche, kia ſaužidneju, pſcheloz won k'olnuzi Myſla
nenamylka, hajc won riunje ju ſe ſeyllami vytlaſche.

Druhy všechnadje mi jedyn Dolny Sprudel, jašo bes druhimi vola
Luka, 22, 31.

Ta bym řátebe prosil, aby tvoja Svatá neplchela tam. Ale
tu bie boží řádlo prez, a ja bých řádlo to řeklo prez.

Díz moyomnic hřebej Svatová, moja Mládatava
a Týrchi a potom počach ja ve Škožin Smolí pýtlav, hač bých ja
jedyni Sprudel a říkubenje namířez mol, so by moh jene Dolsylné
nýe býez mol. Kechlej Římadnoši dopomich řádlo ja na tom Sprudel
voli Marka nař 3. Nam: Kechlej Týrchi a řektrmanje brádza
tym Člonečam modat, adzerzach řádlo, so tonlej Sprudel je jene tra-
sone říkubenje všdebi myslimne, řádlo Modacze czechluch Týrchi.
Zola díz ja gmai moyomnic, vrdzich ja, so řádlo všdebnje czi
mjeneni, říz hiescheje ve natürstím Říkovanzi taře Týrchi vobeschli
šou, ale níz ja, říz řádym Xadra a Říkavello dořal, a řehoda moj Týrchi
mezi je, hač říz.

Řehoda bojach ja řádlo, so řádlo řehod je, říz nemozé modat
býez, mol potřebuj řola Marka 5, 29. Stej: Kechlej val řanjateho
Ducha hani, nima žaneho Modacza vjeziny, ale je hodny vjezinyho
vindzenja. A Nemia všechnadje to ja cžin řoje, dořelz Idebr. 12, 7.
Stej, so mon potom jašo žonovanie herbonavz řylche řazilneny bur,
a to ja říz řádlo říkaleciz nemozach.

Kiell bých ja řdebi řám jena mula Řobezinoš. Kiell řhonich ja,
řeho to je, žinvenia řádly býez, a tola řádlo bojec řumrecz, všechnož mi
leželche to řehodnje na Myšli, so je nemozne, so mol mi ſon Týrchi
mo-

modat̄ byc̄, ale ja ſt̄ym vſichic̄ hōdnemu dñiemu ſtam. I my
ſloch ja ſloch ja byl, jaſo ne prieđniſiſich Mjelbačach, jaſo
tch Dniach, dyž me Boh ſvarnomalskoe. Divob. 29, 2.

Zola nočnych ja ſo hieſečje rád ſt̄alyc̄, počiach tehođka moj
Kjeho ſtruhich žuži Kjehami vſichiruac̄, hac̄ byc̄ name
kaž mal, ſo ſou žani ſbozni wordomali, kij ſajte čünili ſou, kaž
ja; ſak wopomnich ja Davitome Mordarſtmo a Mandzeliſtmo
Ramanje, jaſo te najhorſiſe aby nairobiſe ſt̄orež won
wobeindje, jaſo won taſ mele Nadv a ſvijetka doſtan bje. Ale dyž
ja to ſchutto wobladač, da ja nameſtač, ſo je ſo jeho vſchesharene
jeno vſcherživo Mojsaaldořemui Galonyia ſtač, mot ſotreho Boh
jeho vſches ſu Hjeru na jeho Meno rumoz mojeſche, ale moj je
vſcherživo Evangelionei, huj vſcherživo ſemui Vrjetnik ſamemur.
Ta bječlo mojeho Abuzinu vſchedal.

So tyc̄heſe me vſches Hjeru jaru. A ja dñiach: ja da jeno
jedym Kjeh, kij nemuze modat̄ byc̄, a ja dyrljach jom wobeindj! O,
nesbozomny Kjeh! O hibeny ſlowel! So rošinama taſ mojeho
Ducha, ſo ja newedzich ſohto čünic̄ dyrbia! Prudn hieſehe mijalo by
moj ſtoſom ſranenj byl. Ale te ſwola ſejzuchua mi ſchjednie we
Mysli. Hjelbe, ſo won potom, jaſo to zonowarije herkomac̄ zyſehe, ſa-
čiſneny by. O! nichta newie mojix fedomniſiſchix Myſtiſtow, hac̄
ja ſoum.

Potom wopomnich ja gřetrone Kaprieczie ſwojeho ſineſa,

a to so mi ſdalsche mojemu najruniſchi byz, pſchetoſ won hje jo po
voſtatej Radzi czniſ, a bjesche hieſche predu marnowanym byl, czi
morie, a koſdy mol po nietofrom Ejaſdia, ſo bydziche ſo dozvomuz
mol.

Ale to ſchutto nedoddahalsche metroſtowac, ale wono rjetalsche,
ſo hje to jeno jene Kaprieczie ſomojeho Miſchteru, ſa paſ ſonym mo-
jeho Ibožnika pſchedal. ſat ſnym ja ſudalschei runiſchi hac
Kieterei.

So bjesche mi jena nowa Stytnoſ, a mi bjesche jaſlo bych jo
dyribial na Proch rolemkem byz. Dyz ja wopomniſ ſak ſo ſo
drubich robarnival je, nekadniſchi na jich Besbožnoſ, ſo
bych ſo nekaznili kaž ja. Darž woni rum mol Dlaſtaru ſak ili
biechiz jaſ jo, neplchida won ſora, dokež jich ſubonalsche, ſo bych ſu
won ſieho Radu newrapanyli. Illi paſ hje ſo ſomoju Pomuz mol
czaniſ, a dokež won me ſacijſnij hje, je mi daſ do taſ mulleho Kjerha
ſapanyli. Ze Kpruchi kij mol Hjerzenja tych Mjeriaſnich handlo-
wach, ſonjezach ſo mi jaſlo Iſwondo, niz paſ ſobych ſone me
troſtowale; ale ſone počasich ſi ton ſozny Gieſtand tych kij
nijet ſo ſo kierze.

Kiel' nadzich ja ſak ſo we wiſhiem ſomoju Kukla ma, ſchtoſ jeho
Dlaſtolenych naſtrapa: teſch we wiſhiem Gyrforanach; we koſry-
ch ſon jim teſz do Kjerha panycz da, niz jich ſeſjeri nadic, ale jich
ponizonauz; niz ſo by jim Dlaſtu molčanij, ale ſo by jim na ton ſuſ
pom.

vomharu, noviu Radu namelacj. A tak ja spominach, so tejch te naj
inverdeš spytovania Bože, všechnych Svatych, svatovšiu, svaté
idovšiu, svatobfaranym, svatohereznišiu a se svatynostiu sinje
schane říu. Říon da zmar Davidej, Distialdej, Balomonej a
Pietrej panyc : ale niz do taikho Říeho křiž krovadaciu neje, a křiž
takdeli wedze. Čim hole ja to mopomnich, čim hole všechnačke
moja. Myslivoš. Kdyje křiž schilti Říezen plieschemu řomiza tym
křiž po říci Prioritajeniu pomolani říu, tak řomizke mi ředom
schilti kmojemu Říatomankou.

Diescheje janu, spytlač ja moj Říeh Švadachomym všechnu
nacj ; so bych ſo (dny by možu bialo) troškoucji mol, dny bych na
metal, so moj rošzidenju je tot tych křiž me Říerností krovadaciu nejšíz.
Ach myslach ja řebi, tak ſbožomnym abu ſbožnym Řektanji bych ja
byl, dny by jeno Říah řozidenja bylo bes jeho a bes mojim Říehom.
Takto ja to tak mopomnich, namelach ja, so Švadach ſwoj Říeh řospom
nenym činiš je ; moj pat byc všeherzovo řchiltemu prošenju a Říe-
dzenju, we mulej. Myslivoš a možnem spytovanju, dokelj ja jow a
tam honeny bych, a řvyschaclo řehodje ton Říos Říamoleho Radu,
we mojmai Říachomaj.

So ſopomnenje da mi jedyn troški Říal křiž řroška ; všehez
ja miduch so moj Říeh nelje tot trachny jaſo jeho. Ale to ſo borky ſaldo
ſiabi. Všehez ja ſebi myslach, monu moze ſo na rjaz Říachne ton
Říeh mopeindz : řehoda zmyſlowach ja hiescheje, huz mi moze modaly byc.

Řehorunja hanibonach ja ſo, jenemur tajtemu Říam Švadachem

riany bnež, a ſtělomach ſebe priot, kaf ja jara ſlovnosť jana bradu, ſchiltim
čenialym na tym Dniu teho ſv. voda, dyž ja njeſt čepeletach, dyž ja jeno jene
ho fromneho číloveka mudičk abu pſchinim biech. A taik ſkrabnoſť
mudičk ja mym chodzenju pſched ſobom, a kajka řada dobre ſuſje
domuje mucež.

De tým číaldo biech ja jara ſyntomam ſi falſchni ſv. jeru horje-
ſacj, ſo zádym ſoradny ſen neburde, ſo my horje ſtaracj neburadzemy, a
ſo ton ſtech jana ſak rolna ſv. hez neje. A ton ſyntomar ſtajelske mi to
taik prvoſt, dy by tež ſuſje mierno bylo, dy biech ja jeno njeſt hnuti zverjil,
da by mi to bila njeſt jena ſložnoſť byla: a jeſi ſo gor dyrbiat ſiaveny bnež,
nedyrbu ſdo ja tola biežom vredn číaldo čiviedomacj, ale radſie te Mly-
ſolie teho ſatamanska ſvitrobn mudiacj, a ſebe i radſi ſtei ſv. jeru
biech Altheitov a Konitarion romhacj.

Ale dyž taik Mlyſolie mu do ſvitrobn pſchinidziechuz, bieſehe mi,
jato by mi ta. Šmicerj a ton ſv. voda biežom pſchinovemam bylo. Mi ſo
ſdalske ſo ton ſv. vodnif biežom pſched Dareni ſtej, a jato ſak dyrbiaw
ſmolom pſched neho ſtejicj: a taik nenametachuz te ſv. hez janeho ſu-
ma polame. Žola pytlache ton ſatan naſ ſchille Maſchnje ſi Dru-
ſchuz mot kryſtala molzterzež. Von hidzi jene ſv. vodzenia Druſchuz:
pſicherzivo temu je Neležibinoſt, ſtepoſt, vžiemnoſt a ſv. voda jene a
kraleſtvo a ſvolbydlenje teho ſv. voda.

Sohra proſmyč bje mi njeſt jena jara čechiſta ſv. hez. Šaſtu haſi
ja ſo ſohra ſi ſv. voda ſi řada molach, bje mi, jato by niechto ſemni pravil, to
je zur voldzie, ty ſo njeſt ſiaveny. Soh je czi panycz dal, niz ſtvojemu
ſlep

kyslhemu ale ſatamansku. Živoj Fjech ne je hrudarz, a ty mjeſč,
 ſak Šiau, jaſo won ſivoj vjeni Karu pſcheda, a podom to žonomanje
 herbonac̄ ſyſche, ſauſišnennu bia. Ko Straſichne godaczie teho ſazmiflo-
 manehu ſpoirc lezechhe mi možni we Almſbach: jeho ſinihi biechhu
 mojemu naſtrojanemu Dachei, jaſo Gol do jeneje bryſkneje ſiam.
 Koiždny Sprach we tych ſaubach, kožde jeho. Vnichowanje, ſchutto jeho
 ſinunje, jeho ſigly, Modlitvy, ſuvorſtipanje, Karton namanje,
 Vičir a ſchutte jeho ſyſtne ſinunje, pod tej možnej ſiſtu ſojei, biechhu
 mi, jaſo mordarſte ſchytnehi do mojeje Mikrobi. Voſdebnje biechhu mi te
 ſmola jara Straſichne, jaſo mondiſche: Son vlovec ſuvi ton ſpojat
 ſmoyich Fjechow? Šehtu nije val ton ſion tych ſamych. A ta to
 pſchindjilche mi ton predanschi Sprach, jaſo Nevedrone bužje na
 moja Mikrobi, Mjelde, ſo dož won to žonomanje herbonac̄ ſyſche,
 ſac̄iſnennu bia. Riehetoz won ſkubuzi Miſta nenaſela, hač won
 ruije ju ſe ſyſlami vyladehe.

Jaſo ja jedyn mol do taſ malkej. Aytinovſie ſapadzech, ſo taſ derje
 moje ſijeno jaſo tej uvi. Taſ zrelehe a vjeretalsche, pod tym ſac̄iſnem
 teho Straſichneho ſiſda ſojeho, ſotruj tych trerhiz bradze, ſiž tnenoda-
 cju Fjech mveiſchli ſia. Voſtarh ja vlehes ſartu Aytinovſ, fajte ſale-
 nje do mojeho Broſta, ſo mi bieſihe jaſo ſyka ſoo mi ta Mikrobi ſuſlo
 rohramac̄. Ředom ſpomnuh ja na ſiſdach, ſi mol njeho ſtejí:
 Kap. Šiſtka, f. 18. Ho je ſoo ſredzia roſvileň a ſchutte ſmoyje ſremra
 miſtival. A bojach ſo, ſo to ton ſeich je, ſiž ton ſines ſčini na ſaini,
 menujen jena ſtaiua ſojoſt a Aytinovſ, dla teje roſlateje ſirneje ſomo-
 jeho.

swojego bratra Abela. Tak myach a mohocjach ja so pod
tym vremenyom mojich pietich, kis me tak czechcelsche, so ani
rodzic, ani starci, ani lejzev, aby mohocjowac, aby smierum
byc nemozach.

Tola padze mi drudyn ton sprich naz Psal. 68, 19. ^{Sy}
Im Daru doftam, satych Molchanenych. Molchaneni, myslach jor,
dyrbja tajzy byc, kis sur predn swojego skierskly Podanjo biali,
a jako jemur pschisidahali bierhi sownerni byc, te Broniu pschev
czino njemu saplichijeli sora. A to vytach ja na so czamycz. Pre-
dy biech ja jeho labonal, a so jeho bujal a jemur swuzil, ale
njett biech ja jedyn Rebeller. Ta biech jeho pschedal, a pravil; zeli
huj, da daj jemur huj. Tola je von Daru doftam satych Psiche-
czownych? Ezohla da tez niz samne. Ale ja so tez tuw nemozach
malhomac.

Tako ja te pieti tyek sownych tak mohomich, a name-
lach, so moje hiescheze wetsche bierhi: pozach ja pschi sdebi mysliz;
Dy bich ja jich schillich romadzi sal, a moi sdamy vornio nim-
Hajil; nemol da ja tak druscht namykauz? Psihetoz dy by runje
moj wetschi byl, hauz jedyn bes jich schillimi; tola dyz von jeno wet-
schi neje hauz jich schillich, da je hiescheze Gladzija. Psihetoz ta
frei, kis Mlozy dosd ma, schille jich pieti mohomac, budze tez
Mlozy dosd mier, ton moi precz lacz, hauz runje tak nulli je, jeli so
niz wetschi, hauz jich schillich.

čať mopomnich ja, so David ſirei ruſla ſmuje Manožel
 ſtvołamanie ſtem pſchitryc, a to pſches ton Ilęci tych. Dzieci
 ſmownych, kotrej ſo nemožel he hinať ſtarz, haj ſtrudſſa
 ejom a ſobrym Koſpomneniom, kotrej jeho Xieci wele welschi
 czinſche. Žola pſcherzim ſenu mopomnija, rjetaliſche, ſo te
 Xieci pſcherzim Galonjia biech, kotrejch wobmazia jedyn Jefiſ
 pſchilichol je, ale ton moj je jedyn Xieci pſcherzim ſenu Božinieſi ſa
 menia; a ſichta može me niell fri ĉinieč.

Diz mopomnich ja Galomonowce Xieci, to branie tych ſahar-
 ſich žonow, a ta ſchizba tym pſchiboham, a to we jeho Starobi, jało
 montaň wele Nadv a Swietwa mol ſobac doſtał bje. Ale tež to rje-
 ſaliche, je pſcherzim Galonjia bukó, ale ja ſzym mojego Božinika pſche-
 dal, a niell neje žadym ſopor ſa Xieci wjazn ſbollin.

Hrſheze ſenu mopomnich ja te Xieci Manuſela, kž tym
 pſchiboham ſkontarje ſwareſche we Domi teho ſineſi, nor ſaucie
 wokanje kžibonaliche we Xieciow ſwurożenie ladaſche, ſe ſarogę-
 remi a ſerłomſtim ſiumſhtaremi niell wokonwodzieſche, tež ſam
 jedyn ſuſtar bieſche, da ſomujim Dzieciom pſches Wohen haj ſwo-
 vorej teho ſjerka a načiru ſeruſalem połyg newinotrie ſirmje. So
 myſſbach ja ſo ſbia male ſai ſmaune Xieci: Žola bje mi leſſ ſenu
 ſchemia napſherzim reſone: Žadym beſchitimi neje kaž ſwoj: Žy
 ſo ſo mol Jefiſa roldzieliſ a ſy ſarvijeho Božinika pſchedal.

Šaile ſkopomnenje zyske mita Matrobi roſmanow, o! my-
 ſlach ja ſebi, ton Xieci je welschi haj jeneho zyloho ſruja, haj zy-

zjedho Čenjela. Moj všechnetřechi ležie romádzie.

Nejčištětřech, ja všechn Dohom, jalo všechn jenym říverovým
dneškem, a to bje moja Čenjela, so jeho Řízen cíelnicí nemozach. Stra-
schme je ranný do tých Rukou tého zivého Doha! Ale jemu bydž Žid
so je mi tedy nuz panný dal ton Spruch Čá: 44, 22. Ja sahubuz
tvoje všechnstavenje jalo Miročel, a tvoje Říček jalo Míru. Šabrocž
sou temni, všechnoz ja manoziz eze. A řanvernie to bješke ſak možne ſo jir
stejo molach, a ſoo moladach, a mjeniach, ſo biadu midzic, ſo ton nadnyn
Dolo řamnuz dze, ſienym řardonem we ſamojeti Řízen. Řejch to bje řichlo
ſatryte a ſaczmiele, všehes ton Spruch moj Řána. Řehodla bojach ja ſoo
to horjelac, hac̄ ranný ſak možnym Šobom molany brach: Šbrocž
ſoo ſasso, wrocz ſoo ſaldo, ty ſubena Šalza. Všechnoz ja ſoo bojach, ſo
ſmudž to mot Dola nebję.

Tedym moſtodiach ja horje a delie we jeneho tronreho Muža
člamach, a ſoplatonach ſam vše hi ſebi ton moj hřiveny Řichlo, a
a bezbozne Mojsolie. Řejch proſchach ja bes všechnac za ſobou we mojei
Matiobi, jeli ſo ton Říček mi bješke ſe kmodacíz je, ſo by mon mi jom
ſicwiz zp. Jalo ja me ſaleti Řyſtrobi ſkoro ſahinech, bie, jalo by
jedyn ſchumiaſt Řyſtr ſkotom nuz všechnchol, kž tolu jara ſudo-
vny bješke; julo bych jedyn Šobom ſomyschal reczo; Šobarsach tý
ſo bješke ſe pravy mordomac všehes ſa čkej řehodnuz? A
ſmolom we tem Šobom ſenuz bje mi moje zjek predanske ſe
nje ſjauze, a ja midzich, ſo ſoo tého nuz ſpriot ſaczmom mobaral nebiach.
A moja Matroba ſivele Řyſtrami, Die. Díz padze mi možne nuz
to ſimalo Šože, Hebr. 12, 25. Šadajec ſoo, ſo bješke ſoo my tého
ne

novobaraki, kij reczi. Žo načini mi jene džilne Družje ne mojim Du-
 chu, a pschinesc mi jene malle Isvojetno Šobuz, na to pschindje jena
 malta Šišhma vol schitich nemjernyclo Mysłdow, kij predn križ kold
 pschindzeny Židov wemni haromach. Wono volala mi tož, lo hlyekh je
 Šehas Šryſtus jene Iswoło teje Nady a Smjednošie samne ma,
 a me, kaiž ſao ja bojach, zylie mypsalhezil neje. Šaſi ja vobladomach
 jo, jašo jene poſtratomane mojeho Poſtenja Šazmiflomajiz, a jašo jene
 Koſzenie, keli ja, nekđibomalschi mojich Kjechow, a teje Koſnošie tych ſa-
 mych, moja. Božinoš nedam do Šakom teho Šogna Božeho. Schlo to
 jene kajke džilne Šodaczie biesche, nemjem ja grajic: Ža nemjem ſwotlač
 pschindje, aby ſichto hje. Tež nejšym jojo ne dnuzezi Šjetach hieschejen
 namalny, hauž runje nidehlo vol teho Šebi myſlil ſam, kotrež pat jow
 ſpomnuž nochzua. Žo njem ja, ſo ton Šjetr hiesche, jašo by Žandzel tenor
 pschidchow. Žola tak derje to, jašo tež li Žrez Horan ja ſdolnje na ton
 malki Žen teho Šišma. Wono pschinesc mi te predn ſpomnene Šehu-
 ſi, a to Maſlince teho Kjeha kij ſnodaczia neje, a ſo moja Duſcha to
 ſbozne Pravo ma, Šeſtida ſa Nady proſpjez. Ža zu to druhc ſa-
 meljez, a jenemuz ſtronemu Žofomej poviacjuž. Ža učtarjiz
 moja Božinoš na to, ale na teho čneca Šeſtida we tych Šubieniach.
 Žon Řehmat vol teho, moſta nidež zi aby ſchlyri Žny pschimini,
 potom ſapadzech ja ſaſo do mojeho predanscho Ŝazmiflomania.

Žehoda wiſoſe moje živjenje kaiž na Maſlin. Žo jenigke
 žadanje namelacj, a ne mojei Duſchi, ſo psches Proſpina a Modli-
 tini Pym Noaham teje Nady delje ſeny. Ale, o! tak czeſtehka Žiez
 ne

nebjie to, trobmoš ſacj, teho Jeſuſka ià Dñadu porločj, vſihecjiwo ſotre
muž ja tak žanovljenje ſrjeſchil hieh. Žola mudžich ja ſo žadym druh
Kruž neje.

Tako ton ſpptomar to mjerlomuſihe, da dajeſi he mon mi ſykej
Možua naž, ſo ja neſonjem ſroha proločj, tajž ſa njell ſojm,
neſomeja ſoo modlicj. A ſao teiž tola wiſečnuſchajna nadječi netre-
bam, dokež jebo ſacjilom ſojm, a berneho nevſehindri i žame ſiroſtun
vſehed teho ſotla, a neilbu jemur ſpodobni. Žehodla bieh ja ſebe ſyech
na Fjerh romudžil, dy bieh ja ſoo modlit. Idai dy bieh ja ſoo njell
modlit, dyž me moj ſoh ſalſorežil je, bieh ja ſtym ſroha bole roſnje-
mal haž predn. Pſiheloz: ſoh ma hirgom vrle ſjetami Roſnoſo
na tebi, dokež ti mot tych teho neiſi. Živoje Monjanje mon rad
neſonuſchi; Pſiheloz ſehodla je egi mon do teho Fjerha pannęſ dal,
ſohy če ſalſorežil. A ti zetih ſoo hielcheze modlicj.

Žo wobſonjetdi mi ton ežert inverđi ſtem, ſchtož 4 ſin. Moiſ:
14, 30, 31. Steji Fježi ſoh tym Iſraelitim ſjerzom vſiheſ Mojsa
ſo a djeleſhe, ſo dokež moni wiſečnuſchui hořrje čjancj ton ſiraj wob-
ſomuč, ze jich mot ſonuſchu wobleria ſalſoreži, haž jebo ruary
poſom ſaſoo ſe ſyllami prukſachui ſo biehui horje čjancj moli. A
ſtem ſprinčom. 2 ſin c Mojsa. 2t, 14. ſo, dy bie ſehtu ſobrei
Možku ſrjeſchil, dyrhja jebo mot Božeho Monlarija ſacj a jebo
moricj, ſaž ton ſiral Galomon temur ſouhui činiſt hie, 1 ſin. ſirak
2, 27, 28. ſ. Žo čineſke mi Maſtnoſo. Žola dokež moj ſehtand
tak juva habelny hie, myſlach ja vſihi ſebe ſdam, ja nemoži reiſo
drui-

druhe, hajz mamejz, da zu ja. Chrystusdonymaj. Kukomoj a we
Mlodikwi mamejz. Schodla modlach ja ldo, ale Boh nie slatki. Stra-
chotu, dokej; milan Spruch mot. Haua jalo motry Iliej na Mistrubia
stajeny bie, mi Bichomei teho Rumenja wobrancz so bych ja mot zeho
nejjd. O! nichka nenie lat' czelesko mi biesche, ne Mlodikwi ldo k Bo-
hu pschiblizowaj.

Siech zadach ja so bych druhly mjeraczy lamne prologie, bojach
nak wo ja tez, so budze jum Boh do Mistru dacz, so nedvibr lamne pro-
logie. Idaj ja ldo bojach hajz zriach, so budze mi jedyn aby druhji prajez,
so je jum Boh prajel, kajz lamneniu Prophaz, tych Struelich Dzieci
dla: Nieprosch laton Sud, pscheloz ja norhzu ion Sonyscherz. Fer. II. 14.
Zola nemierach ja ldo jich tez pradeherz. dokej; ldu ja bojach dy by temu lat'
bielo, potom zylie lazynflomak. Son cflowet moje ton Spruczak tych Zje-
chol, ale schlia wie nak ton konz.

We tym Segaldz vytach ja, so bych mol jenemu staremu odkihelsi
janei moja Mistru mottnejz, a storjach jemu moj zyln Gestant,
a so ldo bojia w ldom ton Ziech pscheczino Sonjalemui Dachei wobrischo.
Hon mi molnowi, so ldo jemur tez lat lsa; So dami jedyn Samabn Sroscit,
jalo ja pak wjazy nim reczach, Isensemich ja, so mon Sonad; hemak dobrz
Iluz je, ale we tym Zjedzeniu Rezertom gor sprstanu neje, lat podach ja
so ldo Pjoha, a proschach jeho wo Smjelosz.

Kjell pocja meton Sprzonar ne mojm Sdabenstiwi sputowanu,
a dzesche. Dolej; ldo ja mol seho karela Jesalda roszielil, a jeho lat
jara rosmiernat bym, fiz mon schak hemak bes mojei Draschui a tym po-

pozvezym. **D**obrenju i ſtač dyrhjan, da je nješt hjerihječe jedyn ſtuž, menuzy proložen, ſo bih ton Boži zyl jedyn ſveredni bes jeho ſtir non a beslonaui bnež, ſobnich ja him hjerovzem a tñch Dobrotov dželom ny bnež mal, kiz jeho ſenecii možilajia.

Nafo nadze mi ton ſpruch nař chwob. 23, 13. Ženon pſicherjimo ſomu, ſichta ze jeho motvobrožic, a tač mudičich ja, ſo haben tač loschko je, jeho naproložej jedyn novy ſimjet, novua Biblija a novy ſiklab podla teho kiz mi nješt marim ſčinuž, hauſne tej ſhjež ſo darž naproložuj. Žo bylo ruije tač mde, jalo jeho narerejež, ſo lehutto, ſichto; mon hauž ſdem je čzinil, kuta ſtravlo byla je; a ſo non ton zyl ſuž ſbožinoſti pſicherbrožic dyrbi. Pſicherlož mono neje ve žanym druhim ta ſluživoſt. Žayo-
chau. 4, 12.

Xuzio moje ſvijedonanje tač jara nezjelihječe hauž to. Žat hulto hauž ja na ſeho cikela ſeſiaſa ſpomnich, na jeho Dladu, ſpmielnoſt, Pſicherjenoſt, ſzichomnoſt, ſabot, ſmeet, ſtruje, ſklabenje, Napominanje, poſonylenje a ſrolcht, dželche ſaž Mier, pſicher mojia ſaklina. Pſicherlož mi pſicherindzech ſedn ſožen mol te Myſblie do mojeje Dyltroby: Žo je ſelias, ton ſabu ſbožinu, ton ſvyn ſozu, ſotrehož tñ moralskhež, ſanuž uhabu ſož. Žo je ton ſelias, ton jenuzh ſvije-
dnik, kiz je tñch ſjelihnitov tač ſabomyuž mol, ſo je juch mol ſyerhov, ſe ſvojei nojdroſkei ſtrupia mruwel. Žo ſat nimalich žaneho ſüela a ni Uderhſtwa na tñm ſabym ſelisdi. Žo ſož we ſvojei Dyltrobi reči: Želi huz, da daj jemaz huz. A ſehodla ſo vži nješt tač dze, tñ ſož zyl jo tač mier. Žehodla mojek jeho Dladu mubladomuž tač jara hauž zeſich, tñ ju toka do ſtaž nebuželich.

Ach! myslach ja, schto, schlo bym ja sibil? schlo bym ja woyischegi?
czoho bym ja moja Drascha marabil? Ach! tak huberje, so ton Bozne
a to Jezijo. Ruzerei o kazani budze! Ach! dyz ja jeneho zbloneta widzich,
kij Boha Lubomilke a rad schiedne nim molko podziske, bje moja
Bistroba jako na kriachi rozbila, psichetoz se swoimi Swolami, Bojo-
biu psiched Rzechami a Lubosiu psicheczino Bozemiu. Bozne, sati-
machu mon me schjednie.

Sejj porzia meton. Spytomar na druhe Dyalchnic schpotomaz, a
dziel he: so moj Rzech moltich neje sa kotrej Krystus manrel a so moja
krej psichekal je, a tejj nemoze besle rachnomann byc, sa kotrej mon nu
schijui wilbal je, lehodla so jemu tajteho mojeho. Schtanta zel je, da
dyrbi mon hiescheze jemu plebes psichind, a potom samu manrecz, jeli
so mon tak multa Lubosz semni mi, hinal nemoze mi pomhane byc. Ze
Mysslie moja druhim Sudzom schmieschnie byc, kajz mone tejj we Drun-
cji schmieschnie bsa, mi pak cziniachia mone. Myssla a psichsporiachia
moje Lubenstvo, menuzny, so Jesus Krystus mi derje pomhac ze,
ale nemoze. Ta medzich derje, so ta Arfacha kotrej dla mi pomhac ne-
moze, neje, jasto by jeho Galdriva tak mozna nebyla, a by jeho Blada
mot druhich ruzerpance bila, ale so jeho Rukyena to psichidac neby-
da, so by so namni szmydli mal. Sa zyla Bojosz nutla hicei tak
twerdei Hery temui Swolam Bozemiu, dotekz ja moj Rzech nefra-
jach takli mon je.

Ta wuprajic nemozia, tak jaro me to tylischelske, dyz ja to wo-
yomich, so bym ja jedyn Rzech nobeischol, sa kotrej mon manrel
neje. Ach ja sdebi myslach, dy by mon hiescheze jemu delie psicheschol.

¶! Byt ton bojnici ton. Hatt' teho vamozernia njett' hallej saro-
cjan bicej dyrbiat! Tak' zyl ja jeho proslucj, so by ton moj kiech tejj bes-
terachnowacj zyl, ta kotrej ton czerpicz ze. Ale ja zameje Radzije tlamu
nemidzich, vlechetoz skrytas mol doronich bradiern, nidy mazn nemum-
re, smierz mazn nadnim netuzi. Rom. 6, 9.

Tak' bie moja Dulcha molteho sykotmarja tak' moloko hanena,
taiz jena Schitta mol konwol. Ta biech laiz tamu woblegmeny tiz
mc konwach vndlesche, a nizo nezinesche, horz jeno monische a so
skumeneini biesche. Ale schitto podarmo. Tola mazjach ja ton vuzill
molteho, menujen, jene tverde voblivendzenje, so to vissmo Boze domo
lo je. Ach ja nemojia murecjez, lehlu ja ledom cijujach molteje vissjer
wobrie felisdomoje, teje stanu vzonstjeje vobivobrie. Schtoz so jedyn
mol stalo je, nemoje hinal vlehetozdnenie mordowacj. Ta widzus
derje so ton kiech tiz krodacjia neje, ta Dulcha mol skrytalda
musalne. Schodla vjeda temu tiz do njeho lipane, vlechetoz to
vissolo Boze jeho miszardne.

¶! Taylm Schtancji dzierch ju jedyn mol do jeneho Iljesta, a
Idzzech so na jenu shodzit delie, a wojach na sdomi habeny
Schland woboko mysllicj, do kotrehoz me moje kiechi storzite biechuz
a po domhim mysljeniu, polbiezech ja moja vokli hoherje. Ale mi
so dusche, jato by mi to vmonzo domuje. Vnjetwo nepovsehalo,
tejj so to te kamenje na Cdasen, a te zybelie na zicchach vlehetoz
mi poltarachuz, mele vissjeta sramowacj, a to schitto tehodla,
dokelj ja temu bojnilej so vlehetozvili sdom. U tak' moloko dzergach
ja koidje vnowrenzko mosche so.

Na to pocjach ja viched Gospodinu moji. Odechi vlichil debi sam
 prajuć; čak može Božjegog tuteho Smolenska jačo ja sam brošlo
 nač? A ja bih to jedom narečal, motmolovi mi jačo jedom Božio:
 Žon Kjeh ne je smereži. Dačo budi mi jačo budi Žoma horištanač, a
 žanovnač: kneže čak mojelih ty tajke Smolo nareječi? Ischeloz ja so
 vjimach, so to čak bruskihje a nenađujuć vlichinde, a zmar čak vele
 Smolensku, Mozu, Smjetnom a Kraljovšku. Njeli mjeriach ja so moje
 Kjehi krovacijia Ščia, a to Ščniem prošnjac a Zolatuč cijinac; a dož budu
 jo cijinac, so ja u Ščinučham budu. Njeli myslach ja, neje ton Kjeh
 Kamerži, da je ton krovacijia, tehoda mam ja črošči, a moži Boža
 vlicheš krištulda nu Ščadu prošnjac, kočnj Šči apščeličinymai Žia-
 komoj Šteji, čak derje me jačo druhich horišnac, po jeho Ščlubencu. Njeli
 to hauč Ščtija Ščeden Ščonenja moja. Gospod volsuje, nije čak Ščvile-
 lena moja. Čak hauč vlichešto hje. Moje Ščijskih bičnih rošnjalane, a
 ja mjeriach so mam rane Ščram Ščravini Ščeschničani Ščoži Šča-
 dži vlicheš krištulda.

Njeli mjeriach ja Ščadu, so moža mi moje Kjehi modate mor-
 domuč. A hauč ton Ščatan ruanje Ščado pocja mič, da nedotanja
 won tola čak vele hauč predy. Ischeloz to Ščmjele Ščmo Žože Šteje-
 ře jačo jena Ščopera Ščadu mojeho kribeča. Ščola vlicheš Meržorom
 teho Ščadu meho Drina, počja Ščado Ščmolo Ščabjornac: a čak cijučach
 ja Ščado vlichešto mot njučje Ščarje Ščojošće, ale tola Ščimilej Ščerži-
 nošku. Ischeloz ja hauč Ščoži Ščoži na Ščimilovanac dostal: a moja
 Ščerna hje polžnenač.

Zon psichichodny Dicior, biech ja ne mallej Vojoski, daž džiech sō
ja njeſt modlicz, a džiech: Kneze bycz proſcheny, ſiem ſchaf mi, haž ty me
tež ſinjerznei ſabotuſi ſabomak ſdy. A ſmolom bieſche mi, jaſo by mi jeſ
dyn Mojo molmolnič: Ja ſdy cje ſinjerznei ſabotuſi ſabomak. ſat džiech
ja ſtroſtlny do mojeho Moja, a dyž ja rano molzućich, wie mono bieſch
cje jara mozne ne mojci Muſtrobi, a ja njerjach jo.

Zola nevnuſaſeži me ton Spylomar znylie, ale vytalſehe do Ho
moſie, moj Mjer ſadziemuz: psichicino ſotremuz ſdo ja Illozia bjeſdach;
tola bniſtaſeži ſo mi ton Sprach wol ſaria psichezo bes Morzi. Zola
wobartula mi ſolo to predansche ne mojci Muſtrobi, wol ſotrehož ja je
dyn dorhi Čjub ſaldovu maliu ſimotlož, a jen u troſtlnu ſladijiž
teho modaciu tnež Fjehow njerjach. Psichetoz mi bieſche to taſ maliwa
domane: Ja ſabomach cje predy, ja ſabuſe cje bjeſchije, a zia cje do
njerznoſcie ſabomac̄. Ja ſabomach cje bjeſež, tež teđom jaſo tu ton Fjeholbeidz

Moje Fjehi bjeſhia mi tehodla psichezo jara roſni, dokež ja je
Wanibomac̄iom poſnach, ſo ja teho ſdwjatoh ſyma ſhojeho taſ jara
neceſtil ſdy. Tehodla poſtciuiach ja maliu ſabotu ſinemia ne mojci
Dilehi, dokež ja wižiech, ſo non moj Psichetoz moſta, a mi Dobre ſa
gle pmači. Daſ ta ſabotu paleſihe ſo teđom taſ weini, ſaldo, ſo ja
psichicino ſdebi mojeho Aleho Radzerzenia dla taſki ſtaromofa cje
jach, ſo dybnych laſiſiđ ſimariow ckrnje ne mojich žimach mieš,
ja rečia po mojich teđomniſtich Mojsłach, biwižieh ja ju ſwoſnie na
jeho Psichitatiſia roſlat.

Jaſo ja taſ ne jeho ſabotu ſahorenj biech, padze mi ton Sprach
nuz, Psl. 130, 4. Teli ſo ſty kneze Fjehi psichiznič, kneze, ſchta
biđe moſtauz: psichetoz vola tebe je to Modacjie, ſo ſdu cje boja. ſo

Zo bjechi dobre Čsmola kame, wosælne te posolne, so voda neho wodacie je, so by
ido jeho bojeli. Zo je kaij ja tedy srošenich, so by jemu Šabot a Čeſk moyotavili.
Přehetož miloš řasche, so by ton willi Žoh ta Šabot řam, swojetade more,
nja tak moſdolo mazi, so radsi hač mon bes jich řabotie byc̄ dyrbiat, jin te
řezech modra.

Myt bie to Čsmolo krajemuz wallenuz Přichinenju namni dypelnene:
Zat so by ty natvornina, a ido hanibonal, a plesch řanibonanym Pmoj
idol nemotavil, dyj ja tebi řehlo budiz modac̄, schtož ty čuril řag, myti ton
čines. Čech. 1b, 63. Zdom ujeniac̄ ja so moja Přicha na wjedzne frej je.
a so moja predawšcha Wina a Denjer me myzy cimielowac̄ nebedze.

Tola borš ſo řehlo ſaddo ſabi, a ja ſo bojach ſo bude ſubeny. Přehetož
mi pleschinde možnie do Wiatroby: ſo řehlton ſrokht a Mjer, tiz ja ſteho ſolom
teho žurnenja a teho Přihinenja ſebi krajemuz Přichinenju volnu; jedi ſo to
ſmjaſle Přdomo me ſobru maz nemotavimne, da moja ju mysluz řehlo ſir, a
Imrdji ujeruž tak hajahac̄ ſir, da tola napoſleſti ſi žadyn Přezin ſe nim
kame nebedze. Přehetož to Přdomo ſchac̄ uemože namanie byc̄. Am. 10, 35.

Myt ſpadze mi moja Wiatroba, a ja bojach ſo, ſo hieshje nupoſleſti ſi
lamedzeny buda. Zat ſo ja ſyplej Možu pořazach moj prewawchi ſrokht ſyta-
wac̄ a wopomociž hač ſchli ſi ſi ſrueſhil ja kaij ja, ſo na lajte ſpruchi
Dvojeho Čsmola je ſamožic̄ mol. Duz volterzi me ton ſpruch ſebr. 6, 4.5.6.
Nemožne je, ſo ſi, tiz jemu roſdmetleni ſar, a ſou wobtali te nebedle Par, a
dostali ſou teho ſmiateho Ducha. A ſou wobtali to Čsmolo Boje, a te Možy
teho pleschichodnich ſmjetna. Teli ſo mořanu, ſo dyrbeli woni ſaldo ſkoluzi
mohomeni byc̄. A ſebr. 10, 26. Přehetož jedi ſo my ſe ſamprachnei Šohla
ſyjeſchimy, dyj my Přihinenje kje Praudobie ſam dosťali, da žadyn Šivorda

dale sa Djekhi ne je boliy. Ale jene trascine mazalovanje tko gvidat, a saho-
renje tko gvidat. Polrychz pojedz biadze tych gschecjuunilow. Stenu tez
ton mot ducia. Debr. 12.17.

Njett so mi sasche, so je voln somna. So Smoko tko Evangeliona
hje mojei Djekhi tak mogzenene, so zane shabenje a groicht me sinjalym
Pisomni kamne knamekajc nebiesche. A ja so doponuich so vola Adol. 9.1.
Itei. Nenvelajgl so, so voltozijesh. Tu derje widzich, so czi, tiz so, tak welyka
Pescheldej dzerja, so welselic mojei; ale ja soym psches moje Djekhi upenje
mot tko so sam wasantyl, a njett ne je nikkho kamne, me Smoko tko Djek-
hienja.

Samjernie mi so sasche, so soym jato krecia, kotrej Brunt po-
drytj je, a kaj jene Djekho tiz je do Schloma panemu, kotrej zwar me
Wodzi phalloz, dotekz nat so Schlomai nicio pschimac nemoje, so njett
naprostoletiz tenuz dyribi. Knajmenic hemu stellomach ja sdebi jene domhe
Spolomanje priot: A wono tez hje; pscheloz ja nedostach janeho poloze-
nja, haiz horo sa polejeczia sela, sola nadzijach ja so Polozieniu.

Tato te predn spomnene Spruchi mi hjelheze me Domiattej lejzach
hjeh ja psches Luc. 18. 1. a druhe Spruchi t' Mlodiltri Ibludjenij. Ale ton
Spruchomar pschelache me njett bojalnehu lejzinc, so ani ta Kada Boza, ani
ta kraj Kiristaldoma me nicio njazy nenastap, a so mojich Djekhov
da mi nemoje pomharne biuz, a je tak podarmo hatlej prosluz. Soła mn-
silach ja, ja zu soła prosluz, ton Satan djesche: Emoj Djekhi ne je koo-
daciz: Ja djiach nich ne je, ja zu soła prosluz. Mon djesche: mono
nebudiye czi soła nikkho pomharz. Ta djiach: ja biadza soła prosluz.

sat

Sal dječih ja, a protchach, a ne Modlitvi mrežnjich ja te Čwola : Kneže, ton čert
 aby Čwylomar praji : so ani twoja Nada, ani crystaldoruš krije došlo ne je, moja
 Drakha Idjerjerz. Kneže dyrbi ja tebi mjeruz so ty došlo dan, also teži zeljih mojih da
 se živjerjerz, aby dyrbi ja jemu mjeruz, so ty jo činuj nochžečih a težih nemojuz.
 Kneže ja zyt rad tebi ta želiš daz, a tebi mjeruz, so ty jo žeč, a težih mojelih.

A jalo ja tak ſtem činešom recjach, všechnože to Čwola e Matth. 15, 28.

(Mergo) twoja Mjera je multa, možne na moja Miatrobi, a mi bješče
 jalo by me nječto do kribeta klepal, dyž ja všeched Bohom, na mojich kolenach
 ležach. Šola nemojach ja mjeruz, so by jene Modlitva teje Mjery byla, hajz
 hajtej niedje po řečiš Mjesdazach, všehetož ja nemojach mjeruz, so bych ja
 Mjery mječ, aby so by to jene Čwola bylo, všeheš totrež ja ſoo mal težjeri
 Švidžic, a tak moštach ja ne mojich Čwylomarju, a ja tožach Šrudny.

Šola zghjir rad ton Čwysel molitvach. A jalo ſoo ja jara starach, hajz
 hješčeje Šauda Šamne je, padječha mi te Čwola miz; Šrudze da ton dnes
 mječnje Šal torcic, a žatuje Nada mjaži nemojokršic? Je da zylije
 prez jeho Dobrota? Vere da Šiong ton vlast? Je da Šivo Šapomnič
 nadny byz, a je lomojia Čwymetlosti ne Mjemi Šantiňl? Psal. 77, 8, 9, 10.
 A tak domho hajz mi to ne Myšli kežesche, bjemti to všehezo tak, to je jene
 Šralherje, hajz tak je, aby neje, monu byz može, so tak neje. Ko bje mi jene
 Šobšmjetšienje, so mon me Šal torcic nebradze, ale je nadny: Ko jeho Šida
 venje konča nim, a neje Šabyl nadny byz. Šejk bje hješčeje nječto
 teđom ne moji Miatrobi, Šotrehož ſoo nječt dovođenju, totrež težih podla
 teho Špručha moji Šradnož všehešwoſti, a me všehešwoſti, so jeho
 Nada na mječne molitvne moltejchma neje, a težih nebradze.

Tejšich we jenym drahim Číslu z myslivostach ja, houž ta křeje křížtu
 doma možna dolož je, možiž Dusku řížerjež? Kotrez niedze 7 abn 8
 vnoho trajesche. Napoštětka jašlo ja zylie modlitobných, psiched bojovníků so
 budu sášlo do mojeho. Zmýsla zylie řípannej, buch ja modlitbe woltiche
 meny řebr. 7, 25. Von može složiných cínič do Řížiwoště. A mi bje
 lehe jašlo by tu řívalo, von može, mi woltue vratene buch, a ja džeržach
 jo sa jene řívalone řívalo, a řívaléhe so mi řívalimi Říchstavami
 navysdane byc. Kotrez moži Živořiš a Žmýsel tak delie vobi, so ja we
 mojím živenju tak ihoniš nejsónym, predy ani potom, njedze Žen domho.

Ale te Žanije jašlo ja sášlo moži Modlitba cíničko a jara říadny biech, so
 řívalo mi žane Žoje řívalo vomhaž nebráze, naděchta mite řívalka nuz.
 Moži řadži je dolož cíniene. U, tak derje je dolož Žolo jenemu řívalo psche
 krabzai, psichetoz niedze psiched dnuemai Ředzelomaj vredy, modlitobných ja řízch
 ton říprach, a ředom nenaamelach ja žadym řívolicht wenim. Řehoda ja te čni
 hi řícičinich, dokež so mi řívaléhe řívalony byc. Dílež psal so mi řívaléhe, so ma tak
 domhe řízzy, so nuz jeno me, ale tež jen u mite řívala myeho rana Žyekhni
 kon woltuhmne.

Psiches te řívala buch ja psal řívolichtomu, tola myciach ja jene mite
 Žedzenia, kotrez derje 7 abn 8 Ředzelon trajesche, psichetoz moži Žier mot
 mycielice he so derje dnuzečii molic ja jedym Žen, borži cíciach ja řívolicht,
 borži řívali, borži Žíher, borži Žemuer, a hul to preč haž poor řívolichtow
 džiech, bje moži Žir troba tak pulna Živořidie haž jeno byc mycielice. Von
 říprach mot keho dolečinergia tři řadži, a ton mot Žívalomu říchledaciu
 řívojeho vrieneho Žarova, bjelechta řaz na Žvalhij, a řaz so monaj psichetoz
 myciomaličta, tak bjelechta vobi me.

zechodla proslach ja mojeho vobha so bych ſebi ten sprach moznice vich
vici mol, vichetoz hauz ſam mijach ja jeno Radziji i ſieho, dokež to ſimolo, ja
tebe, vohnicach poſtaju hiech. Kjet ſo ſta, jaſto ja na jenei vromadzisnu
biech, volny vradnovšiu a vrujenia, dokež moja Rukha vſehego jerat
hrabena je, pravjeſtehe ſo na ſive ſebnei Mozi do Vutroby. Moja Rada je
tebi doſo, egi moſie ſaldobu, ſjara malce Mozia.

Pſches to bi my ſioſom tak roſdniceniy, ſo ja ſebi myſblach, ton kines
Jelus je mi ſbam do mojei Vutroby ſadan, a mi tajke ſimola vſchimolat.
Zal dzich ja placjo dom, a moja Vutroba bie volna Vefemofie, ſo ſo
hauz do Procha delie ſibomuſche. ſola retrajesche tylka ſkudnifz jara
domho, hauz ranje ta Moz noteho vjetore vndjenje vſchimini moſta, a
me Radzi mabesche. Ale tak borly hauz ſo to mozne vraciujie ſah, vſchim
die ton sprach uot ſjana na to Męto.

Die tafim Notmieneyi hiech ja pat troſchtonany, pat cijewlowany,
tola jedyn ſjalo hoke hauz drahi. Et sprachi ſebreſteho ſulta, zygher
me ſiebes wiſantneyz. zechodla tajach ja ſoo, ſojetalka Myſil we mojei
Vutrobi horieſtuſila: te dom myſblach ja ſebi, mono neje mijazn hauz
egi aby ſchtyri sprachi vſchazivo mi, nedyrhial da Boh mot ſyich
molti apuz moz, a me kſerzeſz. Drahi ſjalo myſblach ju. Ach dy by
chz jeno te egi aby ſchtyri sprachi nedyle, kat weſteren zyl ju tola byz!
hoy mono bie mi dridy, jaſto zy wele, ſo mono we Bibliji ſz.

Dohladowach ja tych Viſdarow teje Biblije, Petra, Xawo-
la, Jana, a druhich, da ſiſtiche, ſo mi, ſo moni roſnie namne ſa-
daja, a praya, ſchitte naſche ſekoma ſci ſhernofe; jeno jene tak derje
jaſto to druhe. My neſdomy tebe, ale ty ſdy ſo ſbam wiſantny, a ty

netrebalsch sāg hemat na žane druhe Selvna sprichciej, hauz nate, a teho
rianya: Dvono lanijskie žadyn Dovor sa Kiechi sbottan neje. Dvono by jim
wele liepe bylo, lo bichia iwni ton kiaz teje Pravdoljbie nidy nerušali, hauz
sō ſča moni ion poňali, a ſdo ſaſdo mohobruecia mol ſomjateje ſi ſihišnje,
kotra jim dala je. Žo Kildm ſehat nemože romane bjež, a tehoranja,
Siebr. 6. a 10. 2. Petr. 2, 21. Jan ſicw. 10, 35.

Syč, jaſo tych Starſchich frej Mjedton, mohladowach ja jaſo ſi ſihiſnje
ton namne; dz̄ ja bes Kwlami, a bes tym Kreimejeriom ſtjach, a ſe žadokſia
igolach maſ pachicjern bjež, valny Bojoſkie ſo ja budia dyrbecj wiecziſie
mohrlach ſtejo moſtaž. Jan. 20, 3, 4.

Šajte Pichemienenjeniwanje círeleche, ſo ja nemožach ſrošenicz; taſto ſongie
te Kildm mi P. Božinovſki ſomjuz dyrbi? Ta cíesjach tych Tapoſchtonal, a
djeržach jich Selvna ſa myne, ale ja je nerušenich.

Well ſdo ſta, na jenym Dniu, ſo ſto te Sprachi volame vſe hego mol
mjeniachue. Picheloz ſpomnich ja na Kádu, da biech ja ſtrofikny, ſpomnich
ja val na Čáru da biech ja ſredny. Čehodla prajach ja: Moj Božo, dy
bichia ſto te Sprachi nemojei Šatrobi jedyn mol na dobo ſjemile, zgn̄ ja to
rad midežuz, kotry bes nimi by tolu dobyl. My ja žadach a proſchach Boža,
ſoby ſo jedyn mol taſto ſam.

Ojedzie ſa druj abn iži Ony vſe hinde moje žadanje. Šonaj ſtejchtaſ
narebcezino ſdebi, a mi bieſche jara džomje P. Myloši. Kapoſdlettia porza
ton mol Čáru ſnowabn bjež, a ſale ſo, a ton mol Džomjenja teje Kádu
vſe hinenin Šlyerom a Šeldcerovſiu. A na to padze mi ton Sprach nurz
Jac. 2, 13. Šemjelos ſtvali ſo vſe hinde ſamdu.

Našlo bych ja zde sato mne, kde nijach, kde to mož bude je. Přichodí
to říkovo teho Galonja a Niemir, dýrbeče kum volajíč temu říkovi
teho ženěra a Ladu. Přichodí hač ranje to říkovo tož Galanu tvo pře-
duje královskou moř, bradu monu tola daldu pchetrčene mož teho říkova
teho ženěra a tež Božinovské. 2 Cor. 5, 8. 11. Marc. 9, 5. 7. Jan. 6,
37. Mojsas a Elias. Sdó říbilektaj, a dýrbechtaj Kristus a jeho řomí-
tých řomítých volajíč.

Vyšlých mjezech ja vele říbilekta řích říkovař řeklom v řeklom v řeklom
temni pchindž, teho ja nochzí možn mästortaz. U to říkovo nochzí
ja možn mästortaz, da mi moždny říbilek. Mi bichhe, jalo bych ři-
kovař, ja jeho žanje říbilek dla, nochzí Durchaus možn mästort-
az. Říka prozomalek ſo ton Galan jara, mi to řeklom v mrežec
prajaz, kdy Kristus me a mojeho ranja nepřemi, ale menschich řechni-
kov, ſi ſak vele říbilek církevi nejdu. Ale ja možmohuř: Galan, ve-
tých říkomach nenamělam ja žane římanjenje; ale tu řej: pchindž
jeno říozny říalem, haj dýrbeč ranje možn, lehčaz jeno temni pch-
indž; teho ja durchaus možn mästortaz nochzí. A ſak jara hač
ſdó řomík ton Galan prozomalek, mi ton moj říbilek mrežec, da ne
pchindže won mi tola ženje to říralchenje vrioff: Šač řomík ranje
pchindž? A ja díržia ſač, ſo mor ſa to mjelech, ja ja nijem ſichtu
jene pravne pchindženje je: menjen, pchindž, konfes, ſdó církev, jalo
jedym řík a říozny říbilek, a ſak ſdó řomík řomí řeklom tež
Ladu řejž řatamuř, mojich říbilek dla. Řejž ja a ton Galan církev
mojeho ženěra, jeho říkovař Božehu dla řeklom řeklom ſomoř; ſa-
mje

miejach moj tejek teho nadneho Šekova čaristu domu dla. Ale Bohu
budeš žít, to bje mi k liepšiemu a temu volschemenju.

Ale pleshi mšeš štím takim volschemenju, nemojach ja tota teho spruz
cha mol časov rokyc; moje vymedomne bje staraje ſtim cívielomane.
Deno ſo mi ſdalec he nemozne byc, teho rokyc, vſchetoj non ſejzelche mi
schiedne we mojej Myſdli.

Djeli počinach ju te ſe bratku Myſdli wopomnič, kotrejchž dla me ton
vatan narocia, ſo ſym čeličda vſchedaſt. Diz ſrolemučh ja, ſo vñj mne
pranie wiemozene budži, tak wele rjeka, ſo ja temu ſanecu čehaſdei do
jeho trej Šodbie ſtaruv ſym, hraz mon moj ſboznič bny ze aby niz. --
Vſcheloz to bjerhu te besborzne Myſdli: Želi huz, da danjemu huz. Diz
vadze mi ton sprach c ſebr. 13, 5. niz. Ta eje nochzna wopuſtečiž,
ani eje ſtomžiž; ton da mi jedyn walti ſrovſt, a mele Radzije. Ale
ja vžiach: ſinje ja ſym tebe wopuſtečiž. ſon nač wotmoliwi: Ja
tebe nochzna wopuſtečiž. Da tu vžakovach ja ſo jemia.

Tota bjeſche mi, jalo bnyh jemia tu wjeric nemol, dokej jebo tak
jara roſijemal bjeſch. Ta ſebe i myſdliach ſy bnyzich jeno to ſebo
na nemarejal, da bnyh ja wjazn vymereajor mijel, na jeho
Radia ſo ſamžiž; Mi ſo vžiſehe jalo ſoſephovym Bratram,
kotrymž ta ſvina jich ſvmoſie, hul to jemiu walti ſvojoſb nauži-
ni, ſo mon jima bjeſhce ſtimi ſlie ſakandzerz budze. t ſti. Mojs.
50, 15, 18.

Des ſchällimi ſprachami ſwiatohu ſiloma, kiz ja dy miejach,
ſym ja to najveſtche volschemenje ſhonil. ſofia. 20, 4. 5. Zeig mol
teho

teho Mordarja rezane ljudje, tiz smojeho života dla cijekaske. A dñz
ton čim je Decjer jeho honi, nedyrhja moni jemn jeho podac, dñz mon
nevredomnje smojeho bliskeho ješabil, a neje predn na njeho ujetnu
bit. O! Bohe mydž! Žat sa to Iskomo! Ta bjech všecklvietskeny, so
ja ton Mordar bjech, a cijajach se verzenjom so so ton po čim je Decjer
kamna honi, a starach so jara hač niz vlastičernu ljudia. Djeli
pač navelach joi, so nichlo masantneny nevidje, hač ton tiz Idobri
Mohlu črni roslan je. Vom bjechta sa nevredomnje.

Žehodla so mi sošače so možia niz hic. Přehetoz jai bjech moj-
bjech sienvedomiušku i vobeschol, a řečala da predn ušihach hujzil.
Vele mjaž so knjemu modlik, a vobzavovach moj bjech. Ta bjech so
zjile zjeto všeckimo temu besbožnemu vyslovnjanju hujzil. A ţat
mjerjach jai, so čzi Marschi, (sa kotoru jai tych zapolečtovol djerjach)
nevidja me podac. So bje moj najvelski ţrosti a Brunt tej-
Kadžiji.

Dolež ja pač jara bojasin bjech, zjeh ja rad jene vlastičenje mob-
hantverovanje mječ, menajž: dač možno je, so jena bliskeha,
tiz mo prauudje ton knuodbacu bjech vobeschina je, potom mot so-
ha všeck řasytuša, tejš ton najmenšehi duchomny ţrosti do-
lata može. Kotriž ja po sovjernym říšemsgodenju, sa nemožne navelach,
všeckichodnych žrachow da:

1.) Dolež tým, tiz kyle bjechi vobendia, jich Žuel na črytvaldovoj
črni zjile vobverajen je, a dolež woni mot teho masantnenu ſci, nemož
moni žadny Brunt teje Kadžije, a tať tež žadny duchomny ţrosti mječ.
Přehetoz tajži nimožia žadny Brunt mjaž sa bjechi. Sebr. 10, 26, 27.

2.) Dolež moni žadym Žiel na Žalomi teho živereja nimají. Šón nebu-
dže modaly, ani ne hym, ani ne všechnoum Živereji. Matthe. 12, 31.

3.) Žon Ježi Boži malačne jich se Živojei Prostury, a hrušuje
sájich všeched Žmoujím nebeštím Žotžom, a Živatymi žandželmi. Marc. 12.

Takto ja to tak moyomich Živnach ja, so ſton Žánes me po moheindje-
níz mojeho Žjechor Žaldu trochtoval je, všehetoz ja možach njetfe Žtralehne
Spruchi hinač Žrokenic, hauž ranje predn Žo Žedom derje ito moje Žíze-
zach, so nežadach, so bnecha Žibljeie ne Žam, dolež tam Žmujemuz Žlaze-
niz Žejechra, ale ja možach Žebi je njetko po jich Žrošenjeria Žravzilej-
činicz.

Žejch namětach ja, so mone tak he neidíz, kaž mone mi predn Ždo Žda-
chu. A najprdy moyomich ja ſton Žchel Žtar Ždebreitšim, hauž ranje
ſwallej Žvojšou. Ale ja namětach, so mon na jedyn žyl Žotpud dje, a
po mojim Žolomi, na jene zpě Žapriezie teho Evangeliora mořteho
Žodazia tych Žjechor všeched Žryſtuša. Všehetoz mořteho Žapriezne
ton Žapvlechtor Živojei Žandžanku, mořt 1, 2, 3, Žtracži. Žejch
namětach ja, so ſton Žotpud dyrb Živohráč Živare byz, všeched Živhetom,
tak Žo Žryſtuš Živ myc haneby Živde. A Žo cíldani, moř Žo Žha myezne
me. Žlepoži a Žepoži mořtajeni Živde. Žóno je nemozne, so tažn Žplož-
ci mořnoveni Živde. Acho poſnach ja, Žo Žhu byz myezne Žjat, so moj
Žjech neje ſon Žam, Žiž by nemol modaly byz.

Ja poſnach, so ja Žmaru Žanýl, ale niz mořanu Žjech, mořteho Žo Žna-
ča teje Živery na Žekalda, Živecinemuz živereja.

Ja počinach so ja smojimi Žjechami Idym Željšča hanil, ale niz hau-
nje; Ja nelaprjeh jeho plched Željščam, a nesoužiščim jeho, jato jer jeho
tž Željšča nizko vrščam ne je.

Tejšch mudrjih ja so me doh neje vrščal, aby mi neje Štakal plches-
čolatca a Koščačje knemu a plchedno. (Sauž ranje mi to Željšči daje
čeleščko bje,) Doloži bjež Željšča jeho nemarčenju Radu!

Zatom mohladach, ja ton džesdah, tam Šebbreiskim a nameščach so
ton tam menovani Žampalčnji Žjech, neje doš, jedyn Žampalčnji
Žjech, ale ton, tž kriptulča Žužilne, a jeho Željščišče han, a to hanje,
plched dñjemaj aby izomi Željščami po Željšči, 28. St. dželjšč Žjech
tejšch nemoje hruš nabeindzeny bjež, hacž Šmaltim Željščom teho Du-
cha teži Radu, velečittim Žužilnenju a kriptulčno Željščenja mot Žjecha
a Željščenja Željščomarca. Ali ton džes ne je, hacž ranje moj
Žjech Željščomarci bje, da nebie mor tola tak mordoli.

Veltož ton dñvanatih tam Šebbreiskim naščipa, džejz mot Žjan
oncho plcheduzja vrijeheho Naroda handomane budje; hacž ranje to
bje, tž me morešehe, a jato jedyn Žvild plchedzim mi Žeješče, mojach
ja tola tedom tak vele plchedzim njemur boščje plchednič. Jevr. 12,
16, 17. t.) So jeho Žjech nebiž žana plchedmatana Mihol, plched jenym
Štajnem plchedzimur tele Željšči, ale jedyn Šmaltim a roščim
Idlenj Željšči; kaž Željšča Željščenja je. t Željšči Mois. 25. 2. /
Divo bje jedyn Željšči Željšči, Željščenje Željščemur plched Željščim Želj-
ščom, jeli so niz plched vriži. Žo čunelše jeho Žjech, cim horšči,
hacž hruš bjež Željšči.

3.) Divo jgdžišče a vriješče, tajki Šamosta
mon

mon tejsich ne tajim Gazpuzia i domojeho prijeneho Naroda. A Štana
horje a dželiche prez: Tak ſazpi Štana ſamij priati Narod. t. fin. Mojl. 25,
34. Daſ hjeſečje po dñazezi ſjetach, moſta mon ne tajim Gazpuzia.
A Štana dželiche: Ja mam doš, moj Šratkoje, Štormaj, Šchloz ty malich.
t. fin. Mojl. 35, 9.

Šchloz njeſt ſu naſtrava, ſo Štana Šum kpoluzi vytaliche, ſdalche ſo
mi, ſo ſo to neſta teho prijeneho Naroda dla, ale teho žonovaniya dla. Žo
poſlaze Šamal ſtaranje, a bradze mol Šaria ſameho roſdžielene. Moj preni
Narod je mon mi ſul, a ſaj, njeſt bere mi teſch to žonovanje. t. fin. Mojl. 27,
36. A tak widjich ja, ſo ſo h ſrošeni pſches ton prijeti Narod ton novy
Narod, a pſches to žonovanje to mjezne Šderbištw. A ſcheloz tak ſrošeniu jo
ton Šapolskton dñz mon praji, ſo by nichlo nebyl besvozny, kaj Štana, kaj la
jenia Šud ſwoj mjeni narod pſcheda: Taſo zyl mon prajic, ſo by toka nichlo
neſacijſhny t. ton. Počiatk teho nadneho Dženna Džeho, ne Štroladany
teho novyho Naroda, ſobr Štanci nichli a rium nebyl, a potom dñz ſo
teho žonovaniya herbonac' nadzije, potom ſuziſhneym bradze.

A ſcheloz jich je wele ne tem nadnym Šialba, ſo ſchizy te Šhery ſazpia,
kaj ne Šhernuſie ton prawy novy Narod ſnebeſdam ſo, a na tym =
Daj i teje Šemjercje, habn tak moſtie; jaſo Štana, moſtač bradze: Šaneze,
dneze, wočin nam. kaj ſak tdom ſo Štana pſhemjericz nočyſliche,
tak teſch bradze poč Štana teho Švolda, fotriji prajic bradze: Ja ſym jeho
žonovat, mon bradze teſch pozonovany moſtač. t. fin. Mojl. 17, 32.
Dy nač džuze moſtemne, ſchizy my Štromdny. Štana. 13, 24, 25-27.

Taſo je te Špurchi tak moſmenich, bjech ja wiſz jaſu Štroladany

ny, dolež mi to sanjate píšmo kmejei. Božnosti sanjelske. Djeli bje to ne
nistro nimo, do několika hreptov, kotrež mi hick heče rojanici. Dolež
moja predavatka. Nastnoš tak mala bje, da čjelike so mi, jalo tym kć me
robenjovej. Kali byli svi. Nič bješte, jako bješ ja schadzom, Bohem, Bo-
hen volaj řonyšhal, tak na trojane bje moje Čenjedomnje.

in ſenim rjetlím Šaſta, jalo ja všeher. Rohlo dječek, ſenim boja-
ljam a robitim Čenjedomnjom, ſo tola goruđe židom dobro. Vojnič a Štift
meni ne je, Šarićach ja jene vi upravite menoge. Rakhi: Švojix Špar-
dol je ne Nebesdach. A mi so Šalche, ſo ja Šešalša Škys Šalša vidžich
na Šparavu Šojei, jalo moja Špraudol. Bo tak, dježi ja bješ, ali
ichtož ja čuricach, Roh volenije prajez nemojše, ſo jemu moja Špar-
dol ſaleje. Přihetož ka bje Štavje všeher nim. Ja vidži, tejk, ſo to do-
bre Šalchne mojeje Špatroby, moji Špraudol liepšchui, ani moja
činnoš ju horšchut Ščuric nemoje. Přihetož moja Špraudol bje ſher
djom Šešes Škystas; černa a djenša, u ton Šamn tejk do rječzioſtie,
Cdebr: 13. 8.

Djeli bješ ja mot mojeh Šprudlov volnjaſanu a moje Šprudlov
nje bia prez; a mot leho Šešas bia moja Špatroba nesela a dobreje
Mlyšdie, na tej Iladzi, a Šulobi Šojei. Žalo ja Dom všehindječ, zvih
ja ton Špruch nametku. Špraudol je ne Nebesdach. Dolež val Šmaljej
Špruz nametku; nenužach, bješ ju jura Šrudny. Šola všehindječ, ja
na ton Špruch, t Cor. t 30. Šon je nam Ščuricu tak mot Roha,
Přihedož, Špraudoli, Šprudlož a Šprudlož. Šon bje tam nemu
ranja.

Přihetož hacj Šešes Škystas ranje ſe Štavojim čjelikum Přihelož
njom

njom dalost' mol nas je, da je man tola nascha **P**rawodob' a **R**avnijatob' nchec
Dvhom. Na to kozjan' ja donki v'zal' ne jecym s'motrim Iljici i S'vohom
 v'sches krystusda. A ja neyslach nchego krystus, krystus! nizjo hajz
 krystus bje nchec mojimaj Bozjomaj. Ta nemyslach jeno nyett na
 jeho Esmerc, Dorebatije, aby idohrje tamarije, ale ja nwyomimich jeho,
 jato jeneho zypleho krystusda, ne kolyqm' lehette druhe Bozjimki, S'vamky
 a S'vatti nwyshijate s'va, dyz man na Bozjei Prawicy ne Nebesdach s'edzi.

I tak kraljne bje mi nyetto, jeho Domoschenje, Stej Dobrotnostur a
 ilozia jeho Galdrivizby. S'vono bje jeno jene z'vahal'no samme S'homane
 me mojim kriesia a Bozjnika. S'von bje mi schitto, moja Ilidrobo, a
 Prawodob, Rivecjerje a R'vnozenje.

S'elsch wedzil'che me ton kines do teho Z'vokijstva teho sjenoczenia
 stem s'mym Bozim, so ja s'mim sjenoczaj s'ym, v'zjeno mol jeho v'zje-
 ka, a kols mol jeho kyslojow, taiz Ephe. 5, 30, Steji: Kotrych' uslo-
 wil ja mele s'motkobie dostach, so tak derje moja S'jera, jato tej:
 moja Prawodob' ne nim jarci posdylnena buz. Pschetozi dyz ja, a
 von jene s'movj, da jeho Prawodob' je moja, a jeho Dobrucje moje.
 Nyett widzich ja so sam na jene dobu ne Nebesdach, a tej: na S'emi:
 Ne Nebesdach v'schi mojim kriesia krystusda, v'schi mojim Bozjnika,
 v'schi mojei Moni, v'schi mojei Prawodobi a R'vnenja, hajz runje po
 tem S'ielci a po mojei P'arschoni na S'emi.

Nyett s'roshimich ja tejch, so ton Jesic. Soh je, a jato ta rovo-
 schena P'arschona, ne kolyqm' ta zyka B'mejna jeho S'vidimlenich
 dyrbi pschego mlobadomana dyz: Go my v'sches nchego ton s'alon
 do

dopelnimy, všechno něho nöt Moravie, horjelaniem, a všechno něho
to Dobruzie doljanem na Djechia, Semjerzi, Ezerzi a Šari; a tak
tešich praji Hajaš. 26, 9. nöt jeho Idohjelatcia. Malchi Moravi
budža živí, a Šymmi Ljemanami horjelaniem. A. Idol. 6, 2. Von
žini nas živých po dnyemai Drjomai; Von budeže nas na zemím
Dijiu postajíz, so my všeched ním živí budžem. Kotrez dopelnené
je ve lny Swidzenju ticho Šymma Božeho, na řej pramei Ruzi teje
Mložn po lny Sprachia Eph. 2, 6. Von je nas Šim Šividži, a
Idovia Šim na nebeske Šadžil ve Krystuldu Šelvaldu. Že a teho-
ranga Sprachi, Šomječneha mi po lny Šassia tak možne do Šidro-
by, so ja Vrslachia prajíz mam: Šimalež Šola ve jeho Šimja-
kniz, Šimalež jeho mi roščenjenia jeho Mložn. Šimalež jeho ve je-
ho možných Štuttach, Šimalež jeho po jeho mallej Šimlanoši. Šal.
150, 1, 2. Žaik Šmicht trajesche Štoru Šjelo donho.

Že Vrslach Šotrychž dla me Šoh do taikho Špystomanju
medžilche, bječkay moldebiye drnie. Ža vrenia bje, dokež ja, po mojim vrien-
schim Švamjenju, Šoha neprošach, so by me všeched lym všechedodenym
moharnoval. Štcheloz hajž ja ruje všeched tem Špystomanjem haflo a mene
ido modlach, da prošach ja Šola najmirež nöt precjacie řeffzilcej Šulj,
a nöme ſienenie jeho Šaboldie.

So ſojm ja ſpolial, ſteje Modlitbu teho Šomjateho Darita, Šotrychž, jato
mon wele Šady mazinal bje, ſola mon Šoha prošesch, so by jeho všeched
všechedodnymi Šechammi a Špystomanemi moharnoval. St. 19, 14.
praji mon: ſedym budu ja bes Šorufa, a čistý nöt malleho Šichetinjenja.

Šeho

Sehoranja Hebr. 4, 16. Da je nam skrobnostia psihistrije temu
Horej teje Hladi, so bjechmy smjelost došali a Hladi nametali, na
ton čjast, daž nam Pomoz treba budje. Što nebijeh ja na krozbi sat,
tehoda radojeh ja, a srelejeh potym, kaj višane steji: Prvih je so do
Spitomana nepomerje. A tamernie, to je me mot teho čjasta me Bojoki
djerzalo, so ja ženje mot Mlodilinu hohriestanju nesmješach, bač bjech
jeho mo Pomoz a Hladi me psihichodnim Spitomana proslj. Tehoda
napominjam ja teho Časovnara, so bi von so tačeho Komđenja ladač,
da tačeho Čerpenja, kaj ja tehoda Ony, Miesbaž a Čjela Šimelci Spitno
šija mafatil sđim.

Na druga lje, doček ja Božja Spitomala bjech, kotrež so na tače
Matschnje ita: Moji žoni nadradješni i mukle Školjšia, jačo dyrhama
smolom nečivšnj Porod porodjic; A to lje ranje ne tym čjastu, jačo ju
ne tym muklim Spitomana bjech, so na tym Šugia Božjan životlo-
mach. Jačo mona njelič lat ležu životlične, dženach ja sam psih Šelbi:
Kinež, jeli so ty moji žoni te Šoloslie prez mošteš, a čunileš so mona tu
kož Mjer smije, da zia ja poštač, so ty tež te napotainisch Šoloslie mošteš.

Ja bjech to kiedom mirejal ne moji Šuletrobi, da bi ja Šolos
prez, a mona Šulasehe tverdzí hač do Časova. Na tym so ja jaru dži-
mach: a doček ja je i mazn životlične smolom sješach, mukličih tejkih ja;
a jačo ja njelič Časovo mukličih, radje mi smolom do Šoloslie, schto ne tej
mož so Časovo je, a lat mi ton kineš potkašal je, so moniteših moje potoci
ne Šoloslie mje.

Kiedje la pomora Šjela potem, psihindje mi ta belbozna Šolos
do Šuletrov; Šeli Črystas huz, da nek dje. A daž ja to Šoloslije cja-

czijach, padze mi smolom to niz, so ja bym slym, so mon tejsch te naipotni
niché Aljské rije. Kejch spomnich ja na to schlož Boh ſydonom čine-
liche. Micheloz dokej mon Boh ſydkomische, daž mon ſchaf temur ſmolci
Božemra mjeruz dyrbeſte, da ſydkomische jeho Boh ſollo, so mon jeho narplche
čiwo jenemra knepſcherach moranja i malkem ſoſili rošana, a zmar, po
ſtroninym Moradanjia, bes ſchilteje Mozy a domozy. Šed. 6. a 7. Šed.
Sať božich ja tejsch jenazky temur ſmolci Božemra mjeruz dyrbiaw, a juie
jeli, kich ſcheljow jedonawski muzimac.

Se Muſilli kij ja teho ſydkomaja mierach, ſor te:

1.) Micheloz Monach ja ſtavje jene moſdelne Morſchierje moſteho
Dyza a kraldnoſcie Dvige a jeho kribeho ſigna. De tym priecim ſy-
dkomaja bje moja Michela psches Denjeri, ſektoranje, kverdoš teje
Muſraby, ſydkom na tym Dječju Dvžim, na kryſtusiu, na toj Djeru,
ſo teho ſemona, a Muſel to ſo ſo teho vſichichodneho ſvijeta ciwelowana.
Alett pat bje Boh a kryſtus ſtavje vſiched mojumai Moržomaj, niz třokh
tej, ale třimalei Dvojobi. Micheloz ja nemuzach jeho hruat vobladomaj, hru
taſteho, ſotreho; ja bjech ſačiſſingl.

2.) Ja vidzich do teho ſonyatého Kildma ſvodiſtanom. Ja vidzich
ſo mon te kli uje teho nebeſteho kriatela ſor, a koliž kate kli uje vſchi
pebi moja, nemuze ſabinej, koliž pat miches ne ſatamani budzic, tejch
dybica mjezinje ſatamani moſtac. Mi ſo Muſroba manuſch, daž ja
na te ſmolci ſpomnich: So ſmolci ſchaf nemuze manane byc, a koliž
mi Djechi modacie ſym ſor modite, a koliž my je ſizer ſuze tym ſor
ſozer

Sezernane. Njeli midzich ja, so czi Taposchtoiw czi Marschi tych frej Ilje
šton biechua, a so czi, tiz do nich nuz larej budja, zimi mostar, tiz
pol mohntach mostajeni budja, wot teho knorje Herzergia Šonzoma
ni budja.

Tedyn spruch Širviateho Šildma, tiz so mi Švaliche plichezimo
mi bnež, nastrožia me we tym Šaldra bole, hac̄ dy bnech i nictoire
šauſend Neplihetzelou plichezimo mi italo.

3.) Zjehes to ſom ja narazitn te ſlubenia liepe ſiruz hauž predg.
Plichez dñz ja pod Šozei moznei Šatka leizach a ſtanicie c̄wielomach
bjech, wot teho Šenvedra jeho Šravidoſie, ledom ja gordeje na koždu
Šiperku poladach, u plichezyltomach henei wallei Šarofšiu, a ſegepe
tanum jedyn koždu ſpruſehez.

4.) Žeſch molimac̄i me tolozmo, wot teho ſirho Šchimuzenja, dyz
to ſimeto teho ſlubenia me mojei Šimetrobi ſajzach jo wot ſtoreuz.
Plichez hac̄ ja ranje ledom ton Šrokih a ſimottoſo neſajzach, taz pre
dy, plichezach ja tom ſchutto, taz jedyn tiz ze ſuo ponaruž. Mi ſoo, zwar
Švaliche, ſo ja ſdeli to ſlubenie plichezic̄, dokež ja tom Šrokih neuziviz.
Me njeſt nevježidym Šaldremia: ton knorje mejer ſtejeliche ſa c̄kribetom.

5.) Ta mojach niel to ſimeto ſimedenofšiu ſanichyec̄, kotrež ja
ſdeli predy nevjerjach plichezic̄. Kαι ja ſoo prozowach to ſimeto tak
holarieſch, taz wono nam mot Šobor hohrie napisane je. Ša ſatka
ſtarobnoſo midzich ja, wtew 6. Knri poda Šana 30 ſt. Šichtuz ſenni
plichezic̄, teho ja nochzue durchaus mohn wuſtortaz. Ša ſpoſinach ſo
zob

Voh Schierotchi ſot krenjeni z ma, haſz ja Matrobi mam, jo hohrie ſac̄ : a ſo jeho Smoka neſſci nenađiači a bes roſinjselenja marečjane, ale ſiencí kreni u grantominei Mladrošiu vſichy povožene, we Šonjernobi a Mjernobi. 2 Sam. 5, 5, 28.

Smar ja biech haſtu me moći mallei. Myſtnoſti, jaſto byieh tnech vſlivenijow ſoſti byt, (dyz ja biech jaſto jedyn tiz je ſiwojich Myſblow muriabenij.) ſo jo vſchi tym ſimicjowanju moſtajuč dyrebiach, a to dopelnenje Vohu moſtajuč, kotonj ju tejſch cinił je. Dla taiki Aryst neilym ja ſiem Čertom miel, nu ton b. Nam pola Žana! Žola ſoſm ja nett na vſchilehori, ſo niz jeno Proklet ſmechu vytam, ale ja vytam ſjenuym ſimolom moći ſprozatei Daschi Mužit, ſo na njo ſamožuč a mječnemu Maženju czečnyc.

Mi bieſe he haſtu, dyz ſdebi jene vſlivenje vſchiznič myſblach, jaſto by me ton ekne na mječne molpotakal; a jaſto dyrbias vſches ſiehpilón huz, haj vſcherzim ſemir čneſci ſdamemir, tiz me liennym bmochejuzym Mecjom wot ſdebe honi. Žola dopomnich ſo ja ſedom na Stheria, tiz vſcherzim ſiehlaſnje ſiralei vſchindje Eſth. 4, 16. A na ſenhadadownych ſotvuzim, tiz ſiwojich Nenichecjeſlow ſe Arystami mololo ſhony ſi Radu proſchachia. t. ſir. ſiral. 20, 31. A na ſi Kananeiſtu ſonu tiz ſo moltrojic abu molpotakalz neda, haſzrunje ja ſirylas jenemir ſidej vſchiruma, Matth. 15, 22. Žeſch da mi je dyn mali Proklet, ktož vola ſula: t. 5-8. Štej: molteho Mužu tiz ſdebi vſchindje mopočnoži clicheba ſajez.

Na nidi nejdym tu. **S**valdoklo a Dobrolo teje Nady a Lubosie. **D**vozei
tak ihonit, jalo potym spytovanju. **S**valle. **P**jezhi mabia malku Nady, a
djez ta. **S**ina jara czechta a strachna je sarzata, tam volaze sdo ta Nada
Dova ne krysulda najbralaneho. Jalo. **S**lob ob lebojeho chubensku
vchindze, dos tu mor dworzy laldo hajz vredy. **I**acob. 42, 10. **T**a mol hich
cze wele nizny prajuz, a **D**ob dyz kaulen kito plehes. **T**ehulda krygka
pa. **I** dotez val krotli bycji zre, zu ja jo molanach vstajuz, a **D**obra
vredy, so by moja **P**echtora druhim Dvojs narzinila ske czinuz, so woni
tejch netrebali jedym zelestin **P**echtora nolduz, kaij ju.

Tedym aby dwui mogie, jalo me **D**ob Pecho. **S**pytovanju manuze, mierach
ja jene tajte molnemu. **M**ejcuzie vol teje Nady Dvozeje, so ja jo ledom hies mu
zach. **E**at so ja mieriu, dybydzikhe to vola me dwogu kramu, bydzikhe me
jura nelihitneho lezinilo, moje Ponokanje czinic. **S**hett za ja mam hiescze
vol teho **S**volzenju Dvojeho somu i we lehelach, zvalach zwreduz.

Jalo je so to **G**meini **D**vozei we **G**etthordezi podach, so za ju hium
we lych **S**valtajenich Dvojich a **C**ryglusowych kudzic, a morci me lejz tam
borjesach, a ja ttemu ldninkemu **S**volkanju vchindzech, mierach ju wele
Svaldoklo Ieho drobego. **U**koma. **L**uka. 22, 19. **S**o czinze **I**mojemu **D**opom
nenju. **P**schetoz plehes to vchelomyslki ton ekres moje **S**vyjedonanje vol
domojeje. **S**mieruzie ka moje **P**jachi, a mi hichje jalo bych ju do teje **S**umujeje **M**ozu
ponurenym byl. **A**le schto so ita, ja hich nedavno teho dzjelomu mordokul,
da larydzich ju, kozdymal, dzis so ja teho dopomrich, do jencho tak sradneho
a hubeneho **S**pytovanja, todlane **S**valtajenie lestrwic a zaduz, so by lych,
tij jo mizinuju, jene somertne **N**elboze nadparuko, tak so ja tajich besboznych

a strachnych myslach dla, jpane dokonanie neslomiech psichstacj. Socha
prosbyc, so by me laikiem estronowym mobarnowac zyl, a tam skleb a to
Dino zonomuzy tym kofrym podakane bude. Za Ursacha brileho. Wyklowa-
nia bie, dolej ja rebech statki. Postrojowic i psichstacj, kajz so felicji.

Zo trajeche miedze zibiertel zieto, a ja nemozach ani Abera ani zalojenia
dostanu. Naposledtu da mi ton spruch do Swiatroby, psichstacj ja predn tak
korveseleny bych. A potom l'oreldenovici w somiale Swietlanje muzilarz mol,
a ja mozach roldzielic to ziemu teho. Kielu jato manome ka moi. Ziechi, a jeho
drohia Krei, jalo rollatu ka moje zishestwienja.

Zo nietolnym zialu nadpadze me koroj jato. Schwindacht kofryc psich
berasche, a moje ziemno tylicheche, so sebi ja myslach, so nemozia dieje zom
byc. Oto poczuch ja knalo moj chlant psichstacj, a kielu mam Da-
dzija i Bozravsi. Psichetoz to bie kofryd zialo, a wolschnye na Dniu teje Gra-
dnoscje, moje Malachnie knalo, moj Ziel we psichstacj ziemienja psiched Dio-
czomaj niec, ja kofryc ja so Soheri jami dzialuju.

Kalo ja so pat poczuch psichstacj, da nametach ja t'memimachno-
maja wiele ziechono a psichstacjow m moici Swiatrobi, a wolschnye psich-
stacj me ledom nubokie myja Pierowic i Stomdzetye we somialych Swiatzo-
muniach, to maliapenyje mojce Swiatroby, moja pierowic Pobremu, a so
mam ja tak malo Lubosbie ticho ziemiam, a ticho zidu. Sehodka so
prasilchische. Esa to Proody psichstacj? Esa to Proody jeneho
Sbozneho Zlometa ne Swiaty.

Psichstacj psichstacj maja koroj dwoizy. Psichetoz ja ne
bych jeno na zielu, ale tejch na huzkomym Zlometu torn. Moya Da-
scha,

Dobrha cijajeličke tu Svinja, a to predanske Gražiarije teje Božje Smjel-
nostički Šabi ſuo Špietroby, jačo bjež jo nidi nezival. Mješt vjetaličke : Žinov
nemožia bjež, mameči nešćnjem i a djerzach tak ſchitto ſa ſabene. Ale
riune ſedom, dyž ju we tučim hubenym Šektoruži bjež, doſtači janena
dizaj jedyni maliči tročkih ſtebo Šprucha ſom. 3, 24. A budjemy bes-
malovričby pravi čimeni ſebo Ičadu, pſehes to Šumozanje, ſotrež ſuo pſehes
Kryſtuska Jeſuſa ſtalo je. Ale tak pſehemieni ſuo na to ſomniu!

Ta bjež jačo jedyni tij ſjencho Šionca molaci, aby Šlemozin hohrie
ſtanje. A dyž ja ton Šprach graui mopomnic, bje mi, jačo bi mi mi-
troidowane bielo. Kudr Šjeſtihničko, ty mjenički, ſo ja trvjuči Šjeſtihom
a Šmalobložiom dla nemožia bnojia Druſčic Šperžec. Ale lai, moj Šign je
pſehimini, na teho ju kadaam, niz na tebe; a ja zia ſlobui ſakadzez, po tym
dobrym Špodobanju ſotrež ja we nim man. Afeho naſta jene malle-
Šmuelino we mojei Druſči, a ja krošenich ſteho, ſo ſoh jenuho Šjeſtihni-
čka ſotrež Šaſlo prameho čimic može, tak ſo mon nizo druge čimic ne-
treba, harž jeno na Kryſtuska kadač, a ſo jeho Dobrotu jemur pſehirach-
nomane budža.

Jačo ju to tak mopomnic, padje mi jaru naznie ton Šprach na mo-
ju Šmietrubi, 2. ſim. 1, 9. a ſit. 3, 6. ſotrež nas ſložnjich je ſčinič,
a ponukal je ſe ſmiedlym Šmonovanjom, niz po naſihuči Šmietrach, ale
po ſmoyim naſtajeniu, a po tei Ičadji ſotrež nam datu je we Kryſtusku
Jeſuſku, pſehed Šaſdom teho Šmjetu. Niz Škellon ſla teje Kramodobie,
ſotrež my čimili bjež my, ale po ſmoyei mellei ſmietrubi čini won
nas ſložnjich pſehes tu ekapel teho noweho naroda, a monovenja-
teho

teho sõnjatelsko Ducha. Nieli biech ju do jeneho moštoleho Roda stajens,
a do teho, a do tych Puston teje Radu a Šemjelnosie. A i volach niet:
Dajze mi novamreč! Da Šomereč bie mi niet rjana a labosna, dolež
ju psiches nii a niz hinal, ktemu pravemu živenua psichindci, do
druheho Šimeta. O, mi so ſdaleče, tu to živenje je jeno jene
Drijemanie, psichetimo tamnenia kij tam hohrlach je. A ja ſym ne
tych Šimovach, Oberwojo Šozi, Šom. 8, 17. muzi midzim, harž
ja jo maresceč řanujia, tak domhu harž ja me tym Šimyeczi žimy bu-
du. Boh je ſtam ton Žiel tych Šimjalnych.

Tedy druhu mol, jaku ju ſoroty a ſomaby biech, biech ju ton zuly
Šiald i otteleho Šimtomarji nadbjehanu, (psichetoz ja ſym to molnjer-
tonal, ſo mon naibolie myta tu Dalschua nadpanueč, dzis ſdo ſirvna
psichibilizije, psichetoz to je jeho pramy Šiald,) a z gliche mi to Šarzicacie
teje Šemjelnosie Šozeje ſaldo molzannueč. Rodla teho dzerželche mi prjal,
tu ſtrahchna Šomereč, a ton psichichodny Šerid: tak jara, ſo ju Šojo-
bie dla, wierznie ſabeny bneč Šyrba, hiezom predn mojei Šomerečie, jato
morky biech, a bie mi jato bneč hiezom do Šomma ſudal. Čdai mi bje,
jato bneč ſebi ſtam prajil: Še Šyrbileč do Šedelic, to nizo nepomha.
Ale lauže, we tej Šimtawki padze mi nez, ſo egi Šimadželio Šazara do
Abrahama večho cikina neſdechua, a mono bje, jato by ſemni prajent
bylo: Še Šyrbile ſo tebi tejch huc, dzis ty teho Šimeta pojideſch. So
wolſcheni me jara ſomoly, ſo ja moſtojo prajez muzach: Šomereč dje
je hraje žahadno, Šedela, dje je tuoje Dokucacie. 1. Cor. 15, 35. Ratom
psich

vlechindze boris moje ſielo a Duscha ſaſſo do dobreho Schtanta. Oſtehoz
moja ſkorob me moraſthgi, a ja biech ſtroſthim.

Ale ſta ſaſſo, ſo me ſaſſo jena miſka ſciemnwoſt nadpadze, ſotriſ ſchitko
ſchitz predy mol Voſtich a ſiebelich ſtejzow wemtu bie mariabi, juſto bych
ja nidy ničio mol teho neſhoril. Idai tu ſciemnwoſt biſtak miſka, ſo jedym mol
cneſi nemuzach, huc̄ moja Duscha dy tſudzi aby ſciemnija pleſes etryſtadla
ſludzenia aby vſchidzha je. ſejſch buſ moje ſciemw ſdwabe, ſotriſ me cijn boſe
rudzicſehe.

Tak ſu zi aby ſchlyri Ony domho we taſtim Schtangii biech buſ, muſich
ja rahlie jene miſka. Maſerje tſchidsei huz. Ma to dycelche moja ſciemnwoſt a
Keriera, a to nebeſte vnyjetlo vlechindze ſaſſo. A ja proſchach moja ſonu,
hac̄ ji žadni Sprach ſciemnij nej, metkotrymž by ſtalo: Dzuzje tſchidsei.
Dona dycelche: Ale. Tak ſu yaſt ernſtlich ſu tym myſblach, vlechindze mi do
Myſblie, ſo ſteji: Alei. Bywi male taufend ſandzelow, a podla prajene budze
mol teje Bohry ſzion, Hebr. 12, 22, 24. a mi ſaſſo ſdakche, ſo tam ſtarž dy-
bi.

Diz djiach ja ſdelenwoſtne ſciemnij ſonu: O niett ja nijem, niett ja nijem!
Ale tu Noz ſi Noz ja neſapomnuſ, ja ſdym moje ſüve Ony malo ſtejſtichich
miel. Zyle moje žadanje bie, ſciemnij mi mol Voſteho ſciada rejerz, a jin
poneduz, ſchto mi Boh moroſkalal je. O eřiſtias bie ſi Noz mojei-
Dukhi tak drohi, ſo ja Myra, ſdelenwoſtne a Dobycza dla, kiedom we mojim
Možu lejzeſ mojach. ſola bie na ſanyje ta miſtcha ſtejza ſciemnij troſhia
motebrala, ſola ton Sprach noſta mi domhi vſiald jura ſonomany we
mojei ſdutrobi. Hebr. 12.

A jaslo ja ta Biblike mořinich, nametach ja te Česwka. Až ře
 nichichli těj Bohri Žion, kdej na teho živého Žořa, Henua nebellemor
 Jerusalenu, a tluč Ženy wele krasen Žandzelov: A Hej Promadžišni
 tych priech narodzenin, kiz soty we Nebesach napíšani, a Žořa
 Henua Žividnikej schitlich, a tlym Ducham tych dočinianych Žravnych:
 a Henua Žeriednikej schitlich teho noreho Žalonja a Žesilsei, a tluč Živ
 teho Žobřepeniu Žotraž liepe Žezji dížki Žabeloma. A Žon Žines da
 mi všeke Žon Žpruch wele Žolžehrenja na mojej Žalchi Žhoric.
 Ženua byc Žat, so je Žat wele Žlady Žamne niet.

Žene Žirodne Žovedenje, molteho Žomolania Že teho
 Žene Žrenianca Žvýedorſtena Žamtei.

Židze Ži 5 aby 6 Žid po mojim Životjeni; jaž ja Žpolnial
 vjech, Žu Žulžnož a Žolžinož našeheho činea Žlom Žryta!
 Žgeniach Žu wele tych Žolžinych Žewjich, Žo me Žoh Ža do Žolžinova
 pošruje, neschto mol jeho Ždwicat Žohlie we jeho Žemali Žrošemicz, tež
 Žary Žal, Žo, Žichto Žrošemicz, druhim Žnatwarenia Žarejecz. Žat Žo
 woni erastlich Žadachia, Žobych we Žei aby druhci Žromadžišni Žrudn,
 jene Žimomo Žnatwarenia Žejaz.

Žotrez ja Žmar na Žpredn molprajich, Žola Žapodleffci do teho Živo
 lich. A Žejach Žwai molie Žola Žokainie Ž dwi maz Žchelatimaj Žro
 madžišnoumaj, hauž ja Žuvje Živojšia Ž Žemaboušia. Žla Žotrez
 woni všeched Žohom Žobřničtichia, Žo Žou Žmadrornuni a Žrošichto
 mani Žordomuli, a Žjatvach Žo Žohu, Ža Žu domne Žovoženiu Ža
 dia.

Žotom

Potom moni džiech tych Bratrow na kraju wypałaz, so bych
jich natwariłi, z nich moni, so bych ja ślimi schol; dzej ja (tedom zmar
ślimie neldziejach, tola tak potainie bes tymi fromiimi) drudz jene
wwoło teho Napominania prajach; kotrej moni tejch hohrielsach, a
dżakowachia so ſa ta Radu Ducha wemni, psches kotrej natwarenje ſu.

Schoda ſo ſta, napoſletka, na żadaniej tych Bratrow, so ja w
ſo ſam i Koſeniem a Młodeniem na jene moſebne Wielkieje psched teho
kneſia poſtagili biechmy, ja na jene moſebne Wielkieje ſtaranie kriegarskie
mi i Hamtei pomolann a moſtwerdzeniu biech, niz jeno bes Wjeruzalim, ale
tejch to Evangelion psches poſledauz tym, kij jemu hieſieje nemieria. Ta
cziuach tejch tedom jene Potilenie Itemu, we mojej Bratrobie, niz sachodne
je ſiebie dla ſa kotrej ja ſo Ducha dżakujia) pschedoz ja biech tedom ſtym
zduzymi Schipami teho ſatana jara cziętowanym, dla mojego Schitan
ta we Wjeruzalim: ale ja nemojach Alenu mier, haſz moje Dary neshu
ciorach: kotrej ja ſubdzeni biech, niz jeno psches to ſtare žadanie
tych Wjeruzalim, ale tejch psches te Bratka Ramonole 1 Cor. 16, 15, 16.
Ta napominam, tak was lubi Bratia, my ſmajecze Dom Gziepanowy,
lo cji ſteho ſumeho ſu te Kryniczki we ſtehaiskei, a ſo moni ſam i t. v. k. zbi
tym ſmijatym ſo ſu pschistajili; ſo bychce tejz wu hymdamym podani
byli, a kriegam, kij ſobie pomha, a ſo prozje.

Teſho ja widzuch, ſo ton ſomiaty Dach neje zyl, ſo dyrbeli ſchitni
ſadzo ſomoj ſaint sarebaſz; ale juch wele wjazn Itemu czueri, ton ſdany
ſmuzonac, a kvali tych, kottijo czaja. ſo bieſiehe mi ſtajnie we illi
bie

Kýsle, a bjech jara poslytveny píches to, ne mojm Rámu píched Bohom. Kýsle břach ja jara Hemu sbudzeny píches druhé Sprachi a Imamenja, kž me Božim Emom a druhich Starých Písmach napsané stejn. Tys Skal. 8, 4. Stan. 18, 24, 25. 1 Petr. 4, 10. Rom. 12, 6. Fox. ad C. And. Moraemens.

Zak saňzach ja řečiš a k zípetaním moje hegen Úsvabokie dla, kdo ton ujedostivilihi ves schiltini Domu hmi ton Šam, a vjedonach to Evangeliam po tych mi společených Dovrach a Aljeri teje Vjery, kajz mi Boh me ſamojm Úsvoku teje Vjernosti pokazal bje. Kdo to dale haurne bu, všechnzechu Ma rov schelat tej. Díky, haž různé na schelaté všechnje, to Bože Žilomu říky schejz. A ja so Bohu děkuju, so mon mi jenž zelenivost jich Dusche dla píšeži: kotaž me Hemu číresche, ſívekhem Ernstrom a Želidom říemou, kate Řeky a Živomu hohrievitou, ſi píches to žinu manje teho čínes na to žadanie římujeho Živtruzka posada. Zíhlož ja nebjeh domho vjedonal, da břachu nietolí me římujich Živjedominach traheni, a břachu římajich Říechow dla Štěstí, a Řeho bu jin jara maliq.

Sola nemožach ja myrici, so by Boh píches me ton Rámu do jeneho Žilomela Živtrubu reciez Žirbiav, dokelž ja moja Nedostovinoša našíev římajich. Sola hubomachu me czi kž tak nazí břehu me římajich Živtrubach, a mizachu řeči me jara mošov. A haž ja

ja to runje horjebrač' nočžnych, so dyrbeli moni psihes me mubradženi
kratj wostach u mruč tonu psihitem, a mohšmietlachia jo mi psichi tñm
Božnj. Štoni diałomachia ldo tejsih Božja Jamne, (nedostojnega
Černja), a djerzachia me sa jedym Prat Božji, jím ton Kriz P. Božno-
šći potkaſac'.

Dokelj ja tehotila tak mohšainje wižich me jich Černach a -
Müllach, so moni šonkej Wiatrobi horjachia, sa tñm Božnacjom Česom
širista, a ldo melsdelachia, so me Božkiime pošdral je. Daž mohšan-
tach ja, so šonadž Bož jeneho taileho Blasina, kaiž ja bjech, šomoje
mi Müllia horjelac' je, a ja dopomenič ldo, se hlož vola Šdoba. 29, 13.
So zonowanje teho, liž ldo Blasijev dyrbelihe, psichindje namne, a ja sine
lich ta Wiatrobi tych Bladowol. Stajlich Černovol miejach ja vele
Proščta.

So ldomedeli me jara, haj te Šigellij tneč, liž Bož psihes moje
Prjedowanje lbiudžil bje, damachia mi Črvališ a Črvečt, in dopom-
nihi me na ton Čprach? Cor. 2, 2. Rečta da je, liž bi me lmedeli,
tiba ton, liž mohšine Šradzenj budje? A t Cor. 9, 2. Nejdymli ja
drakim Šapolečtol, da se hlaž ſom mam Šapolečtol; psiheloz ton Šigel
mojeho Šapolečtonsteho Ščeranta ſe my we tñm Čireši. Šu bje mi jene
Mohšmietljenje, so Bož me ponosnal je, a ſo ze we tem Müllu psichim-
ni Kriz.

Moje Prjedowanje medžich ja mohšnje tak, ſo tñm nemobravje-
nym Čjelihntam najpredn prijott djerzach, tak to Švize Čikovu Škollo
čije

Živého Satana, a to počlezie teho Galonja, a tak to počlezie pšešest
 tisec do živela pšešihlo je. So međuž ja jara šivalim čiferom.
 Počeloz to strojenje teho Galonja, a moje pšešest stupenja bjezih i jara
 česke me mojim krajnjem, a joj prijedovach to, seholz ja Švolo-
 šu Štonil bjezih, pod kotrigrad moja Šalihua cjepečatice.

A Šanješiu, ja bjezih jašo jedn mot Mordnich knim poslavan.
 Ja prijedovach jim me Šnjernišach, a ja nosilihach ton Švohen me mojim
 krajnjem, pšešed kotrigrad ja jim ido valiž radžach. Ja moži bes
 Šteičhlerština Šternobšu projic, so daj ja prijedovach džerh, ja se
 Štrubšu volodal hac̄ Šurjam teje Šteiči džerh, a tam biž mona
 mi mot mojei Šutrobi prez Šata, hac̄ bjezih ja Šamov Škaff Šolovanjal.
 Ne predi hac̄ ja bjezih delie Štupil, bje mona runje tak Štie juš predi.
 Šola Šozerja me Šoh ſe Šymlne Šiklu: Počeloz ani pšeših
 možešche me mot Šelalda molidzerjez.

Tak režiach ju njeđe daje Šjerzi Šivalim Štstrom mot teho habe
 neho Šekanta teho Škomeša, me kotrigrad mot teho Šherha Šta Šti.
 Jašo val mi Šoh njegy Šrošlata do mojei Šusike a Štjera pšeš
 Štruktusa da, : počeloz monda mi pšeš: nik hlo mele labovraneh Šjene-
 nov Šmojei Šudu. Tuz dach ja tež mojim krajnjemam jedn
 drugi Šob, (počeloz ja prijedovach Šchidnje, seholz ja međuž a cje-
 jach, a vytlač nješ Štruktusa Šrjostellorac, me Šchitlich jehočam-
 tac, Šotpoladanjac a Šobrakac na tom Švjet. Poček vytlač
 ja rotigrad, a prez Šau Što Šallihue Šodeperanja na Šat-
 rydži)

kolnychz ton. Swiet wotvozja je, a pleches nje voda a slobom dze.

Potom wedjiesche me Bohumil bole wobje do tych Potajistwol teho
Wednogjenia skrystia dom. Dyz prijedowach ja potom wot leho. A jalo ja
te zi Pundt njeze me pez sjetach, prijedowal biech, biech ja do Tastna
czysnici, dzejz ja potom ta Mjernost felisdomia tak domho pleches. Cier-
venje wobtverdzich, kaij ja predy Egipt mjeł biech, ja prijedowacz.

Dyz ja prijedowach, Sychomalsche (Bohu bycz Dzak) husto moja
Wutroba to zyle Prijedowanje P Bohu, so by zyl mon to Eslomo P Bohu
tych. Sychom zonomacj, plechotz ja so schiednye bojach so by mol jo ton
Ciert tych Wutrobow rubuz, a tak neplodne wostauz. Sehoda recjach ja
tak, (jeno so mojno die,) so bych ja ton Biech, a tez ta minowatia Marscho-
nu poftasie mol.

Po tym Prijedowanju, bojach ja so, to Eslomo Boze je sdnadz manu
ko jalo Deikhuzit na Manovici Semir; a prosichach Starinje, Alek! So
bychta czi, kiz me dzenida sdnyslcheli soia, widzicz moli, kaij ja predy, schto
Biech, Semeriz, Ciert, Chela, a to Potecje. Boze je; a teich schto ta Mu-
da, Lubos, a Semidnosc Boza, pleches skrystia da je, taikim Sudzom tiz
hieshchen zasly soia mot Boha. A Samjernie ja prajach husto pleched
mojim Bohom we mojci Wutrobi: so dy by jeno wazilne bialo kuch, Du-
dzenje a Wobtverdzienja teje Mjernoscie, zyl ja so rad pleched nimi mot
bisnez danz.

Po tym Prijedowanjom, (wosdebnje dyz ja recjach, mot leho zinenja
pleches skrystia da bes Skalton) wie mi jalo by jedyn Sandzel sadz me
Star, a me mantronial. A ja miejach mot leho taikie Plechednietsienje,

a ja czujach taiku Moż slobes na mojej hegen Duschi, to sâme sâme
cziniż, a drugich ludzi wijsdomia pod pokój, so mi dość uebir prajuz;
Ja mieriu a boym pchel'wietlennu; ale na so daleko, so boym ja wiazy hač
pchel'wietlennu, so te biezy mierz w ldu, mił kótryz ja niewo reżiz.

Tak ja ton prjeni mol modn dżiech, to sâlowo Boże priedowaruz, mie-
jach ja wele pchel'wietlennia wol kheleciach Swiżerjow. Ale ja biech pchel'wiet-
lennu, so ja nedomiem. Smarenje se smarenjom sapkujuż; ale ladač, so biech
ja tych kuchluchy pohiawarion a tych budznych pchel'wietlennow pches-
ton. Takon pchel'wietlennu biech sâberen nom a potrebnosćur, to Bożie we-
śiryskaści wylacz. Pchel'oz ja sâbi nysłach, dalsze mi moja Prana-
dosł sâwielskuz dżenska aby juttie, dyż pchel'wietlennu, so ja moja Boži i wol tebe
brač dyrba. t. dn. Mys. 32, 33.

Ta nedach so żeni do Strydomania, sonadnych Swiżow dla. Wola
miejach ja has to wlicht, kumimi Ernstom Strydomow, ka to sâlowo
Boże leje Swiżen a Modacza tych dżiechow, pchel'wietlennu, to Czerwne a Smierz
Jesuśowu. Drugie Swiżen ja wostajach, dokoł nieżo ne pchel'wietlennu hač
Prana, a Bożej Czesli nesmuzia, nerh je jedyn woliayi, aby cimi. Podla-
teho wuzach ja, so ja moj Pran molobije mizikacj dyrbu, tych Szlukow
pchel'wietlennu, a jene sâlowo khatwienia reżez, hač herwak kóru
him Swiżam. Leħoda so ja teho idżerzach.

Ta nepotłach sâbi drugich Pidoma kromoż, nepotrebowach je też,
(hač ja kâsane leħoda qor laġišonuż noħżju.) Pchel'oz ja mierach
kwerzie, a namiech ja też pchel'wietlennu, so ja jenizzu reżez dyrbu,
leħloż meto sâlowo a ton Dux Krystuśowu więzi, jeli so jene dobre
wijsdomie salħowaruz zu. A hač rruje tijet schiħto prajuz noħżu.

da bym ja toho miazg Phonenja miel, we tem spruchu Gal. 1, 11, 12.
 hač jo derje ſebe iich wele myslí: kredzenia vut ja wam dam, ſubi
 Grifin, ſo to Evangelium kotrej wotemne prjedowania je, neje ſzlo
 wiezne. Pſichetoz ja to neilónym wot żaneho Główca doſtał, ani mu
 kiel, ale pſches Wiemerje Jeſom Chrystu.

Dyz żadym wot nich, kiz pſches moja wiadzeni biecha ſuo
 pęciziu dziechuz, kaiž ju drudz miazg hač wele cziniachuz, to moja ja
 Wiernobuſa prayuz, ſo mi to bole k Matrobi dziechhe, hač dy by mi jene
 moje czielne Pſiezo mumrelo. Idaj ton knes wiadzejo mi k wiwoſi
 pſehurachnuwaz, dyz ja wobſwiętſuz, ſo mina Wijsiezi niezo tak ja-
 ra bliſto neindziechhe, hač to, kiba ta ſvojóz, ſo buda ſwojiz Dusichu
 ſiabuz. Mi hiesche, jak biech we jenym kraldym ſodzii ſiedzil, a jene
 zyke ſiraleſtwo wobſwiętſil, dyz moje Pſiezi mi porodzene biecha. Mo-
 ja Matroba bie pſches to tak ſwietwoſuſ navelnenia, ſo ſoo teho tra-
 ſincho ſiakla dla, wot ſuha ſa bole żonowanego a czeloneho dzerzach,
 hač dy by won mi kienemia kiejorej teho zydeho ſieleszijansko ſkie-
 ta, haj ſchidteho Wijsieka ſirabnoſu ſezinil. O, kaiſe ſou to jene
 kraldne ſłowa! Teli niechto jenego ſabkudzenego Kjelchnika wo-
 broczi, ton je jenei Dusici wot Wiſmerzic ſpomhaw, Iac. 5, 20.
 Son ſuho teho Kraueho, je jedyn ſektoru teho zymerja, a jedyn
 Mludz wohnie ſoo po ſudzoch matrobyje hoherje. Brkij. Gal. 11, 30.
 Egi Maſjerje budza ſoo ſwieszuz, kaiž ta Nebeskia Faſtowóz, a egi, kiz
 wele Kraudofsi pomhali ſou, kaiž te Wiſedy ſtanicie a wieznie. Dan. 12,

3. Přichetoz sichtu je našeho Radžya, aby Žadovš, aby Štěrva, Hlotrejz
ido bychom my mvali? nežte tejsk mny to píšeš Molkem našeho
Světa Ježišem Kristem Česk. 2, 19. Ře a tehoranju myazy,
sou mi jene male Molkemengē davalj.

Tejsk Bym ja Šhonil, so dzejz ja Boži. Ktak dokoncz myjach, ja
pred Žiuerenje we moji Duschi czijach, tam předovaz. Tejsk dyž
mi tam jena aby druhá Duscha mšebie jarn Štětrobi dusech, a
ja ernstlich la jich Složivb proslach, Bym ja Šhonil, so mi ředame da-
te řsa, jako zmody mojeho Šamta.

Tejsk Bym ja Šhonil, so jene Škorno we mojm Žriedowanju,
na ſotřez ſebi ja pred myslil nebiech, myzy dokonjano je, hroz
druhé ſchit. Tejsk drudn, ja ſebi myslach, so podarmo předuj,
dokonjach ja nainjazy Vazitta. Druhi Žjalo, dyž ja ſo nadži-
jach mle popanyz, biech ja tia Ženy podarmo mohn cízeny.

Ja ſom tejsk Šhonil, so dzejz hiechize njechtlo Dobryzuz bie-
nu Šuechnitach, tam je ſapujal ton Čert Žadziemanje czinu,
plíhco ton řot ſmých Moltrožton: A hulſu dyž ton besbožn
Dmjet ſo ſat ſrovbil je, da ſdu Dukhe píches. Bože Škorno mu-
bradžene mordomatz. Ja mol ſadu myzy Žrempełow počala,
ale ja jo molišai.

Moja nainvečha Žadovš, we dokonjenju mojeho Šamta
bje, na tych niubesvojněch Štěrva předovaz, a dzejz egi Žudzo
niuboč mot čích řejianſma motmabrzeni biech: niz ſo bych ja
ſo

so teho vsketna bojal, (pleskoj ja so nebojach to vskate Evangelion schitom
zlovelam vskipareduj,) ale doselj ja najbolje volileryje mijach, Czlowectow
wividzic : A ja som wosdebrue na tym byl, so bych ja to Evangelion prjedo-
wal, dzejz tych jedynmol menovany nebude Christus : so bych ja na jedyn zuf
Salvad netwarzil. Rom. 15, 20.

At moich Przedomianach som so ja jara prozonal Bozu Djerczi
dolnj, ja nemijach so spokojuj, kiba so bych ja widzil, so so niecotre Płodny vola
sonwachia. Nedolonyach ja zadanu Djell, da me niewesdeli, dzejz me runje kranka-
chia : byszehe pak płodne, da nerodzach ja wto, hauz ma runje hichta salamaleche,
a połyslni me, schlojstej, Baln. 127, 3. s. Zai Djerczi soi Dar teho
kines, a Płod teho żiwota je Schenkonanie. Sunye kajz Schipy we kuzyn
jeneho Wylricho, tak radza so miodzi chwazy. Derie temu kajz swojich obel-
bych Scamnych polnu ma, czi nebracia klanibi pleshindz, dzejz so murezirje le
Swojimi Dziecierziedmi pod kustami.

Ta teiz so nepokojuch tem, dzejz niechto wedzich, so dzejz niechton to a kanne
Wedzenje mijesiche, dzejz mon Jezom Christa pleskoj Schieru nesmijesiche, ani
tu Majnoß sonwojeje Wozinwoscie, tajz nemijesiche to myerne Kusnacze tych
Dziechow, wosdebrue teje Temperi, tajz niz jenu palazu Szadob pleskoj Jelisawa
Christusa sojny mordowac, hennym Ikingym Dzichowanym, wo jenu
koneczenia Dziech. Dziejz pak to namekach, to me jura sonwesdeli ; Saile
Dziechie dzierzach ja ta sojne.

Sola tych we tym, kajz wskitom drugim, mijach ja Proklonanje schello.
Drugim nupadze me jena multa Dzios, so ja nebracia moz zune Gslenko kultur-
renia reciez; hauz to dyrberz bes Proklonanja temu kudu reciez. Sedom
guz

czujach ja tylka swabotę na moim dźiale, so mi moje Bożej łaskom na sklepku
niedochcia.

W tym dżaleja biech ja halsko czujelomany wol lebawstwach Męsków, a
wabeny, je vsieched tej Gromadzilna mazur. Zejch so ita, dzis ja stroszlinie
a bes Wojskowe reczach, so ja uschi konzuz hiesz heje tań murubeny biech,
wol tych Męszow, wol kótryż ja reczach, so so herv dopomocz nemożach,
dzie ja saperzecz dyrbu, a mi bie jało biech. Woliż we Mieszki nigel.

Dzis ja reczach wol teho Wyklawania po tem Rikoni, da dyjelche
miton nuz : Sołt mozesz ty to priedomnicz? vsieches to budjesz ty soam
so kikunacj. Na tem jetojor Dzieszha wini. Zehodka neverz nuz
wol teho; aby recz tań, so ty soam wojndz mozesz, so ty moje to
teho drugich mabudzicz. Wina ratkowiz hegen Dzieszha nepkhi
niedesch stotriez ty kowmuzenju i nesdy.

Alle Bożej bydż Dział, kis mi woldzerza, so takiim straschnym
Kuzdzianym uwołowiu biech; a ja soym so radzi Szylei Iluzja
tań Rymson, biedzil, pleherzino Dzieszhei, hacz runje drudz kowb
czewielsi mojego hegen Wymiedomnjer. Ja soym soebi myslit, dańże
mi radzi Szymon Chilisskimi manrecz, hacz to sojedzie Rikoni Boże
plehenobrojuz. Ja dzierz : kis ty drugich mazuz, newmazileb sov
soam? Wono je kiepe, so ty sov soam satamales, we tem, so ty jo drugim
kowanie mazuz, hacz so ty sov soam schomuyleb, a tu Swernosz mi Bo
pracadoski hołhrjedzerzilb. Božu bydż Dział, sa jeho taki z Romuz,
tejch we tym dżaleja.

Hans

Husto pod tym Murychtoanjom teho chiamta chrystusso-
meho Idym ja tak synthonany byl, klobodobi a plosbienemja teje Mistro-
by, kotrej pak Ich po swojej nedogranticznej Nadzi tak lenkowasche,
so mi tosamo wele lezinuz nemozesche: pcheloz ja biech schiednie medze-
ny klosnuz i mojeg hegen Mistrub, a ja namekach wnej tak wele
Drachow a kulerow, kotrej me se schetimi mojimi Darami a
Schitnozbi delie polnyczich. Von kol we szeli Idym ja cial: tola
ta Mada Boza bie mozna namni. 2. Cor. 12, 8, 9.

Wysich miejach ja podla teho te Bozju, so mi ten aby tamny
Spruch Iszojeho Eloma priott psichindze, kotrej ja ko jedyn motry a
tmerdy swiad, na to skazenie mojego Dalskiej we sdebi woplchimnesche,
netekomanski schetlich dobrzych chedzenwloion. Tato tderemylei
ton Spruch 1. Cor. 13, 12. da mi jedyn mali Szuzilk. Dynbich ju,
kilowecznymi a standzeltimi fasilami recjal, a nemiel skobosie,
da bych ja byl syniżazn Moldas a kliniżazn Szmoniež.

Sedym kliniżazn Szmoniež, aby charska na kotrej jedyn wslom-
ny Orjanista raje, tak, bo zci kiz ju Szonyshu, so ledom tych Sejow
Rzeczyez moja, nimu tola zane Rzinenje, ta Muzika nepsi schindze
mot neje, ale teho kamska teho kiz na nei raje; a taifa Szjez moze
roslamana byz; hajz runje hiesieheje renlichho klinizi.

Kanje tak, prajce ja, dyrbi sov tym hajz, kiz Dary majec, a
pak tejszonych cziniuzei Szerny nimajc. Sponi soia we chrystusso-
wej dzicy, kajz ta charta we Daritonewi; Kuzz; a kajz David
psichi

všich Božej. Vinník jenž kátku Velkého roka nazývá, so čejí Štromi
káž hitoreru býehu, tak moje řeči těch vobdarených Misionů,
na těch Drahach lámujíce Pmeiny muzikací; kdyžkž mohlo, daj
tak lehko cítili, jako morké hauz ranje daje hřeza Šdarský ležo mo-
stavice moje.

Také Švopomnění, potmouži venku schilti a Šordobu ače-
gen Česko zylie. Nechtož tak moje so jedyn tauty Švizey dla posbierací,
tiz ta najzáradnišča je bes schiltimi wiðomstymi živemi Ómovenemi,
a žanuž bojštia Šdegerovské we ſebe nima? Kdla ſeho wiðzúhja, so ta
ſabotu ka jenecíta je, tiz neplechel tanie dny schilti druhé ſahine. Tak
wiðzúh ja, so malá Šladv, malo Šlholzic, malo Božei Bojštie
kterého je, hauz schilti ke Dary. Ta ſdym plechelničený, so jedyn,
tiz lidom jedyn Šamoleny Šantvert daz̄ moje, toka káteleit mol
mazy Šladv maz̄ moje, a welkeho Šabotu a Šladzi poča Šobha
ſtař, hauz druhý, tiz pleches ſa Mlož tych Darov ſeho Šošinužia ſo
šamni jako Šandžeku potaſiſia.

Veſich mazalných ja, so hauz ranje Dary ſame na ſebe dobre
šir, menízy knatmarenie druhich Šladzi, ſola Šizerzeniu teje Dru-
hie ſeho tiz mohloži, jeli ſo nuzo mazy Šemur neplechindje, nuzo
neponhaji. Veſich neidu woně žadyn Žeich jeneho Šložného
Schlanta, ale jeno jene Švadželerie Bože na několrych Šladzi, vot
kotrehož moni, jeli ſo ſa Šabotu jím ſaliuje. Šachnowanje daz̄ dyrbia,
temu tiz Šudžiž budze žurných a Moravých.

Zat poznach jiz, so te Dary straschnie bda, niz sdamne na sdebi,
ale teho teho bda, kiz so podla nameta, jato chodovs, Ezechielatom
so, sdegen Maudro, a tehorunja. Kotrez loschzy sbudzene budza,
viches to kinalenje nerolomnych volvicharjot, so tak ton kudy Swi-
czer do Stracha mot Everta spytovanym byc, sapanyce moze.

Ta wodzuch tejsch so ton kiz Dary ma, dyrbi milicenje swojia Na-
turu i sicut, so talsama jeho nemoze sameho sboginieho lejnicz, nech
je mona tak dobra huaz ze, so neby Bozja Nada stromdzil.

Dysek dyrbi swi karki ponizomac vsech Bohem, a we swojii
muj Swozomai longadny byc, so by sdebi mon nemyslit, so te Dary
jeho bda, ale teje Pmeini, a so mon vsehes nie jedyn Swozomni,
teje Zgrytie je, a janu temu clesci Jesuisci mot swojego Gustoin
Swi dyrbi Duchnowanie daz.

Ent kaiz Dary dobre bda, da kudz kozdy nimy derje mokro, (v
plehetoz Dary moze jedyn derje vystavac.) we tej Bojolski teho cinesa,
tola je lepe malla Nada smalymi Darami, huaz malle Dary, a janu
Nada. Moni nestaji vysane, ton cines dala Dary a Ezeb, ale ton
cines dala Nada a Ezeb. A Ibozny je ton sdamny, komuz ton cines
Nada, nies nra Nada da; vsehetoz mona je jenur Preby Viejerka
teje Nebsteje Strabrobie.

Jato ton Satan wdzilehe, so mon vsehes swoje spytovanje
moj chamt knuzomai, a neplodny lejnicz nemoze, spytta mon hincz,
meni uzy, mon sbudzi nerolomnych ludzi, me honic, a lestromac. A
sichtez

lichtož jeno ſebe ſon čert mi myſlilz mořeſihe, to regeſeſe non naminne,
a mieneliche ſtem me mot mojeho ſlāmata mofforozij. Mono bie ſchidzom
čerj moffemne, ſo ſom ja jedyn křiſtar, Jeſuit, Křabežnič, a tak dalie.

Šot kotrehož Boh wie, ſo ſom ja bes Švinn, Moji Neveſtehegelič, aby Švinni hradzi mori pat' mot ſchittich tych Švinez, pliched Švožim
pladom aby ſlavdym. Nonom Křachovanič ducz dyrberž; křiba
ſo jin Boh koflače da, ſa kotrej ja jeho matrobnic proſchit.

Kaibolice regiachia naminne, ſo ja křiſtov mam, haj diuje řoni
romadžiu, a myazn taitich Švinez. Žola ſtem ſchittim ſo ja hie
ſchegen kvali, dolež jeno křiſtovanja, Švinoſie, besbožne Švize,
a Šallehniobie hiehuz, kotrej mi čert a jeho Švinnio damaſliche.
A dy bhožiſlohe, ſon Švijet tak nedvierenje ſomuſi nehandlowat, dy-
diſche mi ſon ſeich jeneho Švijateho a Švijebia Švožeho falowat.
Žon elnes Jeſias praji, pola Matly. 5, 11. Božni ſe my, dyž was
ſudzo moje dla hanjir, a pſeheſbehajir was, a regia ſeho ſe na was;
dyž na tem hzir. Vydeže troſtini a mefolže ſo, nono budeze noni we
Nebelburh derje křakazene. Miehodž tak ſa pſeheſbehali tych Krophe-
ton, kž predy was budi ſir.

Šehoda ſo ja tych ſamych dla nuyeniam, dy budačia moni
hiehuzi druzezi molie horſihe buké. Ža mam jene dobre Švijedom-
nie. A hajr ramic moni. Hle moffemne regia juto mot Švinoſnika, da
budeja moni tola ſchizy tharubi pſehindz, kottig moje dobre ſudjenje we kryſtalbu
mofforozija.

It' ieho dyrbu ja tym prajuz, kiz tak rotemne regia! Dyrbu ja jim ruky? Dyrbu ja somaruz? Dyrbu ja jim cdeichlunuz? Dyrbu ja juch vroky? so bychua moni melejeli? Nie! On bychua moni vleches to gsalaman lma i frak lezineni nebuli, bych ja reknal, regije vlecheso, so by moja skinal ha vlechluorenna byla.

Schoda siwolam ja te Boze a lestrumani na so, ja to jemu bychua. Dom je lehve sichelesijanliam cdegenstwo, vlecheschann byuz, lazpitn, kivito manu, hamenu, a lestrumani mordomuz. It dolez mi tot lehve sicheho Boh a moje gsmiedomane jene gsmiedomie daka, da mesdeli a so ja teje haniby crikliadomie da.

It' nech ezi soami kotsi taik namne regia, mi njeff domedza, hauz so ja dy zamei tak vlechluorenval, a so siw nezilis leziniu bym. Itte ja prolechia mojich leplesherzelow; Nie! te Mysolie neissym ja miec. Ja tu nochzu nikomu Bojeru mokroldomuz. Swierze aby nemireze.

Ja neissym ton Muz. Ja vosplicheju mojim leplesherzelam, so bychua moni tak vlechluorenval, ja to ja bym. On bychua lehzy kurmanio a mandzel lma kurmanio we Tendzellei walbeschenni byli, neby to kanej gumanie niezo lekhodzilo. Ja nelniaja zama zoma, kiba moja, hauz jeno na jich Drastach, Dziezach aby Menach.

It ja dziamam so na tej mudroshi Bozei, kiz me vleched zonkimi Barsichonami je bojalneho lezinku, mot mojeho vrieneho Dobroczenja hauz idem, kotrej mi mohliwiesc moja lehzy, kiz somu moklo podzili bia, so to nieschto zadne buko je, so bych ja so sienej zoma rokrecionval.

Ze gmein Comyolmentu na žonstie Parochom hidzu ja, a nemuzia ja je hreš a
widžuz. Porjello lynn ja jenei žonstki dan, pschečuz ja dzerja ſa to, ſo mi nerschi
ſtejelsche. Dži ja widžich, ſo fromoni Illuzio te žonstie na rechnohuzka koſchachuz
lynn ja ſo temu pschečuzi, a džimach (dži ſo koſchachuz, ſo je koſtiched) ^{mone}
mone čini tola jenei Galadanie. Niekoſli widžuzachuz jo ſa jenei ſonjale
Holoſchenie, ale ja vrachach jich, czechoda woni taile muzi pschi tych
woſdebnichich huzi pschi tych niſkich činiat. Čehodla huzi toſamo druh
ſi kvalachuz, lynn ja jo tola la uſdobne dzerzaſ.

It kroblanenij i woſdebnitbu i ja niž jeno psched ſzlovačami ale
teiſch psched ſzumi kardele, ſo ja žana drahuz žonstka ciechje poſtal
neiſnym, ſiba mojic. It neboja ſo kdi uhemu molej ſioha ſevojetej ſacj,
ſo lynn ja ne kym bes ſim. Dži ſo lyči ſo ja tehoda kvaluz zyl, ale
Boh je ſo naamni ſonielik a me woſarnomal. Prokher ja jeho teiſ dale, ſo
by me niž jeno psched kym, ale teiſ psched ſchillim drahim ſim ſatton
woſarnomaluz zyl, a me do ſomjeho ſkaleſtra pschedozuz, Amen.

It kuz ſo ſatan prozomaliche, me psches ſtanenie a keſtromanje
me psched mojeho ekrajowneho ſlada ja ſonadneho ſzumuz, ſo lyčhuz mojic
Friedomaria psches to neplodne bieh, taſ pschedindje teiſ uhemu jenei donhe
a ciechle Faſtim, me mot moje ſtamta woſtoruzuz, a temu ſvijetlu
močiznuz, ſo by me muzi uſdnyſchar! kuz njetto prayuz zil.

ckrotte Komodanje, mot tehu Faſtimu tehu Pildaric.

Faſtu ja niedze pec ſiet domho to traſne Evangelion ſryſtu
lome muzi bieh, bieh ja ne jenei ſim, popanenij, (dzej ſo njell
ta

ta Čmeini sromadžova bie, všichd ſotryj ja ton Čen vriedomacj dyrbach) a biech ja všichd Čividnička všichviedzenij; ſotryj mi zmar niell ſtrejzter da hauz všichichodnemu Čividnemu Čnu, ale tola dyrbiech ja blubiez ſo ja mazn vriedomacj nochzir.

Zon všichichodny Čividny Čen biech ja vobſtorzeny, jato jeneho Častovinčka ſakalanyeh sromadžilnol, a ſo ja ta Vozia Čividnibra teje Čendzelkej Čyrtivie pravie nemedzi. A po několivych Číšnách tiz ja ſo ſam ſtem Čividníčkom rohycionach, biech ja Čividnemu Čaltriu vobſtradeny.

Tak biech ja ſaſo do Čaltria položeny dnu macej ſiet domho, czaťkuz ſchlo Boh tym Čividjom moři vlohejuz bradze ſomnu činiez.

Kotryj Čalz ja vſches Vozia Čaltria ſimallei Čvolejnoskii a durch vſchernelo ſzym. Tola ſzym ja ne tym Čvafelz ſchelle abz ſchelale Račzie a Ričemienienja ſhonil, tak derje mol teho ſimela, a teho Čatalna, ja tejz mol mojeje hegen Čmobi. Vſches Kotryj ja (Kryſtusdei Čeliudei bycž Čuk,) wele vſchelovitſenja, Podvolasania a Čroſmenjor muzumel ſzym, mol Kotrehoj ja jeno ſkrotlim reciez zir, ſo bycza ſdo ezi Čremni Boha džatoniati, a potom ſamnu proſonyli, a moni ſdo troſhlowacj moli, dy by ſdo jin tejz tak ſchlo.

Nidz nebiech ja tak voboko do teho Črilonca Bojeho nuz medze ny, hauz niello. Se Spruchi, ne Kotryj ja vredy nuzo nemedzich, dochra mi niello jene malle Čeklaco. Žeſch malkich ja lidz nich ſchelba Kryſtusdei liepe ſnacj, hauz ja ſzym jeho lidz nuzid a cint

cziat. § 1 te Silownia 2 Petr. 1, 16. My nejdomy tež leđne Božđni
čili priedomali. § 1. Petr. 1, 24, 27. Boh je Željba Švidčil mol
Morničih, a je jemu č. radošto dal, so bješčije my Števci a Da-
džija i Bohu mieli, to bjecha mi jene jara zonovane Silownie.

Sehoranja volšehericha me jara njell te pšehichodne Spru-
chi jalo Jan. 14, 1. 4. Jan. 16, 33. Col. 3, 3. 4. Hebr. 12, 22,
23. 24. Zejš myciach ja drudn jene spodobne Švidjenja mol telo
Šmodacija tych Křichow, a taho výdlenja vški Željbi a všechno-
dnym Švijerzi. § 3, ta skohra Žion, to nebete Žerusalem, ta
čekla wele kvalent čandželou, Boh, ton Švadničekh, czi Da-
chojo tych dobrojaných Pravnych, a Želias, dachra mi jene kraldne
Volšeherenje. Ckay ja ſom jow kaže nuzil, so ja jo nizprajic ne-
možit, tak doraho hač ja život brádu; a ja vjem so ton Spruch
njeruji je, kótrehož neisť my nuzili, a kóteré jeho labućeeje, a
njell do neho nieriće, hač jeho rame nuziliće, da budecje ſotola
weldeči římenar římenar a kraldny Švedšiem.

Kidy ja tak Šmonil neibym, tak to je, daž Šrah ſe ſimujem Šroch,
tom všečijem je, hač trády, tak hru to hač ton Šatani ſe ſimujem
Špýtovanemi všečindječe, bjech ja ledom ſiroběbnym Šrochom
tročktojarn. Všečetoz ſu tem hač ſe Špýtovanje bie, ſuč bie tých
jeho Šchibidlenje. Moja Štýfnoš bie drudy tak mala, so ja tra-
všeched mojim degen Šzienom čepetach, toli dočli mi Boh nadnij
bie, da nemostaji won me we ſuči Šuči, ale poſybari me všečes ton
aby

aby druhí Spruch Švihjeho Štôma, tak jara, so jazbed to prají
Boym: Oy by mi plechidale bylo, ja bych nu veltichu Čudnoho vnu
byl, so bych ja ežin veltichu Šroclif dolaš. 2 Cor. 1, 5. Před částeč
8, 14.

Předný hauž ja do Žaltmu plechindzech, novomnich jia řebe
dumjicé. Nejpredy tak lbo ja ne Šimerezi ladzjerzez dyrba, jehi so
mona me když potrebuž budeže & Son vrienlichí Spruch, tiz me
štroclitomu, bie ton Cor. 1, 11. menuzen, so ja dyrba Šohu
prolžen, so bych ja volodlneny byl, se mšehei Možia, po jeho krasnej
Možně flehei volstainosbi a lezerpnosbi, řeveldemosbi. Koro jene
žyle želo předn, koro tak hauž hauž ja lbo modlicach, plechindze mi
ton Spruch možnie na moja Šutrobua, a ja miericach, so, jeli so,
jeli, ja mšehei čerpenje řyktany budez, ja řehultu Řezerpumosť tu
mietz dyrba, jeli so ja, řeveldemosbi plecherzerviu.

Klement tejských řomízelských miton Spruch jara, 2 Cor. 1, 9.
My teisich řamí plechi řebe myslachmy, so nam Šimerez je mofšia
dzena, so bychmy lbo řamí na lbo neplachyželi, ale na Šohu, tiz
Mormich řbadzi. Neho Sprucha vidžuž ja, so jeli ja na jene
prale Šolchne čerpicž dyrba, da dyrba ja řehulte Řezyn kateho
živenja, lbo řameho, moja Žirce, Žirze, Štrumos, Šloscht, a
řehulte jato morsk, namui, a lbo řameho jato morimku nádnimi
mobiladomacj, a tak jeno na Šohly živu bycž zu, tiz neridomny
je, kacž Řanov praji; so nedyrbim řadacj na to ridomne, ale jeno
na to neridomne. Plecheloz, řehlož my vidžimy to je cjaléne, řehlož
muj

my nał niewidzimy to je nierzne. A ja mowomnych tejskich tedomi
všichiszebi. Ty bych ja temu Faſtrowi niewidzimy, bychua ſonadz-
me Pſesmerzi wotſeadzili, a dñz lso ja hiżom pſieħed Faſtrowom bojiz,
lóym ja hičhezen nelihihi kweżem i Ħerpenju. Tał nwidzich
ja, so ton naħiexihi Xarz je, pſieħes Ħerpenje hiż, a pſieħes chru-
ħiħaldha lso na Joha domheriż, leħtoż ton pſieħiħvdu. Smiet na-
stawa : a leħtoż lu nielžikihe nastawa, da żadn drudi Xarz nej,
haq; ton Forn ja moj. Dom dixeriż, moj. Mozo do Ħiġi minnōbie poz-
wożiż, a ħmicija prajūż, ta' lso moja Mārij u moja Ħeċtra.

Klejtem schillim nał, moħarrja forla jedna zlomek, a se-
għawebbemi wobdatu. So džieljenje wot mojeje liadej ġonn a Qże-
għi, bieħihe mi tał-ċieħże, so mi moje Il-ħaliex wot mojinh kohsion kien-
rowa; niz jeno so lso tej Kradzi Grzei doħi nedomierich, ale tejsiħ
dolek; lso ja haliu dopominieħ, tieje mallejje Ħarrubbi, Idiabenistmu
a ġandolu, do kotrejż moja kejxa po mojim. Idaxi i ħanancyż dix-
beħihe, dñz ja jidu mepi li-ħeġi biex, wobdebiye moje liade idherre Qże-
għo, kotrej mi bok ħantrubi džieħże, haq; leħihe druhe. Ach, 'jeho ekiben,
lino mamashe mi moja Ħarrubbi.

Ta' l-oħra misslach, ach ta' boże Qżeġo, kailha qawib może cje
hiexha ja ħiġi nafha. Ix-xwejji nadżejnej! Iwnej kliex biu džieħi dixx-
bi hiżi proslgi; ty biu džieħi l-kortante a hitte mordonaw; Mod, hym-
mu, Xaholja a farakend druhho Idiabenistmu biu džieħi tix-
dixx, dñz ja niell liegom nwidżiż mojja, so ton hymni Stewr na
tebe

tebe sadiane. Žola dyrba ja mas schittich Bohu podacj, hač runje
mi kruatrobi dže, so ja mas moryalchicjuž dyrba. Ža všechnach
sou ledom, jenemia Mužei, ſiž ſomojia ſeſzia moflorma, a ſomojia
žoni a Dzieciom na ſtoka cílone; a mi vſichindzeli htaſi teſlch
hasto do ſlyklic, czi dñeſie dojni chruwi, ſotſi ſta ſlichomia Božia
cianyc, a ſomojia výleci domach moſtajuc dyrbelchtaſi. 1. ř. n.
Sám. 6, ř. 12.

Žola mopomnich ja ve tem Myslomarja a trojaté knojemur
Koſolymeria, ſotři ja jeno jow ſpomenic žia. Žo priene hieſtchtaſi kaj
dmaj ſprachai ſer. 49, 11. Achtlož ſbottne moſtane vol tvořich, ſynto-
tow, tym zu ja to živenie ſpolchicjuž, a truje ſtadony bladzu ſluzjic
miec. A. Rau. ſs, 11. Žon ſtne vžesche: Derje ja zia mas moflomich
ſbottnich moſtajic, tym dyrbi ſo ſaldo derje hujz, ja zu mam ſkomozy
vſichindz ve ſej ſtah a ſtahvalci bei tymi ſepkyczelenci.

Žo drahé bie, kaf je lieze, ſo ja ſo Bohu ſatych mojich Staroz
poruagia. Abi poſl dny bych ja jeho ſiačie moryalchicil vſehed tei
Bojoſbu ſyčačeho černenia liž niedze namre aby na tych mojich
vſichindz molo. Žo by bralo kaf nek, jať bych ſdebi ja myſbliv, moj
Dom neje kaf derje moſtarany, dny ja jom vſchi ſzervenii a Božeho
Mena dla, Žozemia ſobſtarania a wriagia, hač dny ja jom ſam
ſakaram ſe ſapriecjom tych ſiačow Božich. Žo bje mi jene bo-
loſne ſiačie a Mopomnienje a jedyn ſlow do ſtienia. A to bolesliche
me

me cym bole, teho Christa dla Psal. 109. 6-8. dzeiz Christus
vseherzivo Siedmischei urolony, so by zyl jeho hegen wazitne Myslie,
kotrej jeho namahicha swojego Milochera vsechedacj skalyz.

So czege bje, taq Bojosc vseched tej helltei z'wielka, kotraj tych
treechic bradze, fiz Bojoscie dla teho Schizja a Geryenia, swoje Polna-
czie mot Christusa hauue nezirja, a vseched Giluvelami mot jeho
slosow a Pravwa mochnici, a fiz zaneje mierneje Polity nezirja,
a fiz tych zaneje praweje Dherg nimaja. Tejch wopomnich ja tu
christianoje Selisdonia, fiz Doh vsechihotomak jehym, fiz we Dheri,
Sibolsi a Geryliwski na jeho Pruzach kverdzie djerza. Telsame
Djezy szi mi nomhuwe, jalo mita zanob, fiz niett tych mozych mojego
poslania dla treechic nazie, tak jara tylschesche.

A dny ja sdebi pristellonach, so dyrbial ju niedze mojeje
Dury dla sahmaty wodomacz, troshtonach sdo ju stem, so so we
le Genicatym tejch tak schlo je, kotsiz Baskinenjewani, rusribani,
vlehetamani, smecjom norenji. Moni szi wokolo czahali we
Molgach a ekolazach skozuchach, myvilechzeni, czilechzeni,
or ilie kuzerzeni. Kotrychz schat ton smiet hodny uehiesche.
Kaij tez ton domjaty Dicla Danolei wobsonyetski, so runish-
iech Illestach jeho Sonjalki a Gradnojcie czakujiz. A drind
bie mi, jalo bych ja widzil, to sduberstwo jeneho Bahnateho,
a tak ton samy vseched Dodom, Neymur, Nahota, Arachom,
Ne-

Diescherejemi a karlend Marolsiu, naposdeltia niedje we jenei tri
tei Dziri, jało jena lahnata a sabmudzenit Monza wiamreč
dyrbi. Ale Dohra byz Dzir, so me kaič tralchate Myšslie nejsi i mot
Dohra, ale wele nizn bole P Dohra pšehejanyne.

Hieschere jine. Jało ja jedyn mol wele Nedzel domho, we jenym
jana sruwym Rechtanazi bych, padze mi do Myšslie (dokelj ja hic
scheje mloby Taty wodomach a te Prava nervlegiach,) so ludzja
meni ne pat hieschere naposdeltia steho Fałtma P Schibenzu měš.
Dudy vytlačehe me pat ton Ratan saldu bojasnichho sziniuz, pšehe
šmaje Uczdanowycia, a dzeſehe : Cieho zeich so ty troshkowycz, dy
by ty we kultm Rechtanazi wiamreč dyrbian, pšehetoz ty nerzijesich
zane boisse Wiezy, ani jine Swotkowenje aby vredy Swopytanje
teho liepſeheho Rechtanu po kultm žiwenja, we twyjei Dzischi. A
šawiernje ledom so schitte te Wiezy tak pšehe mojei Dzischi poli
vime bychuz.

Kaik Myšslie czynach mi niett Eſeſhota. Pšehetoz ja ſebe
myſslach, so ja we tym Rechtanazi we kotrym ja niett soym wiamreč
nemoje, hucz bych ja runje tlement polomuny byt. Moſehe teho, dy
by tridalo pšehechno, so bych ja na ton Kuebel ſtravuz dyrbiat
na Rechtanaz, mol ja pšehe moja Dvojost bym Dzieschecielam jenu
taidu, Rymadnoſt duž ton Wiezy Dzir a jeho Luda hranuz. So
czynach mi Dzischi. Pšehetoz ja so hanibonach ſienei ſomernei Dzis
bu a ſepečatymu ſokenowaj wiamreč.

Schodla proslachach ja Šohra, so by zyl me pošylnicj, a troškto-
 marz a cžinicz so bych ja cžerviz mol, kžomuž won me ponowal je,
 tola nemocni ſo mi žadym ſroškt, ale bie hata ſjma. Ze Myſlilie
 teje Šimeracie biechja nie tač nuzlavie, so bielehe mi hals to jeho bych bie-
 žom ja na ſieblie ſtaru, ſe Argotom wolonu ſchije. To jenizke ſchtož
 me bieleheje ſrošktonasiebie, ſo ſdebi myſlach, Brudz brudz ja bieleheje
 jeniz ſtudnosc nierz moje poſdliene ſeklowa rejez, kieno ſromowzi
 ſoni ſuda; kž brudz pſichindz namne kudaz. A dy bych ja ledom pſich-
 moju ſez jeno jeniz Duscher ſe Šohra wobroczuz mol, nechal ja moje
 ſiurenje ſa ſiurenje djerzez.

Tola bielehe mi ſchillon ſroškt potajeny, a ton ſatan wedzi-
 ſehe mi ſchiedrige ſMyſlili; Ale dy by ty niell wi urel, dže by ty byl?
 ſhat by ſtobia wobliezaw? Dže by ty we ſamym ſwicezii narmelaw
 wordonaw? Etaiſu maleb ty ſcieſtož tych Nebelow, a teje ſkraldw
 ſie, a teho ſterblina tych ſwiatych: ſat biech ja njeſtore ſyđenie
 domho tylshenij a nivedzicb ſchto cžaniz dyrbach. Naruſdli myſlach
 ja ſdebi, ja ſym ſchat teho ſeklowa ſezeho dla, do teho ſchlanda
 pſichichom, do teho ſe Moſt ſot nicho, a woltzych Piacow ſozich
 woltuſtuz nochzych.

Teſch widzicb ja, ſo wono we ſozie ſekli ſteji, haži won mi
 niell aby metei ſchlandz teje Šimeracie haſtei ſroškt daž ze, to yſt
 nestyj we mojci Moſti, haž ja pſich jeho ſeklowi woflacz zu, aby niz.
 Ja

Ja soym na jeho velkou svijatiny; won pak je frej. Haj wono je myja
Pschisowischnows Bo na jeho velkou dzerjez, houz won narosleltci
delie polada, a me dzerzi. Zehoda myslach ja, ja zet jo dale na moje
mozie we klystekdu Telsaia wazic, nech kroslekt czirice aby niz.
Nechta Boh bobu, da biezu ja steho kiebla delie do teje Swietyniosie niz,
nech Bo ja ponuruz aby vklivam, nech plehindu do Neberi aby do
Kdelie, klicze Jesu, zrelich me sapschijec, czim jo, ja waziu jo we two-
jim Meni.

Ja bych to lidom tak mohla diktovat, da všechno to všelovo mi možnje do Vrakovy: Mjenich ty, so jso: Štěpán rodarmo Bohu bojí? Jaké bývalo Slovanské projekty: kníže Štěpán neje žádny správny Muž, iron kouzlo či některých Volykovadníjov dla. Nejdřív ty jeho kříž a schiltu schází iron ma, komolotovo mohu rozjet. Ale všechno tři tvoji závraty, a dottl své schiltu schází iron ma, hrozí nebezpečí že běs Slovci pozonouvac. Káť, myslach ja? Je to jedyn zdejší jen všechno správneje Dukhe, díky mona žádnu Bohu kouzlo, težký díky ji schiltu káte budec! Je to jedyn fromny Muž, kiz Bohu ranje tak rád darmo, jalo sa všiv kouzlo ze? Bohu bydž: Záleží, ja ta nadzíjíza, so mam ja jenur správnu i Vrakovu. Zschetoz ja všym řebe přijetl káte, jeli mi Štěpán kouzlo, že neje Slovci dla, moje a Vrakova kouzlo, a díky bych jí tež gornicu kámoje droz a nemyslet. A jalo to tak voponach, nadzíjíta jí mi káte správnej kouzlo. Psal. 44, 12. a 18, 19. So schiltu je na nos všechno, a my schiltu řebe nejsomu kouzlo, ani nejsomu učesnični na

napříjedlo hrojemu Galonej činili. Našeho Vstroba neje vol-
panika, ani nášeho sbo neje muklil mot hrojeho Činu.

Díleček bie moja Vstroba vlastna Štrolchta, všechny ja sbo na-
džíach sò je mona říkam. Ta nebýdžíš leho Přebytováníja
sa měle dat. Ta budi i pleses to Štrolchtorum, tak hauz sbo jiz
ná to dopomoci, a nadžíjí sbo ja Bohu z me njezinoši sá to dži-
tovat. Ta moh měle svjazy mot leho Vodženja Vojeho Sonuia
povedat, ale ja říkam to mot Vojnov a Dobytého Soncůl kpo-
redzení a témuz Domu leho církvi. t. k. círku. 27, 27.

Voblastnínenje.

Bei schitimi Spytovanem, kis ja ne mojm živenu i šonik
šym, je to sám to nejzespěšné říkáníja bylo, to Spytováníje
na tym Žyciu a Životu a té Mjernosti leho Evangelia. Taťo
me tom Spytováníje nadpadoje, sá mona mi k schitii Mož a čine-
liche sò moje kostie čepetac hra. U! Tak hesto říkáních ja nu
to Galovo. Mjezje maleše ředžby mopalšane Mjernosti, a
na ten sr. Psalm. 4. st. Moni potorhají to Řanovjenje delic,
sichto dyrhial ton Pravu činíz.

Prudy dýz ja mojich mobeindžených Křechov dla jene taiké
Povinjenie mot leje Křisti dostázech, dostach ja derje tejsk priotdý,
jene Moltkyčie jeho Nády. Prudy dýz ja Štrolchtny biech, šym ja

ja lde so am jeneho Dnecho merovat, so ja vodlymi vytoumeli tak
bojashy hiech. A lasso, daž ja tak pobity hiech, kadehe so mi, so byny zy tro-
bny byl we horje branju teho prolektu.

¶ Hrast so bym ja so na tci aby sat tamnej dnežn džurnil, so, hoc
Boh ruse moja Duchuz stat vele trasdnyti. Jenenemi volchewil
hje, ja tola koždy mol shoniš bym, so ja nijet, na tajte Rehundu, je me vo-
tom tajta Ciemnosť ne Duchuz nudravila, so ja jedyn mol soam mo-
vlhierz nemozach, khto Boh a ton prolekt je, ležim ja vredy mol
scheweny bial hiech.

Predu bym ja na jenym Regnictu ne Bibliji vjazn namekai,
hac̄ ja manujic; mojach. Plchetož, plchecimo temu, hje ton druzhi
mol ka Biblija tak Šachra kniž Prewo, aby vele vjazn moja Dattro-
ku tak morska, a tak Šachra, so žane. Volchewenie ne ne vjazn ne
namekach, hac̄ ja ruse ležito plchepylach.

Des ležitimi vylami lotre dy rollate ſci, ſci teče najlesche
liž plches c krytialdomu ſtrej rollate ſci; a benskei Deldemobiu,
lotrej ja dy miel bym, je ta ta najlescha a najdomobiu, liž ſtem
Rumaniom, ¶ to je jena dobra diez na nakechlo ſolenach
kijec, a ſekulor krytiala plched Bohom na Žalomej nijet
dzerjec. Ja so am ruzi, so ja nieschtu mol teho vjem.

Njetto namekam ja bydom Šoholbion ne mojei Dattrobi.
1. Ruklenje Plemieri. 2. Nahve Rapomnenje hje Shoneneje
Xa

Radu a Šubotje či rytih donveje. 3. Žene Domovjenje na Šu-
 botje sv. Ruti. 4. Potoko kicaze Myšlje a ženost me Modle-
 nju. 5. Nemachomnož an hym, wo čjocj ja pročhu. 6. Žene
 mortolanje, so rojuzn nimam, dyž ja schat to schtož mam sile
 novozil. 7. Ja nemožu nizo čjinic, schtož Boh plechitak
 je, so by ſoo moja Štivož ſdobu nuz nemehala. Dyž ja to Do-
 bre zia, čjajia ja ſto Šte plechimi mi wišn.

Šelej Švezn midžia a čjajia ja nič bes plehestacju, a budia
 pleches to jara delie pohly, tola molbrozji mi jo ta Šoifia Mirok
 fliceschemur. Plecheloz 1. čjinia none me moljikeho. 2. Čjinia ſoo
 mojei Mirobi nedonjeriu. 3. Plechelnička me leho Nešamoženja
 mojei hegen Draudosje. 4. Potaja mi kač nufre je Štelaldej čjetarj.
 5. Čjeriu me ne Modlitvi t'Boha. 6. Potaja mi, kač nufre
 mi je machomnac a Štrusby byz. 7. Budža me Boha prosobyci,
 ſoo by mi pomhal, a me pleches kon Švijet wed. Amen.

Ex Nada

Nasleho Jnelia Jesom Crysta, a to
Maschessieranie na tych Zuhanol.

Mieses 3000 mil not nas. Tejji jedyn malki Siry,
Menom Estindika, kij je tak malka, kij zyje Niemslie kraje, a
Franzovska a Spanska romadzie.

no.

117.

119.

